

I. Disposicions generals

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

18908 REIAL DECRET LEGISLATIU 6/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades. («BOE» 267, de 5-11-2004.)

La disposició final quarta de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer va autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any des de la seua entrada en vigor, elaborara un text refós de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, i el va facultar per a regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Per la seua banda, la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de Modificació i Adaptació a la Normativa Comunitària de la Legislació d'Assegurances Privades va disposar que l'autorització al Govern per a l'elaboració d'un text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, conforme a la disposició final quarta de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer, inclou la incorporació de les modificacions contingudes, així com les que es derivaren del que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, i va establir, al mateix temps, que el termini d'un any fixat en la disposició final quarta de la Llei 44/2002, de 22 de novembre, es compute a partir de l'entrada en vigor de la Llei 34/2003, de 4 de novembre.

Al compliment d'este mandat contingut en ambdós disposicions obeix este reial decret legislatiu pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que pretén oferir al destinatari de la norma un text sistemàtic i unificat, comprensiu de la normativa aplicable a l'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que regularitza, harmonitza i aclaria, quan cal, els textos que es refonen.

El text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades manté l'estructura i la sistemàtica de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades. La seua part dispositiva s'organitza en un total de tres títols.

Es manté dins de cada títol la mateixa divisió en capítols i seccions que efectuava la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

El text refós es completa amb les disposicions addicionals, transitòries i finals.

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la delibera-

ció prèvia del Consell de Ministres en la seua reunió del dia 29 d'octubre del 2004,

DISPOSE :

Article únic. *Aprovació del text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.*

S'aprova el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que s'inserix a continuació.

Disposició adicional única. *Remissions normatives.*

Les referències normatives efectuades en altres disposicions a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, s'entendran efectuades als preceptes corresponents del text refós que s'aprova.

Disposició derogatòria única. *Normes derogades.*

Queden derogades totes les disposicions que del mateix rang o d'un rang inferior s'oposen al que estableix el text refós de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades que s'aprova i, en particular:

a) La Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, excepte les disposicions següents:

1a. L'apartat 4 de la seua disposició adicional quinta, «Col·laboradors en l'activitat asseguradora», pel qual s'introdueixen determinades modificacions en la disposició adicional deu de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària i s'introdueixen altres modificacions relatives al sistema financer.

2a. La seua disposició adicional sexta, «Modificacions de la Llei de Contracte d'Assegurança», així com la menció a esta disposició en la disposició final primera.2.a) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

3a. La seua disposició adicional setètima, «Modificacions de la Llei de Mediació en Assegurances Privades», així com la seua consideració de bases de l'ordenació de les assegurances continguda en la disposició final primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

4a. La seua disposició adicional octava, «Modificacions en la Llei d'Us i Circulació de Vehicles de Motor», fins a l'aprovació del text refós de la Llei sobre Responsabilitat Civil i Assegurança en la Circulació de Vehicles de Motor previst en la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades; així com les mencions a esta disposició en

l'apartat 2, paràgrafs a) i c), de la disposició final primera de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

5a. La seua disposició addicional novena, «Modificacions en l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances», fins a l'aprovació del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, previst en la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, així com la menció a esta disposició en la disposició final primera.2.a) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

6a. La seua disposició addicional deu, «Modificacions en la Llei d'Assegurances Agràries Combinades», així com la menció a esta disposició en la disposició final primera.2.a) de la Llei 30/1995, de 8 de novembre.

7a. L'apartat 1 de la seua disposició addicional dotze, pel qual s'introdueixen determinades modificacions en la disposició addicional onze del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, segons la redacció donada per l'article 35 de la Llei 42/1994, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i d'Orde Social.

8a. La seua disposició addicional quinze, «Integració en la Seguretat Social dels col·legiats en col·legis professionals».

b) De la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures de reforma del sistema financer, el seu article 9; l'apartat primer del seu article 11; l'article 32; l'apartat tercer del seu article 35; l'article 44; l'apartat primer de la seua disposició addicional sexta, i la seua disposició addicional setètima.

c) De la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, la seua disposició final vint setètima.

d) De la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de Modificació i Adaptació a la Normativa Comunitària de la Legislació d'Assegurances Privades, el seu article primer i les disposicions transitòries primera i segona.

e) De la Llei 62/2003, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, el seu article 90.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Este reial decret legislatiu i el text refós que aprova entraran en vigor l'endemà de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 29 d'octubre del 2004.

JUAN CARLOS R.

El vicepresident segon del Govern
i ministre d'Economia i Hisenda,
PEDRO SOLBES MIRA

TEXT REFÓS DE LA LLEI D'ORDENACIÓ I SUPERVISIÓ DE LES ASSEGURANCES PRIVADES

Índex

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TÍTOL I

Disposicions generals

- Article 1. Objecte de la llei i definicions.
- Article 2. Àmbit subjectiu i principi de reciprocitat.
- Article 3. Àmbit objectiu i territorial.
- Article 4. Operacions prohibides i sanció de nul·litat.

TÍTOL II

De l'activitat d'entitats asseguradores espanyoles

CAPÍTOL I

De l'accés a l'activitat asseguradora

- Article 5. Necessitat d'autorització administrativa.
- Article 6. Rams d'assegurança.

SECCIÓ 1a. FORMES JURÍDIQUES DE LES ENTITATS ASSEGURADORES

- Article 7. Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores.
- Article 8. Vincles estrets.
- Article 9. Mútues i cooperatives a prima fixa.
- Article 10. Mútues i cooperatives a prima variable.

SECCIÓ 2a. RESTANTS REQUISITS

- Article 11. Objecte social.
- Article 12. Programa d'activitats.
- Article 13. Capital social i fons mutual.
- Article 14. Socis.
- Article 15. Direcció efectiva de les entitats asseguradores.

CAPÍTOL II

Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora

SECCIÓ 1a. GARANTIES FINANCERES

- Article 16. Provisions tècniques.
- Article 17. Marge de solvència.
- Article 18. Fons de garantia.
- Article 19. Limitació de distribució d'excedents i d'activitats.

SECCIÓ 2a. ALTRES REQUISITS ESPECÍFICS

- Article 20. Comptabilitat i deure de consolidació.
- Article 21. Comptes consolidats dels grups consolidables d'entitats asseguradores.
- Article 22. Règim de participacions significatives.
- Article 23. Cessió de cartera.
- Article 24. Transformació, fusió, escissió i agrupació.
- Article 25. Estatuts, pòlisses i tarifes.

CAPÍTOL III

Intervenció d'entitats asseguradores

SECCIÓ 1a. REVOCACIÓ DE L'AUTORITZACIÓ ADMINISTRATIVA

- Article 26. Causes de la revocació i els seus efectes.

SECCIÓ 2a. DISSOLUCIÓ I LIQUIDACIÓ D'ENTITATS ASSEGURADORES

- Article 27. Dissolució.
- Article 28. Liquidació d'entitats asseguradores.
- Article 29. Accions enfront d'entitats asseguradores sotmeses a procediments concursals o en liquidació.
- Article 30. Procediments concursals.

SECCIÓ 3a. LIQUIDACIÓ PEL CONSORCI DE COMPENSACIÓ D'ASSEGURANCES

- Article 31. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació d'entitats asseguradores.
 Article 32. Normes generals de liquidació.
 Article 33. Beneficis de la liquidació.
 Article 34. Procediment de liquidació.
 Article 35. Pla de liquidació.
 Article 36. Junta general de creditors.
 Article 37. Bestreta de despeses de liquidació i satisfacció de crèdits.

SECCIÓ 4a. MESURES DE CONTROL ESPECIAL

- Article 38. Mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores.
 Article 39. Mesures de control especial.

SECCIÓ 5a. RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS

- Article 40. Infraccions administratives.
 Article 41. Sancions administratives.
 Article 42. Responsabilitat dels qui exercixen càrrecs d'administració i direcció.
 Article 43. Criteris de graduació de les sancions.
 Article 44. Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.
 Article 45. Prescripció d'infraccions i sancions.
 Article 46. Competències administratives.
 Article 47. Normes complementàries per a l'exercici de la potestat sancionadora.
 Article 48. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores.

CAPÍTOL IV

De l'activitat en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis en l'Espai Econòmic Europeu

SECCIÓ 1a. DISPOSICIONS COMUNES

- Article 49. Entitats asseguradores autoritzades.
 Article 50. Cessió de cartera.
 Article 51. Mesures d'intervenció.
 Article 52. Deure d'informació al Ministeri d'Economia i Hisenda.
 Article 53. Deure d'informació al beneficiari de l'assegurança.
 Article 54. Remissió general.

SECCIÓ 2a. RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

- Article 55. Establiment de sucursals.

SECCIÓ 3a. RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVICIS

- Article 56. Activitats en règim de lliure prestació de servicis.

CAPÍTOL V

Reassegurança

- Article 57. Entitats reasseguradores.
 Article 58. Plens de retenció.

CAPÍTOL VI

Protecció de l'assegurat

- Article 59. Prelació de crèdits.
 Article 60. Deure d'informació a l'acceptant.
 Article 61. Mecanismes de solució de conflictes.
 Article 62. Protecció administrativa.
 Article 63. Departament o servici d'atenció al client. Defensor del client.

CAPÍTOL VII

Mutualitats de previsió social

- Article 64. Concepte i requisits.
 Article 65. Àmbit de cobertura i prestacions.
 Article 66. Ampliació de prestacions.
 Article 67. Fons mutual i garanties financeres.
 Article 68. Normes aplicables.

CAPÍTOL VIII

Competències d'ordenació i supervisió

SECCIÓ 1a. COMPETÈNCIES DE L'ESTAT I DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

- Article 69. Distribució de competències.

SECCIÓ 2a. COMPETÈNCIES DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT

- Article 70. Control de l'activitat asseguradora.
 Article 71. Control de les entitats asseguradores.
 Article 72. Inspecció d'Assegurances.
 Article 73. Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.
 Article 74. Registres administratius.

SECCIÓ 3a. NORMES GENERALS

- Article 75. Deure de secret professional.
 Article 76. Assegurament en tercers països.
 Article 77. Deure de col·laboració amb els Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i obligacions d'informació i reciprocitat.

TÍTOL III

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres

CAPÍTOL I

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu.

SECCIÓ 1a. DISPOSICIONS COMUNES

- Article 78. Ordenació i supervisió d'entitats asseguradores autoritzades.
 Article 79. Cessió de cartera.
 Article 80. Mesures d'intervenció.
 Article 81. Deure d'informació al beneficiari de l'assegurança.
 Article 82. Tributs i afiliació obligatòria.

SECCIÓ 2a. RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

Article 83. Determinació de condicions d'exercici.

Article 84. Inspecció de sucursals per l'autoritat supervisora d'origen.

SECCIÓ 3a. RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVICIS

Article 85. Inici i modificació de l'activitat.

Article 86. Representant a efectes fiscals i en l'assegurança d'automòbils.

CAPÍTOL II

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països.

Article 87. Establiment de sucursals.

Article 88. Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora.

Article 89. Normes especials d'intervenció de sucursals.

Article 90. Règim especial de les entitats asseguradores suïsses.

Disposició addicional primera. Assegurances de caució a favor d'Administracions públiques.

Disposició addicional segona. Moneda exigible en compromisos i riscos.

Disposició addicional tercera. Col·laboradors en l'activitat asseguradora.

Disposició addicional quarta. Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.

Disposició addicional cinquena. Validesa de l'autorització administrativa en tot l'Espai Econòmic Europeu.

Disposició addicional sexta. Modificacions exigides per l'adaptació a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

Disposició addicional setèima. Entitats asseguradores autoritzades per a operar en assegurança de vida i en assegurança diferent de la de vida.

Disposició addicional octava. Entitats asseguradores autoritzades per a operar en una part dels riscos del ram de malaltia.

Disposició addicional novena. Adaptació de les mutualitats de previsió social.

Disposició addicional deu. Cobertura de crèdits preferents.

Disposició transitòria primera. Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de mesures de sanejament i liquidació d'entitats asseguradores, per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Disposició transitòria segona. Adaptació de les entitats asseguradores a les noves exigències de fons de garantia introduïdes per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Disposició transitòria tercera. Adequació temporal de les referències a l'article 10 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

Disposició final primera. Bases de l'ordenació d'assegurances i competències exclusives de l'Estat.

Disposició final segona. Potestat reglamentària.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Tal com ja s'assenyalava en l'exposició de motius de la Llei d'Ordenació de les Assegurances Privades de 1984 i es reitera en la de la Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades de 1995, la legislació reguladora de l'assegurança privada constitueix una unitat institucional que, integrada per normes de Dret privat i de Dret públic, s'ha caracteritzat, en este últim àmbit, per la seua missió tutelar a favor dels assegurats i beneficiaris emparrats per un contracte d'assegurança. En efecte, que el contracte d'assegurança supose el canvi d'una prestació present i certa (prima) per una altra de futura i incerta (indemnització), exigix garantir l'efectivitat de la indemnització quan eventualment es produïska el sinistre. És este interés públic el que justifica l'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores per l'Administració Pública per a comprovar que mantenen una situació de solvència suficient per a complir el seu objecte social.

L'ordenació i supervisió estatal, que reclamen la unitat de mercat i els principis de divisió i dispersió dels riscos, té lloc per mitjà del sistema d'autorització administrativa de vincle permanent, en virtut de la qual s'examinen els requisits financers, tècnics i professionals necessaris per a accedir al mercat assegurador; es controlen les garanties financeres i el compliment de les normes de contracte d'assegurança i actuàries durant la seua actuació en este mercat i, finalment, es determinen les mesures d'intervenció sobre les entitats asseguradores que no ajusten la seua actuació a les dites normes, i es pot arribar, inclús, a la revocació de l'autorització administrativa concedida o a la dissolució de l'entitat asseguradora quan no tinguen les exigències mínimes per a mantindre's en el mercat.

Este esquema normatiu de control de solvència i protecció de l'assegurat és d'aplicació general, i a este s'ajusta la quasi totalitat dels Estats d'economia lliure.

Ara bé, perquè el sistema d'ordenació i supervisió siga eficaç cal necessari que actue sobre situacions reals i vigents en cada moment, per la qual cosa el seu ordenament legal ha d'adaptar-se als constants canvis de tot tipus que el transcurs del temps revela com a necessaris.

La Llei de 14 de maig, de 1908, que va iniciar a Espanya l'ordenació de l'assegurança privada, va constituir un instrument molt eficaç en els quasi 50 anys que va tindre de vida. Les seues bases fonamentals, centrades en el control previ, si bé garantien, fins a cert punt, que no hi hauria actuacions temeràries per part de les entitats asseguradores, limitaven extraordinàriament el seu camp d'acció, amb perjui per a la iniciativa empresarial.

La següent Llei de 16 de desembre de 1954 no va tindre un desenvolupament sistemàtic, per la qual cosa, com que manté la mateixa concepció del control, sense dotarlo de mitjans i instruments per a adoptar les mesures correctores oportunes, va deixar minvada l'efectivitat de l'acció d'ordenació i supervisió administrativa. El transcurs del temps revelava la separació d'esta llei de la situació real del mercat, separació que mai va poder acurtar-se, a pesar de la profusió de normes dictades, ja que el que calia era una nova concepció del control de solvència, així com l'adopció de mesures que racionalitzaren el mercat d'assegurances, i el dota d'una major competitivitat i transparència.

La Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, va constituir l'instrument idoni per a resoldre els problemes que s'havien suscitat sota la vigència de la Llei de 1954. La Llei 33/1984, de 2 d'agost, es va basar en un doble orde de principis: l'ordenació del mercat d'assegurances en general i el control de les entitats asseguradores en particular, amb la finalitat última de

protecció de l'assegurat. A este esquema bàsic s'afegia l'existència de noves necessitats de cobertura de riscos, les innovacions en el camp de l'assegurança amb vigència en àrees internacionals, la necessària unitat de mercat que imposava no sols la realitat econòmica, sinó la també, llavors, possible adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea amb la recepció de la normativa vigent en esta última. Això va fer possible, precisament, que l'efectiva adhesió en 1986 a l'actual Unió Europea exigira escasses modificacions, que van tindre lloc pel Reial Decret Legislatiu 1255/1986, de 6 de juny, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, per a adaptar-la als compromisos derivats del Tractat d'Adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea.

Pel que fa a l'ordenació del mercat d'assegurances en general, la Llei 33/1984, de 2 d'agost, va fixar els següents objectius:

a) Normalitzar el mercat, donant a totes les entitats asseguradores la possibilitat de participar en el mateix règim d'absoluta concurrència i sense tractaments legals discriminatoris. En este sentit, va incloure en la seua regulació les mutualitats de previsió social, en el seu dia acollides a la Llei de 6 de desembre, de 1941, a fi de sotmetre-les a control de solvència, igual que les restants entitats asseguradores.

b) Fomentar la concentració d'entitats asseguradores i, consegüentment, la reestructuració del sector, per a donar pas a grups i entitats asseguradores més competitius, nacionalment i internacionalment, i amb menors costos de gestió.

c) Potenciar el mercat nacional de reassurances, a través del qual s'aprofite al màxim el ple nacional de retenció.

d) Aconseguir una major especialització de les entitats asseguradores, sobretot en el ram de vida, d'acord amb les exigències de la Unió Europea i les tendències internacionals sobre la matèria.

e) Aclarir el règim de formes jurídiques que poden adoptar les entitats asseguradores, ordenant l'estructura de les insuficientment regulades mutualitats de previsió social i donant entrada a les cooperatives d'assegurança.

Per a aconseguir tots estos fins, i a l'empara de l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, la Llei 33/1984, de 2 d'agost, va dictar les bases de l'ordenació de les assegurances, dotades de la necessària amplitud perquè l'activitat asseguradora es desenvolupe complint la llei dels grans nombres i atén la seua perspectiva internacional. Això es va exigir en el moment de dictar la dita llei —i es manté hui en tot el seu vigor— una certa uniformitat de les normes reguladores de l'ordenació i supervisió de l'activitat asseguradora, per a facilitar la relació d'unes entitats asseguradores espanyoles amb altres, de totes estes amb les radicades en la Unió Europea —en este sentit, el sector d'assegurances és un dels més harmonitzats del dret comunitari europeu a través del sistema de directives— i en l'Espai Econòmic Europeu, i de totes estes amb els mercats internacionals, les pràctiques dels quals és indispensable respectar. A més, atesa la importància financera del sector d'assegurances dins de l'economia nacional i pel seu caràcter primordialment mercantil, que ha de considerar la unitat de mercat, les competències de les comunitats autònomes han de respectar la competència exclusiva estatal en la legislació mercantil i, inclús en el supòsit d'assumpció de competències, inclús exclusives en matèria de mutualitats de previsió social, han de quedar sotmeses a l'alt control financer de l'Estat, per a aconseguir la necessària coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica a què es referix l'article 149.1.13a de la Constitució.

Pel que fa al segon dels aspectes, referit al concret control administratiu de les entitats asseguradores, la Llei

33/1984, de 2 d'agost, es va basar fonamentalment en les següents línies directrius:

1a. Regular les condicions d'accés i d'exercici de l'activitat asseguradora, potenciant les garanties finances prèvies de les entitats asseguradores i consagrant el principi de solvència, accentuat i especialment projectat als seus aspectes tècnic i financer.

2a. Sanejar el sector, evitant, en la mesura que siga possible, la insolvència de les entitats asseguradores. En supòsits de dificultat per a estes, adoptar les mesures correctores que produïsquen el mínim perjudici per als seus empleats i els assegurats.

3a. Protecció al màxim dels interessos dels assegurats i beneficiaris emparats per l'asseguradora, no sols per mitjà del control administratiu genèric de les entitats asseguradores, sinó per mitjà de la regulació de mesures específiques de tutela, entre les quals destaquen la preferència dels seus crèdits enfront de l'entitat asseguradora i la protecció de la llibertat dels assegurats per a decidir la contractació de les assegurances i per a triar assegurador; així mateix, a través de l'adopció de mesures, inclús sancionadores, en els supòsits en què els assegurats i els beneficiaris comunicaren a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les pràctiques de les asseguradores contràries a la llei o que afectaren els seus drets.

Este esquema bàsic de principis rectoris i línies directrius, que va inaugurar la Llei 33/1984, de 2 d'agost, roman en les ulteriors reformes i la seua essència es va mantindre viva i en plena actualitat en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades. Les modificacions que va introduir respecte de la regulació de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, responien al doble fonament d'adaptació de directives de la Unió Europea i incorporació a l'Espai Econòmic Europeu i de la línia de convergència que s'havien traçat els països membres d'ambdós, que exigia que l'ordenació i supervisió pública de l'activitat asseguradora és paral·lela a la seua dinàmica, una de les més avançades del nostre sistema financer.

Van ser, per tant, estos dos aspectes els que van exigir una nova Llei d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, que substituïra la Llei 33/1984, de 2 d'agost, ja que la varietat i intensitat de les modificacions que s'operaven feien necessari i aconsellable regular la matèria en una nova llei.

II

En l'orde concret de l'adaptació de directives de la Unió Europea, la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, va incorporar al dret espanyol, per la qual cosa es referix al control i la supervisió de les entitats asseguradores, les normes contingudes en les següents:

a) Directiva 92/96/CEE del Consell, de 10 de novembre de 1992 (Tercera Directiva d'assegurances de vida). La seua adaptació al dret espanyol va suposar la recepció del concepte de «autorització administrativa única» en les assegurances de vida. Això significava que les entitats asseguradores espanyoles podrien operar en tot l'àmbit de l'Espai Econòmic Europeu en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis sotmeses, exclusivament, al control financer de les autoritats espanyoles. El mateix era aplicable a les entitats asseguradores domiciliades en qualsevol Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, que podrien operar en la resta d'este —i, per tant, també a Espanya— en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis subjectes al control financer de l'Estat d'origen.

b) Directiva 92/49/CEE del Consell, de 18 de juny, de 1992 (Tercera Directiva d'assegurances distintes de l'assegurança de vida). Va constituir idèntica innovació que la directiva anterior, però referida a l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

c) Directiva 90/619/CEE del Consell, de 8 de novembre, de 1990 (Segona Directiva d'assegurances de vida). La seua introducció en el nostre ordenament jurídic va implicar, pel que fa a l'assegurança de vida, recollir les normes de dret internacional privat aplicables als contractes d'assegurança i el dret de l'acceptant a resoldre unilateralment el contracte, i va exigir que han de determinar-se les normes aplicables a les societats dominades per entitats sotmeses al dret d'un Estat no membre de la Unió Europea i a l'adquisició de participacions significatives per part d'estes societats dominants, tot això en matèria d'assegurances directes de vida.

d) Directiva 91/674/CEE del Consell, de 19 de desembre, de 1991, relativa als comptes anuals i als comptes consolidats de les empreses d'assegurança. La seua incorporació al dret espanyol aclaria la regulació de la comptabilitat de les entitats asseguradores i admet, sense cap dubte, l'especialitat d'algunes normes reguladores de l'ordenació comptable d'estes entitats exigida pel dret comunitari europeu.

e) Directiva 95/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 juny, de 1995, per la qual es modifiquen, entre altres, les Directives 73/239/CEE i 92/49/CEE, relatives a l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida, i les Directives 79/267/CEE i 92/96/CEE, relatives a l'assegurança directa de vida. Esta directiva, pel que fa a les entitats asseguradores, introdueix el concepte de «vincles estrets» com a instrument d'ordenació i supervisió, precisa el de domicili social i l'abast del deure de secret professional i, finalment, concreta l'obligació dels auditors de comptes de col·laborar amb les autoritats supervisores.

Però la Llei 30/1995, de 8 de novembre, va introduir respecte a la Llei 33/1984, de 2 d'agost, un segon bloc de modificacions normatives exigint, no per l'adaptació o incorporació de directives de la Unió Europea, sinó, en major o menor mesura, per la línia de convergència que s'havien traçat els països membres de l'Espai Econòmic Europeu. Estes modificacions que es van incorporar a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, afecten, bàsicament, les matèries següents:

a) Requisits de l'autorització administrativa d'entitats asseguradores espanyoles i de l'adquisició en estes de participacions significatives.

b) La protecció de l'assegurat. L'experiència adquirida va permetre depurar les institucions que tendixen a la seua protecció, i es va ampliar esta protecció als tercers perjudicats en l'àmbit de l'assegurança de responsabilitat civil, per correspondre ambdós proteccions a idèntic fonament; es van perfeccionar els mecanismes de protecció, tant en el crèdit singularment privilegiat a què es referix l'article 59, com en l'adequació dels mecanismes de solució de conflictes que configura l'article 61, tenint molt present la nova regulació de l'arbitratge; i, finalment, es va introduir, encara que amb caràcter potestatiu, la figura del «defensor de l'assegurat» en l'article 63.

c) Els procediments administratius d'ordenació i supervisió. Es va considerar necessari fixar amb claredat la regulació que havia de presidir la tramitació de les distintes activitats i mecanismes d'ordenació i supervisió que a l'Administració s'encomanen en la llei respecte de les entitats asseguradores. A estes efectes, el principi bàsic que va orientar la regulació procedimental va ser que les activitats d'ordenació i supervisió siguen exercides amb la màxima agilitat possible, però sense oblidar, en cap cas, el respecte de totes les garanties de les enti-

tats asseguradores, i es va concedir una importància singular al tràmit d'audiència de les dites entitats.

Consideració separada mereixen els règims de revocació de l'autorització administrativa, de dissolució i liquidació d'entitats asseguradores i d'adopció de mesures de control especial. La finalitat que persegueixen tots estes és adequar les causes i el procediment de revocació i dissolució, així com el règim de liquidació, al general de societats mercantils —inspirant-se en la Llei de Societats Anònimes— de manera que només es recullen les que han de ser especialitats del mateix sector assegurador. Pel que fa al procediment de dissolució administrativa, coordina les garanties a la mateixa entitat asseguradora —a través de la imposició de l'obligació als administradors, junt amb el dret dels socis, d'instar-ne la dissolució— amb una eficaç actuació de l'Administració quan ni l'un ni l'altre hagen tingut lloc. I quant a la liquidació de l'entitat asseguradora, afecta, aclaria i especifica el règim d'ordenació i supervisió sobre l'entitat en liquidació i sobre els seus liquidadors en particular, i regula, en els supòsits de liquidació administrativa, l'actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances, amb caràcter potestatiu, permetent també la designació d'altres liquidadors pel ministre d'Economia i Hisenda.

Pel que fa a les mesures de control especial introduïdes per la Llei 30/1995, de 8 de novembre, que van substituir les fins llavors denominades mesures cautelars, es precisen i especifiquen aquelles i s'estableix una correlació entre els supòsits de fet determinants de la seua adopció i les mesures que s'han d'adoptar, com exigixen la seguretat jurídica i les directives comunitàries.

Junt amb les línies directrius bàsiques anteriorment apuntades, també la Llei 30/1995, de 8 de novembre, va introduir altres modificacions de molt diversa índole, entre les quals no pot deixar de destacar-se, en l'àmbit de la supervisió, la referent a la modificació en el règim jurídic de les mutualitats de previsió social.

III

Els dos aspectes bàsics que van motivar la Llei 30/1995, de 8 de novembre, l'exigència d'adopció en dret intern de la nova normativa comunitària, així com la constant evolució de l'activitat asseguradora i la necessitat d'adaptar la seua regulació, es van tornar a repetir durant la seua vigència, la qual cosa va originar després de la seua aprovació diverses reformes i modificacions. Entre estes destaquen, pel seu abast, les que es mencionen a continuació.

La Llei 44/2002, de 22 de novembre, de Mesures de Reforma del Sistema Financer, va introduir diverses modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre. D'una banda, per la necessitat de traslladar al dret intern normativa comunitària com la Directiva 2000/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de maig del 2000 (Quarta Directiva sobre l'assegurança d'automòbils), i la Directiva 2000/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de novembre del 2000, sobre intercanvi d'informació amb tercers països. D'una altra, per a fomentar l'eficiència del mercat d'assegurances, com la desaparició de la Comissió Liquidadora d'Entitats Asseguradores i l'assumpció de les seues funcions pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

A més, s'hi van introduir novetats rellevants en relació amb la protecció dels clients de servicis financers, per mitjà de l'establiment de l'obligació per a les entitats financeres d'atendre les queixes i reclamacions dels clients, per a la qual cosa han de comptar amb un departament o servici d'atenció al client; així mateix, es creen i regulen de manera comuna per a tot el sistema financer els Comissionats per a la defensa del client de servicis financers, òrgans específics de defensa dels usuaris de

servicis financers. També cal destacar la tipificació de les infraccions per deficiències d'organització administrativa i control intern de les entitats asseguradores, i l'actualització de sancions per la comissió d'infraccions en matèria d'assegurances.

Per la seua banda, la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, ha introduït modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, per a adaptar la redacció d'alguns dels seus preceptes a la nova regulació en matèria concursal. Esta adaptació s'ha estés també a l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances que, igualment, ha sigut modificat per la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Tot això amb independència que, segons la seua disposició addicional segona, en els concursos d'entitats asseguradores s'apliquen les especialitats que per a les situacions concursals es troben establides en la seua legislació específica, excepte les relatives a l'administració concursal. A estos efectes, l'esmentada disposició addicional considera legislació especial, pel que fa a les entitats asseguradores, la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades (articles 25 a 28, 35 a 39 i 59), i la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE, sobre la llibertat de servicis en assegurances diferents de la de vida i d'actualització de la legislació d'assegurances privades (article 4).

Recentment, la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació a la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades, ha introduït importants modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, motivades per la necessitat d'adaptar-la a les més recents directives comunitàries aprovades en l'àmbit del sector d'assegurances: la Directiva 2001/17/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de març, del 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les companyies d'assegurances; la Directiva 2002/13/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març del 2002, per la qual es modifica la Directiva 73/239/CEE del Consell pel que fa als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances distintes de l'assegurança de vida, i, finalment, la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre del 2002, sobre l'assegurança de vida. Esta última directiva refon la normativa comunitària sobre l'assegurança de vida, inclosa la Directiva 2002/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de març del 2002, per la qual es modifica la Directiva 79/267/CEE del Consell pel que fa als requisits del marge de solvència de les empreses d'assegurances de vida.

La incorporació a l'ordenament jurídic espanyol del contingut de la directiva sobre sanejament i liquidació va suposar la modificació de la normativa que es destina a regular la liquidació de les entitats asseguradores, així com determinats aspectes de les mesures de control especial que respecte a estes entitats poden adoptar-se, a fi d'establir normes coordinades de reconeixement mutu i de cooperació a escala comunitària, tant per als procediments de liquidació com per a les mesures de sanejament, per a aconseguir un funcionament correcte del mercat interior i millorar la protecció dels creditors.

En relació amb este últim aspecte de protecció en els supòsits de liquidació d'entitats asseguradores, té una especial importància el reconeixement exprés als crèdits dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats de prioritat absoluta sobre tots els altres crèdits contra l'entitat asseguradora respecte dels actius que representen les provisions tècniques.

En l'àmbit del control de solvència, les modificacions introduïdes per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, van tindre com a objectiu reforçar les garanties per als assegurats per mitjà de l'enfortiment dels requeriments de marge de solvència; en concret, respecte al fons de garantia, tant pel que fa a l'increment del seu import com a

l'actualització periòdica i automàtica d'este, com a les mesures de control preventiu que s'han d'adoptar per a garantir la solvència futura de les entitats asseguradores que presenten dificultats, entre altres aspectes.

Cal tindre present que amb estes directives sobre marge de solvència es va tancar, en la seua actual concepció, la regulació d'un element bàsic de la supervisió de les entitats asseguradores, que va ser introduït en la normativa espanyola, amb caràcter general, pel Reial Decret 3051/1982, de 15 d'octubre, i consagrat per la Llei 33/1984, de 2 d'agost, d'Ordenació de les Assegurances Privades, i les seues normes de desplegament. La regulació del marge de solvència i del fons de garantia ha constituït des de llavors un element eficaç per a garantir i vigilar la solvència de les entitats, sense perjuí que la seua configuració actual estiga sent objecte d'una profunda reconsideració en l'àmbit comunitari per a adequar més precisament les necessitats de capital als riscos realment assumits per les entitats.

D'altra banda, la Directiva 2002/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre del 2002, relativa a la comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors, va introduir una modificació en la Directiva 90/619/CEE del Consell, de 8 de novembre, del 1990, sobre la coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa de vida (Segona Directiva d'assegurances de vida), que igualment era necessari recollir en el dret intern.

Junt amb les reformes introduïdes pels textos legals citats, cal destacar que a través de diverses lleis s'han modificat preceptes concrets de la Llei 30/1995, de 8 de novembre, amb un abast més limitat. D'entre estes destaquen les lleis de mesures fiscals, administratives i de l'orde social que han introduït també modificacions en la Llei 30/1995, de 8 de novembre; així, la Llei 13/1996, de 30 de desembre, va modificar l'article 13 i la disposició transitòria tercera; la Llei 50/1998, de 30 de desembre, va modificar els articles 29 i 30 i la disposició addicional quinze; la Llei 14/2000, de 28 de desembre, va modificar els articles 62 i 63; la Llei 24/2001, de 27 de desembre, va modificar l'article 65; i, finalment, la Llei 62/2003, de 30 de desembre, va crear un nou article 20 bis.

La recepció ordenada i harmonitzada en un únic text d'estes reformes i modificacions constituïx l'objecte d'este text refós, en compliment del mandat legal per a la seua elaboració.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la llei i definicions.*

1. Esta llei té com a objecte establir l'ordenació i supervisió de l'assegurança privada i la resta d'operacions enumerades en l'article 3.1, amb la finalitat de tutelar els drets dels assegurats, facilitar la transparència i el desenvolupament del mercat d'assegurances i fomentar l'activitat asseguradora privada.

2. Queden expressament exclosos de l'àmbit d'aplicació d'esta llei el règim general i els règims especials que integren el sistema de Seguretat Social obligatòria.

3. Als efectes del que estableix esta llei i en les altres disposicions reguladores de l'ordenació i supervisió de les assegurances i contractació de les assegurances privades, s'entendrà per:

a) Compromís: tot acord materialitzat en una de les formes de contracte d'assegurança sobre la vida, altres

operacions del ram de vida o operacions descrites en l'article 3.1.b) i c).

b) Règim de dret d'establiment: l'activitat exercida en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu per una sucursal establida en este d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre.

c) Règim de lliure prestació de servicis: l'activitat exercida per una entitat asseguradora domiciliada en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu des del seu domicili, o per una sucursal d'aquella en un altre Estat membre, assumint un risc o contraient un compromís en un Estat membre distint.

d) Estat membre de localització del risc: s'entén per això :

1r. Aquell en què es troben els béns, quan l'assegurança es referisca a immobles, o bé a estos i al seu contingut, si este últim està cobert per la mateixa pòlissa d'assegurança.

Quan l'assegurança es referisca a béns mobles que es troben en un immoble, i als efectes dels tributs i recàrrecs legalment exigibles, l'Estat membre en què es trobe situat l'immoble, inclús si este i el seu contingut no estan coberts per la mateixa pòlissa d'assegurança, a excepció dels béns en trànsit comercial.

2n. L'Estat membre de matriculació, quan l'assegurança es referisca a vehicles de qualsevol naturalesa.

3r. Aquell en què el beneficiari de l'assegurança haja firmat el contracte, si la seua duració és inferior o igual a quatre mesos i es referix a riscos que sobrevinguen durant un viatge o fora del domicili habitual del beneficiari de l'assegurança, siga quin siga el ram afectat.

4t. Aquell en què el beneficiari de l'assegurança tinga la seua residència habitual o, si és una persona jurídica, aquell en què es trobe el seu domicili social o sucursal a què es referix el contracte, en tots els casos no explícitament previstos en els apartats anteriors.

e) Estat membre del compromís: l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què el beneficiari de l'assegurança tinga la seua residència habitual, si és una persona física, o el seu domicili social o una sucursal, en cas que el contracte es referisca a esta última, si és una persona jurídica. En tots els casos, sempre que es tracte d'un contracte d'assegurança sobre la vida, altres operacions del ram de vida o operacions descrites en l'article 3.1.b) i c).

f) Estat membre d'origen: l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què tinga el domicili social l'entitat asseguradora que cobrisca el risc o contraiga el compromís.

La gestió administrativa i la direcció dels negocis de l'entitat asseguradora haurà d'estar centralitzada en el mateix Estat membre en què es trobe el seu domicili social, competent per a atorgar l'autorització administrativa.

g) Estat membre de la sucursal: l'Estat membre en què estiga situada la sucursal que cobrisca el risc o contraiga el compromís.

h) Estat membre de prestació de servicis: l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què estiga localitzat el risc o s'assumeix el compromís, quan este risc estiga cobert o el compromís siga assumit per alguna entitat asseguradora des del seu domicili o una sucursal d'aquella situades en un altre Estat membre.

Article 2. Àmbit subjectiu i principi de reciprocitat.

1. Queden sotmesos als preceptes d'esta llei:

a) Les entitats que realitzen les operacions o activitats mencionades en l'article 3.1.

b) Les persones físiques o jurídiques que, sota qualsevol títol, exercisquen càrrecs d'administració o direcció de les entitats asseguradores; els professionals i entitats que subscriuen els documents previstos en esta llei o en les seues disposicions complementàries de desenvolupament; els liquidadors d'entitats asseguradores; i aquelles persones per a les quals legalment s'establisca alguna prohibició o mandat en relació amb l'àmbit objectiu d'esta llei.

c) Les organitzacions constituïdes amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos o la prestació a les entitats asseguradores de servicis comuns relacionats amb l'activitat asseguradora, siga quina siga la seua naturalesa i forma jurídica.

2. En virtut del principi de reciprocitat:

a) Quan de fet o de dret en tercers països aliens a l'Espai Econòmic Europeu s'exigisca a les entitats o persones físiques espanyoles, a què es referix l'apartat 1, majors garanties o requisits que als seus nacionals, o se'ls reconeguen menors drets, el ministre d'Economia i Hisenda establirà, en règim de reciprocitat, altres condicions equivalents en els seus termes o en els seus efectes per a les entitats o persones físiques nacionals del país de què es tracte.

b) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions col·laborarà amb les autoritats supervisores de tercers països aliens a l'Espai Econòmic Europeu, sempre que hi haja reciprocitat i les dites autoritats estiguen sotmeses al secret professional en condicions que, com a mínim, siguen equiparables a les establides per les lleis espanyoles.

c) Tractant-se d'entitats asseguradores, el que disposa el paràgraf a) s'aplicarà únicament a les sucursals de tercers països no membres de l'Espai Econòmic Europeu.

Article 3. Àmbit objectiu i territorial.

1. Queden sotmeses als preceptes d'esta llei:

a) Les activitats d'assegurança directa de vida, d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i de reassurance.

b) Les operacions de capitalització basades en tècnica actuarial que consistisquen a obtindre compromisos determinats quant a la seua duració i al seu import a canvi de desembossaments únics o periòdics prèviament fixats.

c) Les operacions preparatòries o complementàries de les d'assegurança o capitalització que realitzen les entitats asseguradores en la seua funció canalitzadora de l'estalvi i la inversió.

d) Les activitats de prevenció de danys vinculats a l'activitat asseguradora.

2. Les activitats i operacions definides en l'apartat 1 s'ajustaran al que disposa esta llei:

a) Quan siguen realitzades per entitats asseguradores espanyoles.

b) Quan siguen realitzades a Espanya per entitats asseguradores domiciliades en el territori de qualsevol dels restants països membres de l'Espai Econòmic Europeu o en tercers països.

Article 4. Operacions prohibides i sanció de nul·litat.

1. Queden prohibides a les entitats asseguradores, i la seua realització determinarà la seua nul·litat de ple dret, les operacions següents:

a) Les que no tinguen base tècnica actuarial.

b) L'exercici de qualsevol altra activitat comercial i la prestació de garanties diferents de les pròpies de l'activitat asseguradora.

No s'entendrà inclosa en esta prohibició la col·laboració amb entitats no asseguradores per a la distribució dels servicis produïts per estes.

c) Les activitats de mediació en assegurances privades definides en la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades.

2. Seran nuls de ple dret els contractes d'assegurança i la resta d'operacions sotmeses a esta llei celebrats o realitzats per entitat no autoritzada, l'autorització administrativa de la qual haja sigut revocada, o que transgredisquen els límits de l'autorització administrativa concedida. Qui haja contractat amb esta no estarà obligat a complir la seua obligació de pagament de la prima i tindrà dret a la devolució de la prima pagada, llevat que, amb anterioritat, haja tingut lloc un sinistre; si abans d'esta devolució succeïx un sinistre, emparat pel contracte si ha sigut vàlid, naixerà l'obligació de l'entitat que l'ha celebrat de satisfer una indemnització la quantia de la qual es fixarà d'acord amb les normes que regixen el pagament de la prestació segons el contracte d'assegurança, sense perjudi d'haver d'indemnitzar la resta de danys i perjudis que haja pogut ocasionar.

Esta obligació i responsabilitat serà solidària de l'entitat i dels que exercint-hi càrrecs d'administració o direcció han autoritzat o permés la celebració d'estos contractes o operacions.

TÍTOL II

De l'activitat d'entitats asseguradores espanyoles

CAPÍTOL I

De l'accés a l'activitat asseguradora

Article 5. *Necessitat d'autorització administrativa.*

1. L'accés a les activitats definides en l'article 3.1 per entitats asseguradores espanyoles estarà supeditat a l'obtenció d'autorització administrativa prèvia del ministre d'Economia i Hisenda.

2. Seran requisits necessaris per a obtenir i conservar l'autorització administrativa els següents:

a) Adoptar una de les formes jurídiques previstes en l'article 7 i, si és el cas, facilitar informació sobre l'existència de vincles estrets amb altres persones o entitats.

b) Limitar el seu objecte social a l'activitat asseguradora i a les operacions definides en l'article 3.1 d'esta llei, excloent-ne qualsevol altra activitat comercial, en els termes dels articles 4 i 11.

c) Presentar i atindre's a un programa d'activitats d'acord amb l'article 12.

d) Tindre el capital social o fons mutual que exigix l'article 13 i el fons de garantia previst en l'article 18. Fins a la concessió de l'autorització, el capital social o fons mutual desembossats es mantindran en els actius que reglamentàriament es determinen, entre els quals són aptes per a cobertura de provisions tècniques.

e) Indicar les aportacions i participacions en el capital social o fons mutual dels socis, els quals hauran de reunir els requisits expressats en l'article 14.

f) Estar dirigides de manera efectiva per persones que reunisquen les condicions necessàries d'honorabilitat i de qualificació o experiència professionals.

g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclo-

ent-ne la responsabilitat del transportista, haurà de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels Estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, encarregat de la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat o en un país firmant del sistema de certificat internacional de l'assegurança de l'automòbil (carta verda).

h) Les entitats asseguradores que pretenguen operar en el ram de defensa jurídica hauran d'optar per una de les següents modalitats de gestió:

1r. Confiar la gestió dels sinistres del ram de defensa jurídica a una entitat jurídicament distinta, que haurà de mencionar-se en el contracte. Si la dita entitat es troba vinculada a una altra que realitze algun ram d'assegurança diferent del de vida, els membres del personal de la primera que s'ocupen de la gestió de sinistres o de l'assessorament jurídic relatiu a la dita gestió no podran exercir simultàniament la mateixa o pareguda activitat en la segona. Tampoc podran ser comuns les persones que exercisquen càrrecs de direcció d'ambdós entitats.

2n. Garantir en el contracte d'assegurança que cap membre del personal que s'ocupe de la gestió d'assessorament jurídic relatiu a la dita gestió exercisca alhora una activitat semblant en un altre ram si l'entitat asseguradora opera en diversos o per a una altra entitat que opere en algun ram diferent del de vida i que tinga amb l'asseguradora de defensa jurídica vincles financers, comercials o administratius amb independència que estiga especialitzada en este ram o no.

3r. Preveure en el contracte el dret de l'assegurat a confiar la defensa dels seus interessos, a partir del moment en què tinga dret a reclamar la intervenció de l'assegurador, segons el que disposa la pòlissa, a un advocat de la seua elecció.

Les tres modalitats de gestió s'entenen sense perjudi que l'assegurat, en el moment de veure's afectat per qualsevol procediment, faça efectiu el dret que li atribueix l'article 76.d) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

3. També serà necessària autorització administrativa, perquè una entitat asseguradora puga estendre la seua activitat a altres rams diferents dels autoritzats i per a l'ampliació d'una autorització que comprenga només una part dels riscos inclosos en un ram o que permeta a l'entitat asseguradora exercir la seua activitat en un territori d'àmbit superior a l'inicialment sol·licitat i autoritzat. L'ampliació de l'autorització administrativa estarà subjecta al fet que l'entitat asseguradora complisca els requisits següents:

a) Tindre cobertes les seues provisions tècniques i disposar del marge de solvència establert en l'article 17 i, a més, si per als rams a què sol·licita l'extensió d'activitat, l'article 13 i l'article 18 exigixen un capital social o fons mutual i un fons de garantia mínim més elevats que els anteriors, haurà de disposar d'estos.

b) Presentar un programa d'activitats de conformitat amb l'article 12.

4. La sol·licitud d'autorització es presentarà en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits a què es referixen els apartats 2 o 3 precedents. Esta petició haurà de ser resolta en el termini dels sis mesos següents a la data de presentació de la sol·licitud d'autorització. En cap cas s'entendrà autoritzada una entitat asseguradora en virtut d'actes presumptes pel transcurs del termini referit.

5. L'autorització serà vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu. Es concedirà pel ministre d'Economia i Hisenda

per rams, i comprendrà el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons siga procedent, compresos en un altre ram, i permetrà a l'entitat asseguradora exercir en l'Espai Econòmic Europeu activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, llevat que el sol·licitant només desitge cobrir una part dels riscos corresponents al ram autoritzat, exercir la seua activitat en un territori d'àmbit menor al del territori nacional, o realitze operacions compreses en l'article 49.2.

6. La sol·licitud d'autorització serà denegada quan:

a) L'entitat no adopte una de les formes jurídiques previstes en l'article 7, els seus estatuts no s'ajusten a esta llei o no tinga qualssevol dels restants requisits legals per a la vàlida i eficaç constitució en la manera triada.

b) Hi haja vincles estrets a què es referix l'article 8 d'esta llei que obstaculitzen el bon exercici de l'ordenació i supervisió, o es veja obstaculitzat per les disposicions d'un tercer país que regulen una o diverses de les persones amb què l'entitat asseguradora mantinga vincles estrets.

c) El seu objecte social no s'ajuste al que disposa l'apartat 2.b) d'este article.

d) No presenta un programa d'activitats o el presentat no continga totes les indicacions o justificacions exigibles d'acord amb l'article 12, o inclús contenint-les, siguen insuficients o inadéquades a l'objecte o finalitat pretés per l'entitat o, inclús presentant-lo, no es corresponga amb la situació real de l'entitat, de manera que esta no tinga una bona organització administrativa i comptable, o de procediments de control intern adequats o dels mitjans destinats a cobrir les exigències patrimonials, financeres, de solvència o, si és el cas, de prestació d'assistència que garantisquen la gestió sana i prudent de l'entitat.

e) No tinga el capital social o fons mutual mínim requerit.

f) No necessiten les aportacions socials o no es considere adequada la idoneïtat dels socis que vagen a tindre una participació significativa, tal com es definix en l'article 14, atenent a la necessitat de garantir una gestió sana i prudent de l'entitat.

g) Els qui vagen a dirigir-la de manera efectiva no reunisquen les condicions necessàries d'honorabilitat o de qualificació o experiència professionals.

7. L'autorització determinarà la inscripció en el registre a què es referix l'article 74 i permetrà a les entitats asseguradores realitzar operacions únicament en els rams per als quals hagen sigut autoritzades i, si és el cas, en els riscos accessoris o complementaris d'aquells, segons siga procedent, i hauran d'ajustar el seu règim d'actuació al programa d'activitats, estatuts i la resta de requisits determinants de la concessió de l'autorització.

L'autorització de la cobertura de només una part dels riscos corresponents a un ram s'ajustarà al que es disposa reglamentàriament.

8. La creació per entitats asseguradores espanyoles de societats dominades estrangeres, l'adquisició de la condició de dominant en societats estrangeres, l'establiment de sucursals i, si és el cas, l'activitat en règim de lliure prestació de servicis en països no membres de l'Espai Econòmic Europeu exigirà comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb un mes d'antelació. L'establiment de sucursals i l'activitat en règim de lliure prestació de servicis en el territori d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu s'ajustarà al que disposen les seccions 2a i 3a del capítol IV d'este títol.

9. No necessitaran autorització administrativa prèvia les organitzacions, dotades de personalitat jurídica o no, que es creen amb caràcter de permanència per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats assegura-

res o per a la prestació de servicis comuns relacionats amb la seua activitat, així com les agrupacions d'entitats asseguradores a què es referix l'apartat 5 de l'article 24, però en l'un i l'altre cas hauran de comunicar-ho a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions amb una antelació d'un mes a la iniciació de l'activitat organitzada o agrupada.

L'esmentada Direcció General podrà suspendre les activitats a què es referix este apartat o requerir-hi modificacions, quan aprecie que no s'ajusten als preceptes reguladors de l'ordenació i supervisió de l'activitat asseguradora o a les normes de contracte d'assegurança.

Article 6. Rams d'assegurança.

1. En l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida la classificació dels riscos per rams, així com la denominació de l'autorització concedida simultàniament per a diversos rams i, finalment, la conceptuació de riscos accessoris, s'ajustarà al següent:

a) Classificació dels riscos per rams.

1. Accidents.

Les prestacions en este ram poden ser: a tant alçat, d'indemnització, mixta d'ambdós i de cobertura d'ocupants de vehicles.

2. Malaltia (compresa l'assistència sanitària).

Les prestacions en este ram poden ser: a tant alçat, de reparació i mixta d'ambdós.

3. Vehicles terrestres (no ferroviaris).

Inclou tot dany patit per vehicles terrestres, siguen automòbils o no, excepte els ferroviaris.

4. Vehicles ferroviaris.

5. Vehicles aeris.

6. Vehicles marítims, lacustres i fluvials.

7. Mercaderies transportades (compresos els equipatges i la resta de béns transportats).

8. Incendi i elements naturals.

Inclou tot dany patit pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per incendi, explosió, tempestat, elements naturals diferents de la tempestat, energia nuclear i afonament de terreny.

9. Altres danys als béns.

Inclou tot dany patit pels béns (diferent dels compresos en els rams 3, 4, 5, 6 i 7) causat per la pedra o la gelada, així com per robatori o altres successos diferents dels inclosos en el ram 8.

10. Responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils (compresa la responsabilitat del transportista).

11. Responsabilitat civil en vehicles aeris (compresa la responsabilitat del transportista).

12. Responsabilitat civil en vehicles marítims, lacustres i fluvials (compresa la responsabilitat civil del transportista).

13. Responsabilitat civil en general.

Comprén tota responsabilitat diferent de les mencionades en els rams 10, 11 i 12.

14. Crèdit.

Comprén insolvència general, venda a terminis, crèdit a l'exportació, crèdit hipotecari i crèdit agrícola.

15. Caució (directa i indirecta).

16. Pèrdues pecuniàries diverses.

Inclou riscos de l'ocupació, insuficiència d'ingressos (en general), mal oratge, pèrdua de beneficis, subsidi per

privació temporal del permís de conduir, persistència de despeses generals, despeses comercials imprevistes, pèrdua del valor venal, pèrdues de lloguers o rendes, pèrdues comercials indirectes diferents de les anteriorment mencionades, pèrdues pecuniàries no comercials i altres pèrdues pecuniàries.

17. Defensa jurídica.
18. Assistència.

Assistència a les persones que es troben en dificultats durant desplaçaments o absències del seu domicili o del seu lloc de residència permanent. Comprendrà també l'assistència a les persones que es troben en dificultats en circumstàncies distintes, determinades reglamentàriament, sempre que no siguin objecte de cobertura en altres rams d'assegurança.

19. Decesos.

Inclou operacions d'assegurança que garantisquen únicament prestacions en cas de mort, quan estes prestacions se satisfacen en espècie o quan el seu import no excedisca el valor mitjà de les despeses funeràries per una defunció.

Els riscos compresos en un ram no podran ser classificats en un altre ram, sense perjudi d'allò que s'ha disposat respecte dels riscos accessoris en l'apartat C.

b) Denominació de l'autorització concedida simultàniament per a diversos rams. Quan l'autorització es refereisca simultàniament:

1r. Als rams 1 i 2, es donarà amb la denominació «Accidents i malaltia».

2n. A la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i als rams 3, 7 i 10, es donarà amb la denominació «Assegurança d'automòbil».

3r. A la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i als rams 4, 6, 7 i 12, es donarà amb la denominació «Assegurança marítima i de transport».

4t. A la cobertura d'ocupants de vehicles del ram 1 i als rams 5, 7 i 11, es donarà amb la denominació «Assegurança d'aviació».

5t. Als rams 8 i 9, es donarà amb la denominació «Incendi i altres danys als béns».

6t. Als rams 10, 11, 12 i 13, es donarà amb la denominació «Responsabilitat civil».

7m. Als rams 14 i 15, es donarà amb la denominació «Crèdit i caució».

8u. A tots els rams, es donarà amb la denominació «Assegurances generals».

- c) Riscos accessoris.

L'entitat asseguradora que obtinga una autorització per a un risc principal pertanyent a un ram o a un grup de rams podrà, així mateix, cobrir els riscos compresos en un altre ram sense necessitat d'obtenir autorització per a estos riscos, quan estos estiguen vinculats al risc principal, es referisquen a l'objecte cobert contra el risc principal i estiguen coberts pel contracte que cobrix el risc principal, sempre que per a l'autorització en el ram a què pertanga el risc accessori no es requerisquen majors garanties financeres prèvies que per al principal, excepte, quant a este últim requisit, que el risc accessori siga el de responsabilitat civil la cobertura del qual no supere els límits que reglamentàriament es determinen.

No obstant això, els riscos compresos en els rams 14, 15 i 17 no podran ser considerats accessoris d'altres rams, excepte el ram 17 (defensa jurídica), que, quan es complisquen les condicions exigides en el paràgraf anterior, podrà ser considerat com a risc accessori del ram 18 si el risc principal només es referix a l'assistència facilitada a les persones en dificultats amb motiu de desplaça-

ments o d'absències del domicili o del lloc de residència permanent, i com a risc accessori del ram 6 quan es refereisca a litigis o riscos que siguin de la utilització d'embarcacions marítimes o que estiguen relacionats amb la dita utilització.

2. L'assegurança directa sobre la vida s'inclourà en un sol ram, el ram de vida, amb l'àmbit de tots els rams de l'assegurança directa sobre la vida enumerats en les directives comunitàries reguladores de l'activitat de l'assegurança directa sobre la vida.

A. Àmbit del ram de vida.

El ram de vida comprendrà:

a) L'assegurança sobre la vida, tant per a cas de mort com per a cas de supervivència, o ambdós conjuntament, inclòs en el de supervivència l'assegurança de renda; l'assegurança sobre la vida amb contraassegurança; l'assegurança de «nupcialitat», i l'assegurança de «natalitat». Així mateix, comprén qualsevol d'estes assegurances quan estiguen vinculades amb fons d'inversió.

b) Les operacions de capitalització de l'article 3.1.b) d'esta llei.

c) Les operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació i de gestió d'operacions tontines. S'entendrà per:

1r. Operacions de gestió de fons col·lectius de jubilació aquelles que suposen per a l'entitat asseguradora administrar les inversions i, particularment, els actius representatius de les reserves de les entitats que atorguen prestacions en cas de mort, en cas de vida o en cas de cessament o reducció d'activitats. També estaran compreses estes operacions quan porten una garantia d'assegurança, siga sobre la conservació del capital, siga sobre la percepció d'un interès mínim. En queden expressament excloses les operacions de gestió de fons de pensions, regides pel text refós de la Llei de Regulació de Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que estaran reservades a les entitats gestores de fons de pensions.

2n. Operacions tontines aquelles que porten amb estes la constitució d'associacions que reunisquen participants per a capitalitzar en comú les seues aportacions i per a repartir l'actiu així constituït entre els supervivents o entre els seus hereus.

B. Riscos complementaris.

Les entitats autoritzades per a operar en el ram de vida podran cobrir com a riscos complementaris els compresos en el ram d'accidents i en el ram de malaltia, sempre que concórreguen els requisits següents:

a) Que estiguen vinculades amb el risc principal i en siguin complementaris.

b) Que es referisquen a l'objecte cobert contra el risc principal.

c) Que estiguen garantits en un mateix contracte amb este.

d) Quan el ram complementari siga el de malaltia, que este no compregua prestacions d'assistència sanitària.

SECCIÓ 1a. FORMES JURÍDIQUES DE LES ENTITATS ASSEGUADORES

Article 7. *Naturalesa, forma i denominació de les entitats asseguradores.*

1. L'activitat asseguradora únicament podrà ser realitzada per entitats privades que adopten la forma de societat anònima, mútua, cooperativa i mutualitat de previsió social. Les mútues, les cooperatives i les mutualitats

de previsió social podran operar a prima fixa o a prima variable.

2. També podran realitzar l'activitat asseguradora les entitats que adopten qualsevol forma de dret públic, sempre que tinguin com a objecte la realització d'operacions d'assegurança en condicions equivalents a les de les entitats asseguradores privades.

Les entitats a què es referix el paràgraf anterior s'ajustaran íntegrament a esta llei i quedaran sotmeses també, en l'exercici de la seua activitat asseguradora, a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i a la competència dels tribunals de l'orde civil.

3. Les entitats asseguradores es constituïran per mitjà d'escriptura pública, que haurà de ser inscrita en el Registre Mercantil. Amb la dita inscripció adquiriran la seua personalitat jurídica les societats anònimes, mútues d'assegurances i mutualitats de previsió social.

4. La sol·licitud d'autorització administrativa regulada en l'article 5 únicament podrà presentar-se després de l'adquisició de personalitat jurídica.

5. En la denominació social de les entitats asseguradores s'inclouran les paraules «assegurances» o «reassegurances», o ambdós al mateix temps, de conformitat amb el objecte social, que queden reservades en exclusiva per a les dites entitats. També les mútues, cooperatives i mutualitats de previsió social consignaran la seua naturalesa en la denominació i indicaran si són «a prima fixa» o «a prima variable».

Article 8. Vincles estrets.

1. A l'efecte del que disposa esta llei, s'entén per vincle estret tota relació entre dos o més persones físiques o jurídiques si estan unides a través d'una participació o per mitjà d'un vincle de control. És participació, a estos efectes, el fet de posseir, de manera directa o indirecta, el 20 per cent o més dels drets de vot o del capital d'una entitat asseguradora; i és vincle de control l'existent entre una societat dominant i una dominada en tots els casos previstos en l'article 42.1 i 2 del Codi de Comerç.

Així mateix, s'entendrà constitutiva de vincle estret entre dos o diverses persones físiques o jurídiques entre les quals es trobe una entitat asseguradora la situació en què estes persones estiguen vinculades, de manera duradora, a una mateixa persona física o jurídica per un vincle de control.

2. Els vincles estrets entre l'entitat asseguradora i altres persones físiques o jurídiques, en cas d'existir, no podran obstaculitzar el bon exercici de l'ordenació i supervisió de l'entitat asseguradora. Les disposicions d'un tercer país alié a l'Espai Econòmic Europeu que regulen una o diverses de les persones amb què l'entitat asseguradora mantinga vincles estrets, o l'aplicació de les dites disposicions, tampoc podran obstaculitzar el bon exercici de l'ordenació i supervisió de l'entitat asseguradora.

3. Les condicions que imposa l'apartat 2 són de compliment permanent durant l'exercici de l'activitat asseguradora. I, a estos efectes, les entitats asseguradores subministraran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la informació precisa per a garantir este compliment.

Article 9. Mútues i cooperatives a prima fixa.

1. Les mútues a prima fixa són entitats asseguradores privades sense ànim de lucre que tenen com a objecte la cobertura als seus socis, persones físiques o jurídiques, dels riscos assegurats per mitjà d'una prima fixa pagadora al començament del període del risc.

2. Seran aplicables a les mútues a prima fixa les normes següents:

a) La carència d'ànim de lucre i que cada una d'estes compte, almenys, amb 50 mutualistes.

b) La condició de mutualista serà inseparable de la de beneficiari de l'assegurança o d'assegurat. En cap cas les entitats de què procedisca la reassegurança acceptada per les mútues adquiriran condició de mutualistes.

c) Els mutualistes que hagen realitzat aportacions per a constituir el fons mutual podran percebre interessos no superiors a l'interés legal dels diners, i únicament podran obtindre el reintegrament de les quantitats aportades en el supòsit a què es referix el paràgraf f) d'este apartat o quan ho acorde l'assemblea general per ser substituïdes amb excedents dels exercicis.

d) Els mutualistes no respondran dels deutes socials, llevat que els estatuts establisquen esta responsabilitat; en este cas, esta es limitarà a un import igual al de la prima que anualment paguen, i haurà de destacar-se en les pòlisses d'assegurança.

e) Els resultats de cada exercici donaran lloc a la corresponent derrama activa o retorn que, en tant que procedisca de primes no consumides, no tindrà la consideració de rendiment del capital mobiliari per als mutualistes; o, si és el cas, passiva, que haurà de ser individualitzada i feta efectiva en l'exercici següent; o es traspasaran als comptes patrimonials del corresponent exercici.

f) Quan un mutualista cause baixa en la mútua, tindrà dret al cobrament de les derrames actives i obligació de pagament de les passives acordades i no satisfetes; també tindrà dret que, una vegada aprovats els comptes de l'exercici en què es produísca la baixa, li siguen tornades les quantitats que haja aportat al fons mutual, llevat que hagen sigut consumides en compliment de la seua funció específica i sempre amb deducció de les quantitats que dega a l'entitat. No procedirà una altra liquidació a càrrec del patrimoni social a favor del mutualista que cause baixa.

g) En cas de dissolució de la mútua, participaran en la distribució del patrimoni els mutualistes que la integren en el moment en què s'acorde la dissolució i els que, no pertanyent a esta en eixe moment, ho hagen sigut en el període anterior fixat en els estatuts; tot això sense perjudici del dret que els assistix als partícips en el fons mutual.

3. En el reglament de desenvolupament d'esta llei es regularan els drets i obligacions dels mutualistes, sense que puguen establir-se privilegis a favor de cap persona; el temps anterior de pertinença a l'entitat per a tindre dret a la participació en la distribució del patrimoni en cas de dissolució; els òrgans de govern, que hauran de tindre funcionament, gestió i control democràtics; el contingut mínim dels estatuts socials, i els restants punts relatius al règim jurídic d'estes entitats.

4. Les cooperatives a prima fixa es regiran per les disposicions següents:

a) Els seran aplicables les normes contingudes en els paràgrafs a), b), c), d), e) i f) de l'apartat 2 d'este article, però les referències que s'hi contenen a les mútues, mutualistes, fons mutual i derrames s'entendran fetes a les cooperatives, cooperativistes, capital social i retorn cooperatiu.

b) La inscripció en el Registre de cooperatives haurà de tindre lloc amb caràcter previ a la sol·licitud d'autorització administrativa regulada en l'article 5.

c) En la resta, es regiran per les disposicions d'esta llei i pels preceptes del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, als quals aquella es remet, així com per les disposicions reglamentàries que la despleguen i, supletòriament, per la legislació de cooperatives.

Article 10. *Mútues i cooperatives a prima variable.*

1. Les mútues a prima variable són entitats asseguradores privades sense ànim de lucre fundades sobre el principi d'ajuda recíproca, que tenen com a objecte la cobertura, per compte comú, als seus socis, persones físiques o jurídiques, dels riscos assegurats per mitjà del cobrament de derrames amb posterioritat als sinistres, i la responsabilitat de la qual és mancomunada, proporcional a l'import dels respectius capitals assegurats en la mateixa entitat i limitada a este import.

2. A més de les normes contingudes en els paràgrafs a), b), c), e), f) i g) de l'apartat 2 de l'article 9 i de les contingudes en l'apartat 3 del mateix article, seran aplicables a les mútues a prima variable les següents:

a) Exigiran l'aportació d'una quota d'entrada per a adquirir la condició de mutualista i hauran de constituir un fons de maniobra que permeti pagar sinistres i despeses sense esperar al cobrament de les derrames.

b) Els administradors no percebran cap remuneració per la seua gestió i la producció d'assegurances serà directas, sense mediació, i sense que pugui ser retribuïda.

3. Els riscos que asseguren hauran de ser homogenis qualitativament i quantitativament, i els capitals assegurats i despeses d'administració no podran sobrepassar els límits que es determinen reglamentàriament.

Estes mútues podran operar només en un ram d'assegurança diferent de l'assegurança directa de vida, excepte les de caució, crèdit i totes aquelles en què es cobrisca el risc de responsabilitat civil. No obstant això, podran operar en assegurança de responsabilitat civil com a accessori del ram de «incendi i elements naturals», sempre dins dels límits del valor del bé assegurat.

Podran cedir operacions de reassegurança, però no podran acceptar-les en cap cas.

4. Hauran de desenvolupar la seua activitat i localitzar els seus riscos en un àmbit territorial que siga el menor dels dos següents: dos milions d'habitants o una província, llevat que es tracte de prestacions per a cas de malaltia o per defunció de persones unides per un vincle professional.

5. Les cooperatives a prima variable es regiran per les disposicions següents:

a) Els seran aplicables les normes contingudes en els apartats anteriors d'este article, però l'aportació de la quota d'entrada a què es referix el paràgraf a) de l'apartat 2 es realitzarà com a constitutiva del capital social, i les referències que en els dits apartats es contenen a les mútues, mutualistes i fons mutual hauran d'entendre's fetes a les cooperatives, cooperativistes i capital social.

b) La inscripció en el Registre de cooperatives haurà de tindre lloc amb caràcter previ a la sol·licitud d'autorització administrativa regulada en l'article 5.

c) En la resta, es regiran per les disposicions d'esta llei i pels preceptes del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, als quals aquella es remet, així com per les disposicions reglamentàries que la despleguen i, supletòriament, per la legislació de cooperatives.

SECCIÓ 2a. RESTANTS REQUISITS

Article 11. *Objecte social.*

1. L'objecte social de les entitats asseguradores serà exclusivament la pràctica de les operacions d'assegurança i la resta de definides en l'article 3.1, així com les permeses per l'article 4 en els termes expressats en este.

2. L'objecte social de les entitats asseguradores que pretenguin operar en qualsevol modalitat del ram de vida

serà únicament la realització d'operacions d'este ram i la cobertura de riscos complementaris del ram de vida. A més, amb l'obtenció prèvia de la pertinent autorització administrativa, podran realitzar operacions en els rams d'accidents i malaltia, sense sotmetre's, en este cas, a les limitacions i requisits exigibles a la cobertura de riscos complementaris.

L'objecte social de les entitats asseguradores que pretenguin operar en qualsevol dels rams de l'assegurança directa diferent del de vida no podrà comprendre la realització d'operacions del ram de vida. No obstant això, si només estan autoritzades per als riscos compresos en els rams d'accidents i malaltia, podran operar en el ram de vida, si obtenen la pertinent autorització administrativa.

Article 12. *Programa d'activitats.*

1. El programa d'activitats haurà de contindre indicacions o justificacions relatives, almenys, a la naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora es proposa cobrir; als principis rectoris i àmbit geogràfic de la seua actuació; a l'estructura de l'organització, incloent-hi els sistemes de comercialització; als mitjans destinats a cobrir les exigències patrimonials, financeres i de solvència i a prestar l'assistència a què, si és el cas, es compromet. A més, contindrà la justificació de les previsions que plantege i de l'adequació a estes dels mitjans i recursos disponibles. Reglamentàriament, podran desenvolupar-se les exigències contingudes en este precepte adequades a cada un dels rams d'assegurança.

A més, per als tres primers exercicis socials, tractant-se d'assegurances de vida, haurà de contindre un pla en què s'indiquen de manera detallada les previsions d'ingressos i despeses, tant per les operacions directes i les acceptacions de reassegurança com per les cessions d'este últim, i, si es tracta d'assegurances diferents de la de vida, les previsions relatives a les despeses de gestió diferents de les despeses d'instal·lació, en particular les despeses generals corrents i les comissions, i les previsions relatives a les primes o quotes i als sinistres. I, en ambdós casos, les previsions relatives als mitjans financers destinats a la cobertura dels compromisos i del marge de solvència i, finalment, la situació probable de tresoreria.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprovarà els mitjans tècnics de què disposen les entitats asseguradores que pretenguin operar en el ram de malaltia, atorgant prestacions d'assistència sanitària, per a dur a terme les operacions que s'hagen compromés a efectuar i sol·licitarà de les autoritats sanitàries un informe sobre l'adequació dels mitjans i del funcionament previst d'estos a les prestacions que pretenga atorgar i a la legislació sanitària corresponent.

El Ministeri d'Economia i Hisenda i les autoritats sanitàries establiran la necessària coordinació per a complir este precepte.

Article 13. *Capital social i fons mutual.*

1. Les societats anònimes i les cooperatives d'assegurances a prima fixa hauran de tindre els següents capitals socials mínims quan pretenguin operar en els rams que a continuació s'enumeren:

a) 9.015.181,57 euros en els rams de vida, caució, crèdit, qualsevol dels que cobrisquen el risc de responsabilitat civil i en l'activitat exclusivament reasseguradora.

b) 2.103.542,37 euros en els rams d'accidents, malaltia, defensa jurídica, assistència i decesos.

En el cas d'entitats asseguradores que únicament realitzen l'assegurança de malaltia atorgant prestacions

d'assistència sanitària i limiten la seua activitat a un àmbit territorial amb menys de dos milions d'habitants, serà suficient la mitat del capital o fons mutual previst en el paràgraf anterior.

c) 3.005.060,52 euros, en els restants.

El capital social mínim estarà totalment subscrit i desembossat almenys en un 50 per cent. Els desembossaments de capital per damunt del mínim s'ajustaran a la legislació mercantil general. En tot cas, el capital estarà representat per títols o anotacions en compte nominatiu.

2. Les mútues a prima fixa hauran d'acreditar fons mutuels permanents, aportats pels seus mutualistes o constituïts amb excedents dels exercicis socials, les quanties mínimes de les quals, segons els rams en què pretenen operar, seran les assenyalades en l'apartat anterior com a capital desembossat de les societats anònimes. No obstant això, per a les mútues amb règim de derrama passiva previst en l'article 9.2.e), es requeriran les tres quartes parts de la dita quantia.

3. Les cooperatives d'assegurances a prima variable hauran d'acreditar un capital social subscrit i íntegrament desembossat de 300.506,05 euros, i les mútues a prima variable hauran d'acreditar un fons mutual permanent la quantia mínima del qual serà de 30.050,61 euros.

4. Les mutualitats de previsió social hauran d'acreditar un fons mutual permanent, la quantia mínima del qual serà l'assenyalada en l'article 67.

5. Les entitats que exercisquen la seua activitat en diversos rams d'assegurança directa diferents del de vida hauran de tindre el capital o fons mutual corresponent al ram per al qual s'exigisca major quantia.

Si, d'acord amb l'apartat 2 o a l'apartat 3 de l'article 11, exercixen activitat també en el ram de vida, el capital o fons mutual serà el corresponent a la suma dels requerits per al ram de vida i per a un dels rams diferents del de vida de què operen.

Article 14. *Socis.*

Les persones físiques o jurídiques que, directament o indirectament, participen en la constitució de l'entitat asseguradora per mitjà d'una participació significativa en esta hauran de ser idònies perquè la gestió d'esta siga sana i prudent.

Entre altres factors, la idoneïtat o no idoneïtat s'apreciarà en funció de:

a) L'honorabilitat i qualificació o experiència professionals dels socis.

b) Els mitjans patrimonials amb què compten estos socis per a atendre els compromisos assumits.

c) La falta de transparència en l'estructura del grup a què eventualment pugua pertànyer l'entitat, o l'existència de greus dificultats per a obtenir la informació necessària sobre l'exercici de les seues activitats.

d) La possibilitat que l'entitat quede exposada de manera inapropiada al risc de les activitats no financeres dels seus promotors; o quan, tractant-se d'activitats financeres, l'estabilitat o el control de l'entitat puguen quedar afectades per l'alt risc d'aquelles.

Article 15. *Direcció efectiva de les entitats asseguradores.*

1. Els que, sota qualsevol títol, porten la direcció efectiva de l'entitat asseguradora seran persones físiques de reconeguda honorabilitat i amb les condicions necessàries de qualificació o experiència professionals i s'inscriuran en el Registre administratiu d'alts càrrecs d'entitats asseguradores a què es referix l'article 74.

En tot cas, s'entendrà que porten la direcció efectiva els que exercisquen càrrecs d'administració o direcció,

considerant-se així els referits en el paràgraf a) de l'article 40.1. Podran exercir càrrecs d'administració les persones jurídiques, però, en este cas, hauran de designar en la seua representació una persona física que reunisca els requisits anteriorment citats.

2. L'honorabilitat ha de referir-se a l'àmbit comercial i professional, i concorre en els que hagen observat una trajectòria personal de respecte a les lleis mercantils i les altres que regulen l'activitat econòmica i la vida dels negocis, així com a les bones pràctiques comercials, financeres i d'assegurances. Es presumix que posseïxen qualificació professional els que hagen obtingut un títol superior universitari de grau de llicenciatura en ciències jurídiques, econòmiques, actuàries i financeres, administració i direcció d'empreses o en matèria específica d'assegurances privades, i tenen experiència professional per a exercir les seues funcions els que hagen exercit durant un termini no inferior a cinc anys funcions d'alta administració, direcció, control o assessorament d'entitats financeres sotmeses a ordenació i supervisió de solvència per l'Administració pública, o funcions de semblant responsabilitat en altres entitats públiques o privades de dimensions i exigències anàlogues a les de l'entitat que es pretén crear.

3. En cap cas podran exercir la direcció efectiva d'entitats asseguradores:

a) Els que tinguen antecedents penals per delictes de falsedat, violació de secrets, descobriment i revelació de secrets, contra la Hisenda pública i contra la Seguretat Social, malversació de cabals públics i qualssevol altres delictes contra la propietat; els inhabilitats per a exercir càrrecs públics o d'administració o direcció en entitats financeres, asseguradores o de corredoria d'assegurances; els inhabilitats conforme a la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, mentre no haja conclòs el període d'inhabilitació fixat en la sentència de qualificació del concurs; i, en general, els incursos en incapacitat o prohibició conforme a la legislació vigent.

b) Els que, com a conseqüència d'un procediment sancionador o en virtut d'una mesura de control especial, hagen sigut suspesos en l'exercici del càrrec o separats d'este, o suspesos en l'exercici de l'activitat, en els termes de l'article 39.2.d) d'esta llei o dels articles 25.2 i 27 de la Llei 9/1992, de 30 d'abril, de mediació en assegurances privades, durant el compliment de la sanció o fins que siga deixada sense efecte la mesura de control especial.

CAPÍTOL II

Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora

SECCIÓ 1a. GARANTIES FINANCERES

Article 16. *Provisions tècniques.*

1. Les entitats asseguradores tindran l'obligació de constituir i mantindre en tot moment provisions tècniques suficients per al conjunt de les seues activitats. A estos efectes, hauran d'estar adequadament calculades, comptabilitzades i invertides en actius aptes per a la seua cobertura.

Són provisions tècniques les de primes no consumides, de riscos en curs, d'assegurances de vida, de participació dels assegurats en els beneficis, de prestacions, d'estabilització i aquelles altres que, d'acord amb el reglament de desenvolupament d'esta llei, siguen necessàries a fi de complir la finalitat a què es referix el paràgraf anterior.

2. La quantia de les dites provisions es determinarà d'acord amb hipòtesis prudentes i raonables. Reglamentàriament es fixaran els mètodes i procediments de càlcul de les provisions tècniques, així com l'import d'estes que ha de cobrir l'entitat asseguradora.

3. Els actius representatius de les provisions tècniques hauran de tindre en compte el tipus d'operacions efectuades per l'entitat asseguradora per a garantir la seguretat, el rendiment i la liquiditat de les inversions de l'entitat, amb una adequada distribució diversificada de les dites inversions.

4. En l'assegurança de vida, l'entitat asseguradora haurà de tindre a disposició dels que estiguen interessats les bases i els mètodes utilitzats per al càlcul de les provisions tècniques, inclosa la provisió de participació dels assegurats en els beneficis.

5. Reglamentàriament es determinaran els actius aptes per a la cobertura de les provisions tècniques, els percentatges màxims d'estes que puguen estar invertits en cada tipus d'estos actius, les altres condicions que hagen de reunir les dites inversions, així com els criteris de valoració d'estes i les normes i els límits per al compliment del principi de congruència monetària.

Article 17. *Marge de solvència.*

1. Les entitats asseguradores hauran de disposar en tot moment d'un marge de solvència suficient respecte al conjunt de les seues activitats.

2. El marge de solvència estarà constituït pel patrimoni de l'entitat asseguradora lliure de tot compromís previsible i amb deducció dels elements immaterials.

3. Els grups consolidables d'entitats asseguradores hauran de disposar en tot moment, com a marge de solvència, d'un patrimoni consolidat no compromès, que se subjectarà al que disposa l'apartat 2 de l'article 20, suficient per a cobrir la suma de les exigències legals de solvència aplicables a cada una de les entitats del grup.

Si formen part del grup entitats d'una altra naturalesa, podran establir-se reglamentàriament exigències específiques de suficiència de recursos propis consolidats.

4. El compliment pel grup del que disposa l'apartat anterior no exonerarà les entitats financeres que en formen part de complir individualment o subconsolidadament les exigències de recursos propis. A este efecte, les dites entitats seran supervisades individualment per l'òrgan o ens públic que corresponga segons la seua legislació específica.

5. Reglamentàriament es determinaran la quantia i els elements constitutius del marge de solvència exigible a les entitats asseguradores i als grups consolidables d'entitats asseguradores, els requisits que han de reunir estos elements, els límits aplicables a estes i es fixarà la definició d'elements immaterials a efectes del marge de solvència.

6. Seran aplicables als subgrups consolidables d'entitats asseguradores les normes contingudes en este article sobre marge de solvència consolidat i ordenació i supervisió dels grups consolidats en els termes que es fixen reglamentàriament.

Article 18. *Fons de garantia.*

1. La tercera part de la quantia mínima del marge de solvència constituïx el fons de garantia, que no podrà ser inferior a tres milions d'euros per a les entitats que operen en algun dels rams de vida, caució, crèdit i qualsevol dels que cobrisquen el risc de responsabilitat civil, així com per a les que realitzen una activitat exclusivament reassuradora, i a dos milions d'euros per a les restants.

2. Per a les mútues amb règim de derrama passiva i les cooperatives, el fons de garantia mínim serà de tres quartes parts de l'exigut per a les restants entitats.

Quan les esmentades entitats no operen en els rams de responsabilitat civil, caució ni realitzen una activitat exclusivament reassuradora, i el seu import anual de primes o quotes no supere els cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, el fons de garantia no podrà ser inferior a 800.000 euros si operen en el ram de vida, a 200.000 euros si operen en els rams d'altres danys als béns, defensa jurídica o decesos, i a 300.000 euros si operen en els restants. En cas que l'entitat supere l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, amb efectes a partir del quart any s'aplicarà l'import mínim previst en el paràgraf anterior.

No obstant això, estaran exemptes del mínim de fons de garantia les mútues acollides al mencionat règim quan no operen en els rams de vida, responsabilitat civil, crèdit o caució ni realitzen una activitat exclusivament reassuradora i el seu import anual de primes o quotes no excedisca els 750.000 euros.

3. Les quanties previstes en l'apartat 1 seran objecte de revisió anual des de 20 de setembre de 2003, a fi de tindre en compte els canvis de l'índex europeu de preus de consum publicat per Eurostat.

Les quanties s'adaptaran automàticament, augmentant el seu import inicial en euros en el canvi percentual d'este índex durant el període transcorregut entre el 20 de març de 2002 i la data de revisió, arrodonint fins a un múltiple de 100.000 euros. Si el canvi percentual des de l'última actualització és inferior al cinc per cent, no s'efectuarà cap actualització.

A estos efectes, per a facilitar-ne el coneixement i aplicació, es faran públiques les dites actualitzacions per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Article 19. *Limitació de distribució d'excedents i d'activitats.*

1. Els beneficis o excedents que es produeixen en els tres primers exercicis complets d'activitat i també en l'exercici inicial, si este no fóra complet, no podran ser repartits i hauran d'aplicar-se íntegrament a la dotació de la reserva legal en les societats anònimes, d'una reserva amb idèntic règim en les mútues i a la incorporació obligatòria al capital social en les cooperatives.

2. Les entitats asseguradores que no tinguen totalment cobertes les seues provisions tècniques o el marge de solvència o fons de garantia de les quals no abaste el mínim legal no podran distribuir dividendes o derrames, ni ampliar la seua activitat a altres rams d'assegurança, ni el seu àmbit territorial, ni estendre la seua activitat en règim de dret d'establiment ni de llibertat de prestació de servicis ni, finalment, ampliar-ne la xarxa comercial.

SECCIÓ 2a. ALTRES REQUISITS ESPECÍFICS

Article 20. *Comptabilitat i deure de consolidació.*

1. La comptabilitat de les entitats asseguradores i la formulació dels comptes dels grups consolidables d'entitats asseguradores es regiran per les seues normes específiques i, si no n'hi ha, per les establides en el Codi de Comerç, en el Pla General de Comptabilitat i en les altres disposicions de la legislació mercantil en matèria comptable. Les entitats asseguradores autoritzades per a operar simultàniament en el ram de vida i en els rams d'accidents o malaltia, d'acord amb els apartats 2 o 3 de l'article 11, hauran de portar comptabilitat separada per a aquell i estos.

Reglamentàriament es recolliran les normes específiques de comptabilitat a què es referix el paràgraf anterior, les obligacions comptables de les entitats asseguradores, els principis comptables d'aplicació obligatòria, les normes sobre formulació dels seus comptes anuals, els criteris de valoració dels elements integrants d'estes, així com el règim d'aprovació, verificació, depòsit i publicitat dels dits comptes. Esta potestat normativa s'exercirà a proposta del Ministeri d'Economia i Hisenda i amb un informe previ de l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes i de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.

Es faculta el ministre d'Economia i Hisenda, amb els mateixos informes previs, a desplegar les dites normes específiques de comptabilitat.

2. Per al compliment del marge de solvència i, si és el cas, de les altres limitacions i obligacions previstes en esta llei, les entitats asseguradores consolidaran els seus estats comptables amb els de les altres entitats asseguradores o entitats financeres que constituïsquen amb estes una unitat de decisió.

A este efecte, s'entén que un grup d'entitats constituïx una unitat de decisió quan alguna d'estes exercisca o pugua exercir, directament o indirectament, el control de les altres, o quan este control corresponga a una o diverses persones físiques que actuen sistemàticament en concert.

Es presumirà que existix en tot cas unitat de decisió quan concórrega algun dels supòsits previstos en els apartats 1 i 2 de l'article 42 del Codi de Comerç.

A l'efecte del que preveuen els dos paràgrafs anteriors, als drets de la dominant s'afegiran els que posseïska a través d'altres entitats dominades o a través de persones que actuen per compte de l'entitat dominant o d'altres dominades, o aquells de què dispose concertadament amb qualsevol altra persona.

3. Els grups consolidables d'entitats asseguradores estan subjectes al deure de consolidació d'acord amb el que disposa este article, a les normes que es dicten en el seu desplegament i, subsidiàriament, a les normes contingudes en els articles 42 a 49 del Codi de Comerç i a la resta d'aplicables de la legislació mercantil.

En tot cas s'aplicaran les normes següents:

a) Es considera que un grup d'entitats financeres constituïx un grup consolidable d'entitats asseguradores, els tipus d'entitats integrats del qual es determinaran reglamentàriament, quan es done alguna de les circumstàncies següents:

1a. Que una entitat asseguradora controle les altres entitats.

2a. Que l'entitat dominant siga una entitat l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats asseguradores.

3a. Que una persona física, un grup de persones físiques que actuen sistemàticament en concert o una entitat no financera domine diverses entitats, totes estes asseguradores.

Quan es done qualsevol de les dos últimes circumstàncies, correspondrà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions designar la persona o entitat obligada a formular i aprovar els comptes anuals i l'informe de gestió consolidats i a procedir al seu depòsit, i correspondrà a l'obligada el nomenament dels auditors de comptes. A l'efecte de l'esmentada designació, les entitats asseguradores integrants del grup hauran de comunicar l'existència del grup a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, amb indicació del domicili i la raó social de l'entitat que exercix el control, o el seu nom si és una persona física.

En cap cas, les entitats de crèdit i les societats i agències de valors formaran part del grup consolidable d'entitats asseguradores.

b) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir a les entitats subjectes a consolidació en un grup consolidable d'entitats asseguradores tota la informació que siga necessària per a verificar les consolidacions efectuades i analitzar els riscos assumits pel conjunt de les entitats consolidades, així com, amb el mateix objecte, inspeccionar els seus llibres, documentació i registres. A més, podrà requerir de les persones físiques o entitats no financeres, que no formen part del grup consolidable d'entitats asseguradores, però respecte de les quals, d'acord amb el que preveu esta llei, hi haja una unitat de decisió, totes les informacions puguen ser útils que per a l'exercici de l'ordenació i supervisió dels grups consolidables d'entitats asseguradores i inspeccionar-les amb estes finalitats.

c) Quan de les relacions econòmiques, financeres o gerencials d'una entitat asseguradora amb altres entitats pugua presumir-se l'existència d'un grup consolidable d'entitats asseguradores o una altra unitat de decisió, sense que les entitats hagen procedit a la consolidació dels seus comptes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà sol·licitar informació a eixes entitats, o inspeccionar-les, a l'efecte de determinar la procedència de la consolidació.

d) Les mateixes obligacions imposades en este apartat 3 seran aplicables als subgrups consolidables d'entitats asseguradores. Com a tals s'entendrà un conjunt d'entitats financeres, la configuració de les quals responga a algun dels tipus previstos en el paràgraf a) anterior, que al seu torn s'integra en un grup consolidable de major extensió i tipus diferent. No obstant això, l'entitat asseguradora dominant d'un subgrup de societats no estarà subjecta al deure de consolidació quan siga, al seu torn, societat dominada per una entitat asseguradora dominant d'un grup de societats.

De la mateixa forma podrà regular-se el mode d'integració del subgrup en el grup i la col·laboració, si és el cas, entre els òrgans i ens supervisors.

e) Quan hi haja entitats estrangeres susceptibles d'integrar-se en un grup consolidable d'entitats asseguradores, es determinarà reglamentàriament l'abast del deure de consolidació que es regula en este apartat 3, atenant, entre altres criteris, el domicili de les entitats en algun dels Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu o fora d'este, la seua naturalesa jurídica i el grau de control.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà autoritzar l'exclusió individual d'una entitat asseguradora o financera del grup consolidable d'entitats asseguradores quan la inclusió de la dita entitat en la consolidació siga inadequada per al compliment dels objectius de l'ordenació i supervisió d'este grup.

5. Si d'un grup consolidable d'entitats asseguradores formen part entitats subjectes individualment a control per una autoritat supervisora diferent de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, esta última haurà d'actuar de manera coordinada amb la dita autoritat supervisora. A este efecte, el ministre d'Economia i Hisenda podrà dictar les normes precises per a assegurar l'adequada coordinació.

6. Tota norma reglamentària de desplegament d'esta llei reguladora del deure de consolidació dels grups consolidables d'entitats asseguradores que pugua afectar directament altres entitats financeres subjectes a l'ordenació i supervisió del Banc d'Espanya o de la Comissió Nacional del Mercat de Valors es dictarà amb un informe previ d'estos organismes.

7. L'exercici econòmic de qualsevol classe d'entitats asseguradores coincidirà amb l'any natural.

Article 21. Comptes consolidats dels grups consolidables d'entitats asseguradores.

1. L'obligació establida en l'apartat 2 de l'article anterior per als grups consolidables d'entitats asseguradores és independent de l'obligació de formular els comptes anuals consolidats que estableix el Codi de Comerç per als grups de societats que integren entitats d'asseguradores.

Per al compliment del deure de formular els comptes consolidats que estableix el Codi de Comerç s'aplicaran íntegrament les normes contingudes en este Codi. No obstant això, quan no s'apliquen les normes de comptabilitat aprovades pels reglaments de la Comissió Europea, les normes de consolidació que despleguen el Codi de Comerç es determinaran, segons els mateixos procediments i criteris establits en l'apartat 1 de l'article 20, respectant els principis que sobre la presentació dels comptes dels grups de societats es contenen en el llibre primer del Codi de Comerç i les seues disposicions de desplegament, si bé podran introduir-se les adaptacions d'obligat compliment que siguem necessàries per a les entitats asseguradores en els grups de societats:

- a) La societat dominant dels quals siga una entitat asseguradora,
- b) La societat dominant dels quals siga una entitat l'activitat principal de la qual consistisca a tindre participacions en entitats asseguradores, i
- c) En els que, incloent-hi una o més entitats asseguradores, l'activitat d'estes siga la més important del grup.

2. Els estats consolidats previstos en l'apartat 2 de l'article anterior hauran de ser firmats pels administradors de l'entitat del grup consolidable d'entitats asseguradores obligada a la seua formulació; no obstant això, en el cas previst en l'apartat 3.a).3a de l'article anterior, l'entitat obligada serà designada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions entre les entitats d'asseguradores del grup.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exigir que els estats consolidats de tancament d'exercici a què es referix l'apartat anterior, quan no coincidisquen amb els del grup de societats que estableix el Codi de Comerç, siguem sotmesos, amb l'abast que es determine, al control dels auditors de comptes de l'entitat obligada a elaborar-los.

Article 22. Règim de participacions significatives.

1. A l'efecte del que disposa esta llei, s'entén per participació significativa el fet de ser titular en una entitat asseguradora, directament o indirectament, d'un percentatge igual o superior al 10 per cent del capital social, fons mutual o dels drets de vot. També té la consideració de participació significativa, en els termes que es determinen reglamentàriament, qualsevol altra possibilitat d'exercir una influència notable en la gestió de l'entitat asseguradora en què es posseïssa una participació.

2. Tota persona física o jurídica que pretenga adquirir, directament o indirectament, inclús en els supòsits d'augment o reducció de capital, fusions i escissions, una participació significativa en una entitat asseguradora haurà d'informar-ne prèviament a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i farà constar la quantia de la dita participació, els termes i condicions de l'adquisició i el termini màxim en què es pretenga realitzar l'operació. A igual deure d'informació estaran subjectes les esmentades persones físiques o jurídiques quan es proposen incrementar la seua participació significativa, de manera que la proporció dels seus drets de vot o de

participacions en el capital arribe a ser igual o superior als límits del 20 per cent, 33 per cent o 50 per cent i també quan l'entitat asseguradora es convertisca en societat dominada d'aquelles.

A fi de determinar l'aplicació de la dita obligació, es considerarà que pertanyen a l'adquirent o transmetent de les participacions en el capital totes aquelles que estiguen en poder del grup, segons la definició d'este continguda en l'article 20.2 d'esta llei, a què este pertanga o per compte del qual actue.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions disposarà d'un termini de tres mesos, a partir de la presentació de la informació que exigix el paràgraf precedent, per a oposar-se a l'adquisició de participació significativa o de cada un dels seus increments que igualen o superen els límits avandits o que convertisquen l'entitat asseguradora en societat dominada del titular de la participació significativa; l'oposició haurà de fundar-se en el fet que pretenga adquirir-la no siga idoni per a garantir una gestió sana i prudent de l'entitat asseguradora. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions no es pronuncia en el termini de tres mesos, podrà procedir-se a l'adquisició o increment de participació. Si la dita Direcció General expressa la seua conformitat a l'adquisició o increment de participació significativa, podrà fixar un termini màxim diferent del comunicat per a efectuar l'adquisició.

3. Quan s'efectue una de les adquisicions o increments regulats en l'apartat 2 incomplint allò que s'hi ha disposat, es produiran els efectes següents:

- a) En tot cas i de manera automàtica, no es podran exercir els drets polítics corresponents a les participacions adquirides irregularment. Si, no obstant això, arribaren a exercir-se, els corresponents vots seran nuls i els acords seran impugnables d'acord amb el que preveuen els articles 115 a 118 i 122 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, per al qual estarà legitimada la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.
- b) Si cal, s'adoptaran mesures de control especial sobre l'entitat asseguradora.
- c) A més, es podran imposar les sancions administratives previstes en els articles 41 i 42 d'esta llei.

4. Tota persona física o jurídica que es propose deixar de tindre, directament o indirectament, una participació significativa en alguna entitat asseguradora haurà d'informar-ne prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i comunicar la quantia prevista de la disminució de la seua participació. La mateixa obligació d'informació tindran els qui pretenguin disminuir la seua participació significativa, sempre que la proporció dels seus drets de vot o de participacions en el capital descendisca dels límits del 50 per cent, 33 per cent o 20 per cent, o bé que l'entitat asseguradora deixe de ser societat dominada de qui posseïx la participació significativa.

L'incompliment d'este deure d'informació serà sancionat segons el que preveu la secció 5a del capítol III d'este títol II.

5. L'obligació a què es referixen els apartats 2 i 4 anteriors correspon també a l'entitat asseguradora de què s'adquirisca, augmente, disminuïssa o deixe de tindre la participació significativa referida.

A més, les entitats asseguradores comunicaran, a l'hora de presentar la seua informació periòdica, i sempre que siguem requerides a este efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la identitat dels accionistes o socis que posseïsquen participacions significatives, la quantia de les dites participacions i les alteracions que es produïsquen en l'accionariat. En particular, les dades sobre participació significativa s'obtidran de la junta general anual d'accionistes o socis, o de la informa-

ció rebuda en virtut de les obligacions derivades de la Llei 24/1998, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

6. Quan s'acredite que els titulars d'una participació significativa exercixen una influència que vaja en detriment de la gestió sana i prudent d'una entitat asseguradora, que danye greument la seua situació financera, el ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, podrà adoptar alguna o algunes de les mesures següents:

a) Les previstes en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 3 d'este article, si bé la suspensió dels drets de vot no podrà excedir tres anys.

b) Amb caràcter excepcional, la revocació de l'autorització.

7. El que disposa este article per a les entitats asseguradores s'entendrà sense perjudi de l'aplicació de les normes sobre ofertes públiques d'adquisició i informació sobre participacions significatives contingudes en la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

Article 23. *Cessió de cartera.*

1. Les entitats asseguradores espanyoles podran cedir entre si el conjunt dels contractes d'assegurança que integren la cartera d'un o més rams en què operen, excepte les mútues i cooperatives a prima variable i les mutualitats de previsió social, que només podran adquirir les carteres d'entitats de la seua mateixa classe. Esta cessió general de cartera d'un o més rams s'ajustarà a les regles següents:

a) No serà causa de resolució dels contractes d'assegurança cedida sempre que l'entitat asseguradora cessionària quede subrogada en tots els drets i obligacions que incumbien la cedent en cada un dels contractes, llevat que es tracte de mútues i cooperatives a prima variable o de mutualitats de previsió social.

b) Després de la cessió, la cessionària haurà de tindre provisions tècniques suficients conforme a l'article 16, i haurà de superar el marge de solvència establert en l'article 17.

c) La cessió haurà de ser autoritzada pel ministre d'Economia i Hisenda, amb la publicació prèvia de l'acord de cessió de cartera i el transcurs del termini d'un mes des de l'últim anunci durant el qual es podrà exercir el dret d'oposició. No obstant això, podrà prescindir-se de la dita informació pública quan es denegue l'autorització per no reunir els requisits legalment exigibles per a la cessió. Una vegada autoritzada, la cessió es formalitzarà en escriptura pública, que s'inscriurà en el Registre Mercantil.

d) Les relacions laborals existents en el moment de la cessió es regiran pel que disposa l'article 44 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

2. També seran admissibles cessions parcials de la cartera d'un ram en els supòsits que es determinen reglamentàriament; en este cas, els acceptants podran resoldre els contractes d'assegurança.

3. Quan la cartera que es va a cedir compregne contractes subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, caldrà ajustar-se, a més, al que disposa l'article 50.

Article 24. *Transformació, fusió, escissió i agrupació.*

1. Les mutualitats de previsió social i les mútues i cooperatives d'assegurances a prima variable podran transformar-se en mútues i cooperatives a prima fixa, i aquelles i les mútues i cooperatives a prima fixa podran transformar-se en societats anònimes d'assegurances.

Qualsevol transformació d'una entitat asseguradora en una societat de tipus diferent dels previstos anteriorment, siga asseguradora o no, serà nul·la.

En la transformació d'entitats asseguradores s'aplicarà el que disposen els paràgrafs b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 23, i els acceptants podran resoldre els seus contractes d'assegurança.

2. Qualsevol entitats asseguradores podran fusionar-se en una societat anònima d'assegurances, i les societats anònimes d'assegurances podran absorbir entitats asseguradores, siga quina siga la forma que estes revisten. Les mútues i cooperatives a prima fixa podran, a més, fusionar-se en societats de la seua mateixa naturalesa i forma, i únicament podran absorbir altres entitats asseguradores amb forma diferent de la de societat anònima d'assegurances. Les mútues d'assegurances i cooperatives a prima variable i les mutualitats de previsió social podran també fusionar-se en societats de la seua mateixa naturalesa i forma, i únicament podran absorbir entitats asseguradores de la seua mateixa forma jurídica.

Les entitats asseguradores no podran fusionar-se amb entitats no asseguradores, ni absorbir-les ni ser absorbides per entitats no asseguradores.

En la fusió i absorció d'entitats asseguradores s'aplicarà el que disposen els paràgrafs a), b), c) i d) de l'apartat 1 de l'article 23.

3. L'escissió d'entitats asseguradores estarà subjecta a les mateixes limitacions i haurà de complir idèntics requisits que la fusió d'estes.

A més, no podrà escindir-se d'una entitat no asseguradora part del seu patrimoni per a traspassar-se en bloc a una entitat asseguradora, llevat que excepcionalment el ministre d'Economia i Hisenda ho autoritze, sempre que la incorporació patrimonial derivada de l'escissió permeta un exercici de l'activitat més adequat i l'entitat asseguradora beneficiària de l'escissió no assumisca obligacions en virtut d'aquella, sense perjudi de la responsabilitat solidària regulada en l'article 259 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

4. En tot allò no regulat expressament en esta llei, i en la mesura que no s'hi oposa, s'aplicarà a la transformació, fusió i escissió d'entitats asseguradores la normativa del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

5. Les entitats asseguradores podran constituir agrupacions d'interés econòmic i unions temporals d'empreses, en este últim cas exclusivament entre si, d'acord amb la legislació general que les regula i amb sotmetiment al control de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, a més del que preveu la dita legislació.

6. Excepcionalment, el ministre d'Economia i Hisenda podrà autoritzar la transformació, fusió i absorció d'entitats asseguradores en supòsits diferents dels previstos en els apartats 1 i 2 d'este article, així com les unions temporals d'empreses en què s'integren entitats asseguradores amb altres que no ho siguen quan, ateses les singulars circumstàncies que concórreguen en l'entitat asseguradora que sol·licite la transformació, fusió, absorció o unió temporal, segons els casos, s'obtinga un desenvolupament més adequat de l'activitat per l'entitat asseguradora afectada, sempre que això no menyscabe les seues garanties financeres, els drets dels assegurats i la transparència en l'assumpció de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança.

Article 25. *Estatuts, pòlisses i tarifes.*

1. Els estatuts de les entitats asseguradores s'ajustaran al que disposa esta llei i a les seues disposi-

cions complementàries de desplegament i, subsidiàriament, a la legislació que els siga aplicable segons la seua naturalesa.

2. El contingut de les pòlisses haurà d'ajustar-se a esta llei. També, a la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, en la mesura que siga aplicable en virtut de les normes de dret internacional privat contingudes en el seu títol IV.

3. Les tarifes de primes hauran de ser suficients, segons hipòtesis actuàrials raonables, per a permetre a l'entitat asseguradora satisfer el conjunt de les obligacions derivades dels contractes d'assegurança i, en particular, constituir les provisions tècniques adequades. Així mateix, respondran al règim de llibertat de competència en el mercat d'assegurances sense que, a estos efectes, tinga el caràcter de pràctica restrictiva de la competència la utilització de tarifes de primes de risc basades en estàdístiques comunes.

4. Les entitats asseguradores podran establir fitxers comuns que continguen dades de caràcter personal per a la liquidació de sinistres i la col·laboració estadística actuarial per a permetre la tarificació i selecció de riscos i l'elaboració d'estudis de tècnica asseguradora. La cessió de dades als esmentats fitxers no requerirà el consentiment previ de l'afectat, però sí la comunicació a este de la possible cessió de les seues dades personals a fitxers comuns per als fins assenyalats, amb expressa indicació del responsable, perquè es puguen exercitar els drets d'accés, rectificació i cancel·lació previstos en la llei.

També podran establir-se fitxers comuns la finalitat dels quals siga previndre el frau en l'assegurança sense que siga necessari el consentiment de l'afectat. No obstant això, serà necessària en estos casos la comunicació a l'afectat, en la primera introducció de les seues dades, de qui siga el responsable del fitxer i de les formes d'exercici dels drets d'accés, rectificació i cancel·lació.

En tot cas, les dades relatives a la salut només podran ser objecte de tractament amb el consentiment exprés de l'afectat.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà prohibir la utilització de les pòlisses i tarifes de primes que no complisquen el que disposen els apartats 2 i 3 anteriors. A estos efectes, s'instruirà el corresponent procediment administratiu en què podrà acordar-se com a mesura provisional la suspensió de la utilització de les pòlisses o les tarifes de primes. Prèviament a la iniciació del procediment administratiu en què s'acorde la referida prohibició, l'esmentada Direcció General podrà, també a través d'un procediment administratiu, requerir l'entitat asseguradora perquè acomode les seues pòlisses o tarifes de primes als apartats 2 i 3 d'este article. Tot l'anterior s'entén sense perjudici de l'aplicació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, en els termes que en esta s'establixen, a les pràctiques contràries a la llibertat de competència.

6. Els models de pòlisses, les tarifes de primes i les bases tècniques no estaran subjectes a autorització administrativa ni hauran de ser objecte de remissió sistemàtica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. No obstant això:

a) Els models de pòlisses d'assegurances de subscripció obligatòria hauran d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en la manera que reglamentàriament s'establisca.

b) En els contractes d'assegurança sobre la vida les bases tècniques utilitzades per al càlcul de les tarifes i de les provisions tècniques hauran d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per a controlar el respecte als principis actuàrials, també en la manera que reglamentàriament s'establisca.

c) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir la presentació, sempre que ho entenga pertinent, dels models de pòlisses, tarifes de primes i les bases tècniques per a controlar si respecten les disposicions tècniques i sobre contracte d'assegurança.

L'exigència continguda en els tres paràgrafs precedents no podrà constituir per a l'entitat asseguradora, condició prèvia per a l'exercici de la seua activitat.

7. Les entitats asseguradores conservaran la documentació a què es referix este precepte en el domicili social.

CAPÍTOL III

Intervenció d'entitats asseguradores

SECCIÓ 1a. REVOCACIÓ DE L'AUTORITZACIÓ ADMINISTRATIVA

Article 26. Causes de la revocació i els seus efectes.

1. El ministre d'Economia i Hisenda revocarà l'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores en els casos següents:

a) Si l'entitat asseguradora hi renuncia expressament.

b) Quan l'entitat asseguradora no haja iniciat la seua activitat en el termini d'un any o cessament d'exercir-la durant un període superior a sis mesos. A esta inactivitat, per falta d'iniciació o cessament d'exercici, s'equipararà la falta d'efectiva activitat en un o diversos rams, en els termes que es determinen reglamentàriament, i la cessió general de la cartera en un o més rams.

c) Quan l'entitat asseguradora deixe de complir algun dels requisits establits per esta llei per a l'atorgament de l'autorització administrativa o incórrega en causa de dissolució.

d) Quan l'entitat asseguradora no haja pogut complir, en el termini fixat, les mesures previstes en un pla de sanejament o de finançament exigít a esta a l'empara de l'article 39.2 b) o c).

e) Quan s'haja imposat a l'entitat asseguradora la sanció administrativa de revocació de l'autorització, a l'empara de l'article 41.1.a).

2. El Govern podrà revocar l'autorització concedida a entitats espanyoles amb participació estrangera majoritària en aplicació del principi de reciprocitat o quan ho aconsellen circumstàncies extraordinàries d'interés nacional. En cap cas serà aplicable esta causa de revocació a les entitats asseguradores espanyoles que la participació estrangera majoritària procedisca de països de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Quan concórrega alguna de les causes de revocació previstes en els paràgrafs b), c) o d) de l'apartat 1, el Ministeri d'Economia i Hisenda, abans d'acordar la revocació de l'autorització administrativa, estarà facultat per a concedir un termini, que no excedirà els sis mesos, perquè l'entitat asseguradora que ho haja sol·licitat procedisca a esmenar-la.

4. La revocació de l'autorització administrativa afectarà tots els rams en què opere l'entitat asseguradora, excepte en els supòsits dels paràgrafs a) i b) de l'apartat 1, en els quals afectarà, segons els casos, els rams a què s'haja renunciat o aquells a què afecte la inactivitat.

5. La revocació de l'autorització administrativa determinarà, en tots els casos, la prohibició immediata de la contractació de noves assegurances per l'entitat asseguradora i de l'acceptació de reassegurança, així com la liquidació, amb sotmetiment al que disposa l'article 28, de les operacions d'assegurança dels rams afectats per la revocació. A més, si la revocació afecta

tots els rams en què opera l'entitat, serà procedent la seua dissolució administrativa d'acord amb l'article 27.1.a), sense necessitat de subjectar-se al que disposen els apartats 2 i 3 d'este article 27.

SECCIÓ 2a. DISSOLUCIÓ I LIQUIDACIÓ D'ENTITATS ASSEGUADORES

Article 27. Dissolució.

1. Són causes de dissolució de les entitats asseguradores:

a) La revocació de l'autorització administrativa que afecte tots els rams en què opera l'entitat. No obstant això, la revocació no serà causa de dissolució quan la mateixa entitat renunciï a l'autorització administrativa i esta renúncia vinga únicament motivada per la modificació del seu objecte social per a desenvolupar una activitat diferent de les enumerades en l'article 3.1.

b) La cessió general de la cartera de contractes d'assegurança quan afecte tots els rams en què opera l'entitat. No obstant això, la cessió de cartera no serà causa de dissolució quan en l'escriptura pública de cessió la cedent manifeste la modificació del seu objecte social per a desenvolupar una activitat diferent de les enumerades en l'article 3.1.

c) Haver quedat reduït el nombre de socis, en les mútues i cooperatives d'assegurances i en les mutualitats de previsió social, a una xifra inferior al mínim legalment exigible.

d) No realitzar les derrames passives conforme exigeixen els articles 9 i 10.

e) Les causes de dissolució enumerades en l'article 260 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. Tractant-se de mútues d'assegurances i de mutualitats de previsió social, les referències que en este precepte es fan a la junta general i al capital social hauran d'entendre's fetes a l'assemblea general i al fons mutual, respectivament. No obstant això, a les cooperatives d'assegurances s'aplicaran les causes de dissolució recollides en la seua legislació específica.

2. La dissolució, excepte en el supòsit de compliment del terme fixat en els estatuts, requerirà l'acord de la junta o assemblea general. A estos efectes, els administradors hauran de convocar-la per a la seua celebració en el termini de dos mesos des de la concurrència de la causa de dissolució, i qualsevol soci podrà requerir els administradors perquè convoquen la junta o assemblea si, al seu parer, hi ha causa legítima per a la dissolució.

3. En cas que hi haja causa legal de dissolució i la junta o assemblea no és convocada o, si ho és, no se celebra, no pot aconseguir-se l'acord o este és contrari a la dissolució, els administradors estaran obligats a sol·licitar la dissolució administrativa de l'entitat en el termini de 10 dies naturals a comptar de la data en què haja d'haver-se convocat la junta o assemblea d'acord amb l'apartat 2, quan no és convocada; o des de la data prevista per a la seua celebració, quan aquella no s'haja constituït; o, finalment, des del dia de la celebració, quan l'acord de dissolució no puga aconseguir-se o este haja sigut contrari a la dissolució.

4. Coneguda pel Ministeri d'Economia i Hisenda la concurrència d'una causa de dissolució, així com l'incompliment pels òrgans socials del que disposen els apartats anteriors, procedirà a la dissolució administrativa de l'entitat.

El procediment administratiu de dissolució s'iniciarà d'ofici o a sol·licitud dels administradors i, després de les al·legacions de l'entitat afectada, el Ministeri d'Economia i Hisenda procedirà, si és el cas, a la dissolució adminis-

trativa de l'entitat, sense que siga necessària, a estos efectes, la convocatòria de la seua junta o assemblea general. L'acord de dissolució administrativa continuarà la revocació de l'autorització administrativa per a tots els rams en què opere l'entitat asseguradora.

5. En tot allò no regulat expressament en els apartats anteriors i en tant que no s'hi oposen, s'aplicaran les normes contingudes en els articles 261 a 265 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre. No obstant això, les cooperatives d'assegurances es regiran per les regles de dissolució contingudes en la seua legislació específica.

Article 28. Liquidació d'entitats asseguradores.

1. La liquidació d'una entitat asseguradora espanyola comprendrà també la de totes les seues sucursals. Durant el període de liquidació no podran celebrar-se les operacions definides en l'article 3.1, però els contractes d'assegurança vigents en el moment de la dissolució conservaran la seua eficàcia fins a la conclusió del període de l'assegurança en curs, i venceran en eixe moment sense possibilitat de pròrroga, sense perjudici de l'opció de venciment anticipat d'acord amb allò que preceptua l'apartat 2.d).

2. En la liquidació, i fins a la cancel·lació de la inscripció en el registre administratiu, el Ministeri d'Economia i Hisenda conservarà totes les seues competències d'ordenació i supervisió sobre l'entitat en liquidació i, a més, podrà adoptar les mesures següents:

a) Acordar la intervenció de la liquidació per a salvaguardar els interessos dels assegurats, beneficiaris i perjudicats o d'altres entitats asseguradores. Decidida la intervenció, estaran subjectes al control de la intervenció de l'Estat les actuacions dels liquidadors en els termes definits en este article, en l'article 39.3, i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament.

b) Designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances en els supòsits enumerats en l'article 14 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

c) Disposar, d'ofici o a petició dels liquidadors, la cessió general o parcial de la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat per a facilitar-ne la liquidació.

d) Determinar la data de venciment anticipat del període de duració dels contractes d'assegurança que integren la cartera de l'entitat en liquidació, per a evitar perjudicis més grans als assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats emparats per estos contractes. Esta determinació respectarà l'equilibri econòmic de les prestacions en els contractes afectats i haurà de tindre lloc amb la necessària publicitat, amb una antelació de 15 dies naturals a la data en què haja de tindre efecte i, llevat que concórreguen circumstàncies excepcionals que aconsellen no demorar la data de venciment, simultàniament al compliment pels liquidadors d'haver d'informar que els imposa l'apartat 3.c).

3. El règim jurídic del nomenament, de l'actuació i de la responsabilitat dels liquidadors s'ajustarà a les regles següents:

a) Només podran ser liquidadors els que tinguen reconeguda honorabilitat i condicions necessàries de qualificació o experiència professionals per a exercir les seues funcions i estaran subjectes al mateix règim de responsabilitat administrativa que els administradors d'una entitat asseguradora.

b) Quan l'entitat no haja procedit al nomenament de liquidadors abans dels 15 dies següents a la dissolució, o quan el nomenament dins d'eixe termini ho és sense

complir els requisits legals i estatutaris, el ministre d'Economia i Hisenda podrà designar liquidadors o encomanar la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances.

c) Els liquidadors subscriuran, en unió dels administradors, l'inventari i el balanç de l'entitat i hauran de sotmetre'l, en un termini no superior a un mes des del seu nomenament, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si la liquidació és intervinguda, a l'interventor. Hauran d'informar els creditors sobre la situació de l'entitat, en particular als assegurats sobre si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ha determinat el venciment anticipat del període de duració dels contractes d'assegurança que integren la cartera de l'entitat asseguradora i sobre la seua data, i la forma en què han de sol·licitar el reconeixement dels seus crèdits, per mitjà de notificació individual als coneguts i crida als desconeguts a través d'anuncis, aprovats si és el cas per l'interventor, que es publicaran en el «Butlletí Oficial del Registre Mercantil», i en dos diaris, almenys, dels de més circulació en l'àmbit d'actuació de l'entitat asseguradora.

Quan el creditor conegut tinga el seu domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, la informació anterior es facilitarà en castellà, si bé l'escrit haurà de portar, en totes les llengües oficials de la Unió Europea, l'encapçalament «Convocatòria per a la presentació de crèdits. Terminis aplicables» o «Convocatòria per a la presentació d'observacions sobre els crèdits. Terminis aplicables», segons siga procedent. No obstant això, quan el creditor ho siga per un crèdit d'assegurança, la informació es facilitarà en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat membre on radique el seu domicili.

Els creditors amb domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya podran presentar els escrits de reclamació de crèdits o d'observacions a estos en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'Estat on radique el seu domicili, si bé l'escrit haurà de portar l'encapçalament «Presentación de créditos» o, si és el cas, «Presentación de observaciones sobre los créditos» en castellà.

d) Els liquidadors adoptaran les mesures necessàries per a ultimar la liquidació en el termini més breu possible, i podran cedir generalment o parcialment la cartera de contractes d'assegurança de l'entitat amb autorització del ministre d'Economia i Hisenda, així com pactar el rescat o resolució dels contractes d'assegurança. L'alienació dels immobles podrà tindre lloc sense subhasta pública quan la liquidació siga intervinguda o quan, havent sigut taxats a estos efectes pels servicis tècnics de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o per societats de taxació, el preu d'alienació no siga inferior al de taxació. Requerirà, en l'un i l'altre cas, l'autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. La disposició dels restants béns i la realització dels pagaments necessitarà la conformitat de l'interventor en les liquidacions intervingudes per l'Estat.

e) Quan els liquidadors incomplisquen les normes que per a la protecció dels assegurats s'establixen en esta llei o les que regixen la liquidació, la dificulden o es retarde, el ministre d'Economia i Hisenda podrà acordar la seua destitució i designar nous liquidadors o encomanar la liquidació al Consorci de Compensació d'Assegurances.

f) En la resta, els liquidadors subjectaran la seua actuació al text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

4. Durant el període de liquidació, l'entitat podrà oferir al ministre d'Economia i Hisenda la remoció de la causa de dissolució i sol·licitar d'este la rehabilitació de

l'autorització administrativa revocada. La dita rehabilitació només podrà concedir-se quan l'entitat complisca tots els requisits exigits durant el funcionament normal i garantisca la totalitat dels drets d'assegurats i creditors, inclús els d'aquells els contractes d'assegurança dels quals hagen sigut declarats vençuts durant el període de liquidació. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, s'entendrà remoguda de ple dret la causa de dissolució, es cancel·larà la inscripció realitzada en el Registre Mercantil d'acord amb l'article 263 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, i es donarà a l'acord de rehabilitació la mateixa publicitat que este precepte imposa per a l'acord de dissolució.

5. Una vegada concloses les operacions de liquidació, el ministre d'Economia i Hisenda declararà extingida l'entitat i es procedirà a cancel·lar els assentaments en el registre administratiu. Per excepció, serà procedent la cancel·lació dels assentaments en este registre sense declaració d'extinció de l'entitat, i en eixe moment podrà iniciar l'activitat d'acord amb l'objecte social modificat, quan tinga lloc la cessió general de la cartera o la revocació de l'autorització, sempre que, en ambdós casos, s'haja procedit a modificar l'objecte social de l'entitat sense dissolució d'esta i prèviament la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comproven que s'ha executat la cessió de cartera o s'han liquidat les operacions d'assegurança, respectivament.

La cancel·lació en el registre administratiu determinarà, en els supòsits de declaració d'extinció de l'entitat, la cancel·lació, al seu torn, en el Registre Mercantil.

6. La resolució administrativa corresponent o l'acord de què porte causa la liquidació serà reconegut en el territori dels altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, de conformitat amb el que preveu la seua legislació, i produirà efectes en estes tan prompte com ho faça a Espanya.

A estos efectes, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el termini de 10 dies a comptar de l'endemà de la data en què es dicte la dita resolució o tinga coneixement de l'acord, informarà les autoritats supervisores dels restants Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu sobre l'existència del procediment i els seus efectes. Així mateix, l'esmentat òrgan publicarà en el «Diari Oficial de la Unió Europea» un extracte de la dita resolució o acord, que en tot cas indicarà la competència del Ministeri d'Economia i Hisenda sobre el procediment, que la legislació aplicable a este procediment de liquidació és la continguda en esta llei i en les seues normes de desplegament, així com la identificació del liquidador o liquidadors nomenats.

Els liquidadors podran desenvolupar la seua actuació en el territori de tots els Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, i podran exercir-hi les mateixes funcions i poders que a Espanya. A estos efectes, serà títol suficient per a acreditar la condició de liquidador una certificació de la resolució o una còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectue el seu nomenament.

Així mateix, podran atorgar poders de representació o sol·licitar assistència, quan això siga necessari per a dur a terme el procés de liquidació en el territori d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i, en particular, per a resoldre les dificultats que puguen trobar els creditors residents en estes. En tot cas, les persones que els assistisquen o representen han de tindre reconeguda honorabilitat i reunir les condicions necessàries de qualificació o experiència professional per a exercir les seues funcions, en els termes de l'article 15 d'esta llei.

Serà aplicable a la liquidació el que disposa esta llei i en les seues normes de desplegament.

7. En tot allò no regulat expressament en este article, la liquidació i extinció d'entitats asseguradores es regirà pel que disposen els articles 266 a 280 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, excloent-ne els articles 269 i 270.

Article 29. Accions enfront d'entitats asseguradores sotmeses a procediments concursals o en liquidació.

1. En els supòsits de declaració judicial de concurs d'entitats asseguradores, el Consorci de Compensació d'Assegurances, a més d'assumir les funcions que li atribueix l'apartat 2 de l'article 14 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre, procedirà, si és el cas, a liquidar l'import dels béns a què es referix l'article 59.3 d'esta llei, a l'únic efecte de distribuir-lo entre els assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats; això sense perjudi del dret d'aquells en el procediment concursal.

2. En els supòsits d'entitats asseguradores dissoltes administrativament, no podran inscriure's en els registres públics drets reals de garantia ni anotar-se manaments judicials o providències administratives d'embargament des de la data de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de l'orde ministerial de dissolució, sense perjudi de l'efectivitat dels crèdits que, si és el cas, es pretenguen garantir amb les esmentades inscripcions o anotacions.

Els encarregats dels registres faran constar per nota marginal el fet de la dissolució i el tancament del foli registral els actes a què es referix el paràgraf anterior. Si s'acorda la rehabilitació de l'autorització administrativa revocada, es cancel·larà la referida nota marginal.

3. En els supòsits de liquidació intervinguda pel Ministeri d'Economia i Hisenda, les accions individuals exercitades pels creditors, abans del començament de la liquidació o durant esta, podran continuar fins al pronunciament de sentència ferma, però la seua execució quedarà suspesa i el crèdit que, si és el cas, declare la dita sentència a favor seu es liquidarà conjuntament amb els dels altres creditors. No obstant això, transcorregut un any des que la sentència adquireisca fermesa, la suspensió quedarà alçada automàticament sense necessitat de declaració ni resolució respecte d'això, siga quin siga l'estat en què es trobe la liquidació.

El que disposa el paràgraf anterior no és aplicable a les accions en l'exercici de drets reals sobre béns situats fora del territori espanyol, que es regiran per la seua legislació específica, ni a les accions en l'exercici d'un dret real de garantia que es regisca per una llei diferent de l'espanyola.

Article 30. Procediments concursals.

1. Dictat per l'òrgan jurisdiccional competent una interlocutòria de declaració de concurs respecte d'una entitat asseguradora, este òrgan procedirà immediatament a la seua notificació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la qual en els 10 dies següents informarà les autoritats supervidores dels restants Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu sobre l'existència del procediment i els seus efectes. Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions procedirà a la publicació en el «Diari Oficial de la Unió Europea» d'un extracte de les mencionades resolucions en què s'indicarà, en tot cas, l'òrgan jurisdiccional competent i l'aplicació al procediment de la legislació espanyola.

2. S'hauran d'observar, en tot cas, les normes de dret internacional privat previstes en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal.

Tractant-se de creditors coneguts que tinguen el seu domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, hauran de ser informats sobre la forma en què han de sol·licitar el reconeixement dels seus crèdits de conformitat amb el que preveu l'article 28.3.c) d'esta llei i podran presentar els escrits de reclamació de crèdits o d'observacions a estos en la manera a què es referix el mateix article.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà sol·licitar al jutge del concurs informació sobre l'estat i evolució dels procediments concursals que afecten entitats asseguradores.

SECCIÓ 3a. LIQUIDACIÓ PEL CONSORCI DE COMPENSACIÓ D'ASSEGURANCES

Article 31. Actuació del Consorci de Compensació d'Assegurances en la liquidació d'entitats asseguradores.

El Consorci de Compensació d'Assegurances (d'ara en avant, el Consorci) assumirà la condició de liquidador de les entitats asseguradores enumerades en l'article 7.1 d'esta llei en els termes establits en l'article 14 de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

Article 32. Normes generals de liquidació.

1. En les liquidacions que se li encomanen, el Consorci substituirà tots els òrgans socials de l'entitat asseguradora afectada. En conseqüència, no correspondrà la celebració de les juntes o assemblees ordinàries o extraordinàries d'accionistes, mutualistes o cooperativistes de l'entitat.

Les delegacions i els apoderaments que conferisca hauran de constar en escriptura pública.

No obstant això, els recursos administratius i contenciosos administratius interposats per l'entitat asseguradora contra els actes d'ordenació i supervisió del Ministeri d'Economia i Hisenda amb anterioritat a l'assumpció de la liquidació pel Consorci podran ser continuats pels administradors i pels socis que compten amb una participació significativa en el seu nom, com a titulars d'un interès directe, si es personaren a estos efectes davant de l'òrgan administratiu o jurisdiccional en el termini d'un mes des de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la comanda de la liquidació al Consorci.

2. El Consorci instarà, quan corresponga això, l'exigència de responsabilitats de tota índole en què hagen pogut incórrer els que van exercir càrrecs d'administració o direcció de l'entitat asseguradora en liquidació. En cap cas ni circumstància, el Consorci, els seus òrgans, representants o apoderats seran considerats deutors ni responsables de les obligacions i responsabilitats que incumbisquen a l'asseguradora la liquidació dels quals se'ls encomana o als seus administradors.

3. En cas d'insolvència de l'entitat asseguradora, el Consorci no estarà obligat a sol·licitar la declaració judicial de concurs. Així mateix, es tindran per vençuts, a la data de publicació en el «Boletín Oficial del Estado» de la resolució administrativa per la qual se li encomane la liquidació, els deutes pendents de l'asseguradora, sense perjudi del descompte corresponent si el pagament d'aquells es verifica abans del temps prefixat en l'obligació, i deixaran de meritjar interessos tots els deutes de l'asseguradora, excepte els crèdits hipotecaris i pignoratius, fins on abaste la respectiva garantia.

4. La intervenció de l'Estat cessarà en les liquidacions intervingudes en el moment que la liquidació s'encomane al Consorci.

Article 33. *Beneficis de la liquidació.*

1. A càrrec dels recursos del Consorci afectes a la seua activitat liquidadora i amb la finalitat de millorar i aconseguir una més ràpida satisfacció dels drets dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats, incloent-hi les Administracions públiques que tinguen esta condició, el Consorci podrà oferir-los l'adquisició per cessió dels seus crèdits, i els abonaran les quantitats que els correspondrien en proporció al previsible haver líquid resultant, tenint en compte, només a estos efectes, les normes següents:

a) S'incorporaran a l'actiu la totalitat dels béns i crèdits, inclosos, si és el cas, els interessos, en els quals el Consorci pugua apreciar la titularitat de l'asseguradora en liquidació, encara que sobre estes estiguen pendents o hagen d'iniciar-se actuacions judicials o extrajudicials per al seu manteniment en el patrimoni de l'entitat o reintegració a este.

b) Les inversions materials i financeres es valoraran per la quantia que siga superior de les dos següents: el preu d'adquisició més l'import de les millores efectuades sobre aquelles, incrementats en les regularitzacions i actualitzacions legalment possibles, o el valor de realització.

c) No es tindrà en compte l'orde de prelació de crèdits ni les despeses de liquidació anticipades pel Consorci.

En cap cas, s'aplicarà esta mesura als crèdits a favor de les asseguradores.

2. Així mateix, també a càrrec dels seus propis recursos, el Consorci podrà satisfer anticipadament els crèdits dels treballadors derivats de salaris i indemnitzacions per acomiadament compresos en l'article 32.1 i 3 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març; i, si és el cas, les indemnitzacions degudes a aquells com a conseqüència de l'extinció de les relacions laborals.

L'adquisició per cessió dels crèdits a què es referix l'apartat 1 i les bestretes a què es referix este apartat no suposaran, en cap cas, assumptió dels deutes de l'entitat asseguradora en liquidació per part del Consorci.

La cessió d'estos crèdits i estes bestretes, siga quina siga la quantitat satisfeta, arribarà a l'import total d'aquells i en idèntic orde de preferència que els corresponga. Els seus titulars no podran formular cap reclamació per este concepte; tampoc podran efectuar reclamació contra el Consorci els titulars d'estos crèdits que opten per no acceptar l'oferta formulada pel Consorci, els quals mantindran la titularitat dels seus crèdits i hauran d'estar a les resultes de la liquidació.

3. El Consorci podrà satisfer anticipadament, a càrrec dels recursos de l'entitat asseguradora en liquidació, els crèdits dels treballadors corresponents a salaris dels últims 30 dies de treball, amb la limitació de l'article 32.1 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març; i, en segon terme, els crèdits dels creditors amb dret real en els termes i per l'orde establits en la legislació hipotecària. Si no s'aconsegueix la satisfacció d'estos crèdits, els creditors referits tindran en la liquidació, per a cobrar l'import no satisfet, la preferència que els corresponga segons la naturalesa del seu crèdit.

4. Quan l'entitat asseguradora en liquidació es trobe en situació d'insolvència, si la junta de creditors aprova el pla de liquidació, la recuperació pel Consorci de les despeses de liquidació quedarà condicionada al fet que

siguen totalment satisfets els altres reconeguts en la liquidació.

5. En els supòsits en què corresponga al Consorci indemnitzar d'acord amb els paràgrafs c) a f) de l'article 11.1 del text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, així com en qualsevol altre supòsit en què la legislació vigent determine la responsabilitat subsidiària del Consorci per trobar-se la corresponent entitat asseguradora subjecta a un procediment concursal, intervinguda en la seua liquidació o haver-se encomanat la dita liquidació al mateix Consorci, el que disposa l'apartat 1 d'este article quant als crèdits de tercers perjudicats s'aplicarà única-ment a la part d'estos crèdits que excedisca aquella que corresponga abonar al Consorci en virtut d'esta responsabilitat subsidiària. El que disposen els apartats 2 i 3 sobre els crèdits dels treballadors afectarà únicament la part d'estos crèdits que excedisca aquella que correspon abonar al Fons de Garantia Salarial.

Article 34. *Procediment de liquidació.*

El procediment de liquidació pel Consorci s'ajustarà al que disposa l'article 28.3, amb les peculiaritats següents:

a) Encomanada la liquidació al Consorci, tots els creditors estaran subjectes al procediment de liquidació per este i no podrà sol·licitar-se pels creditors ni per l'entitat asseguradora la declaració de concurs, sense perjuí que les accions de tota índole exercitades davant dels tribunals contra la dita asseguradora, anteriors a la dissolució o durant el període de liquidació, continuen la seua tramitació fins a l'obtenció de sentència o resolució judicial ferma. Però l'execució de la sentència, dels embargaments preventius, administracions judicialment acordades i la resta de mesures cautelars adoptades per l'autoritat judicial, la de la interlocutòria que despatxe l'execució en el procediment executiu, els procediments judicials sumaris i executius extrajudicials sobre béns hipotecats o pignorats que es troben en territori espanyol, així com l'execució de les providències administratives de constrenyiment, quedaran en suspens des de la comanda de la liquidació al Consorci i durant la tramitació per este del procediment liquidatori.

Si el pla de liquidació formulat pel Consorci no és aprovat en junta de creditors o ratificat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, el Consorci quedarà plenament legitimat per a sol·licitar la declaració de concurs de l'entitat afectada, i haurà de fer-ho immediatament.

2. Quan la liquidació de l'entitat asseguradora siga encomanada al Consorci amb posterioritat a la dissolució de la dita asseguradora, subscriurà o comprovarà, segons siga procedent, en unió dels administradors i liquidadors, d'haver sigut nomenats, l'inventari i balanç de l'entitat en el termini d'un mes des que haja assumit la liquidació, sense que haja de sotmetre'l a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ni a l'interventor, ni estar subjecta a l'obligació que imposa l'article 273 del text refós de la Llei de Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre.

3. En el compliment del deure d'informació als creditors, es farà constància expressa a l'especial circumstància que la liquidació ha sigut assumida pel Consorci. Així mateix, des del moment que tinga coneixement de l'existència de crèdits laborals o presumisca la possibilitat de la seua existència, ho comunicarà al Fons de Garantia Salarial, comunicació que causarà els efectes de la citació a què es referix l'apartat 3 de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març.

4. Fins a la ratificació per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions del pla de liquidació, el Consorci no podrà fer pagament dels seus crèdits als creditors de l'entitat asseguradora, excepte el que disposa l'article anterior. Les despeses que siguin necessàries per a la liquidació seran satisfetes a càrrec dels mateixos recursos del Consorci.

5. L'alienació dels immobles de l'entitat asseguradora en liquidació podrà tindre lloc sense subhasta pública i no caldrà autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

6. El Consorci formularà el pla de liquidació en el termini més breu possible. Abans del transcurs del termini de nou mesos des que haja assumit les seues funcions liquidatòries, haurà d'haver procedit a executar les mesures previstes en l'article 33, en el cas d'haver-les adoptades; només per causes justificades, degudament acreditades davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, podrà superar el mencionat termini.

Article 35. *Pla de liquidació.*

El pla de liquidació comprendrà una informació sobre les mesures adoptades, d'acord amb els apartats 1, 2 i 3 de l'article 33, el balanç i la llista provisional de creditors. L'actiu del balanç haurà d'estar constituït en metàl·lic, llevat que, tractant-se de béns immobles, no haja considerat procedent la seua alienació i, tractant-se de crèdits, siguin estos litigiosos, de manera que siga presumible que el fet d'esperar un pronunciament judicial ferm retardaria notablement la liquidació. La llista provisional de creditors es formularà d'acord amb l'orde de prelación de l'article 59 d'esta llei i per la quantia que corresponga a cada un d'estos. A més, si del balanç es desprén la solvència de l'entitat asseguradora, incorporarà la relació de socis. Finalment, el pla de liquidació contindrà la proposta respecte de l'import que, d'acord amb l'actiu i passiu del balanç i l'orde de prelación de crèdits, haja de satisfer-se a cada un dels creditors i, en el cas de solvència de l'entitat, als socis i, si correspon això, d'adjudicació de béns immobles i crèdits litigiosos.

Article 36. *Junta general de creditors.*

1. Simultàniament a la formulació del pla de liquidació, el Consorci convocarà la junta general de creditors amb una antelació no inferior a un mes ni superior a dos. Els citarà per mitjà de notificació personal i donarà a la convocatòria la publicitat que, d'acord amb les circumstàncies del cas, considere pertinent. S'aplicarà el que preveu l'article 28.3.c) quant a forma de comunicació i publicitat als creditors que tinguen el seu domicili en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya. Fins al dia assenyalat per a la celebració de la junta, els creditors o els seus representants podran examinar el pla de liquidació. Fins als 15 dies abans de l'assenyalat per a la junta, es podrà sol·licitar l'exclusió o la inclusió de crèdits, així com la impugnació de la quantia dels inclosos per mitjà d'un escrit dirigit al Consorci, o per compareixença davant d'este organisme, designant els documents de la liquidació o presentant la documentació de què vullga valdre's el sol·licitant en justificació del seu dret. El Consorci resoldrà sobre cada reclamació sense ulterior recurs, sense perjudici del dret d'impugnació a què es referix l'apartat 4 d'este article, i formularà la llista definitiva de creditors.

2. La junta se celebrarà en dia, l'hora i el lloc assenyalats en la convocatòria, i podrà continuar els dies consecutius que siguin necessaris, i serà presidida per un delegat del Consorci. Podran concórrer, personalment o

per mitjà de representant, tots els creditors inclosos en la llista definitiva. La junta de creditors quedarà legalment constituïda si els crèdits dels concurrents i representats sumen, almenys, tres cinquens del passiu del deutor en primera convocatòria i siga quin siga el nombre dels crèdits concurrents i representats en segona convocatòria; entre l'una i l'altra hauran de passar, almenys, 24 hores. Declarada legalment constituïda la junta pel representant del Consorci, començarà la sessió per la lectura del pla de liquidació i es procedirà al debat i ulterior votació sobre este. El pla de liquidació s'entendrà aprovat sempre que voten a favor del pla creditors els crèdits dels quals importen més de la mitat del muntant dels crèdits presents i representats, tant en primera com en segona convocatòria, i estaran obligats tots els creditors per aquell, sense que cap d'ells tinga dret d'abstenció, i s'aplicarà a la Hisenda pública creditora el que disposa l'article 10.2 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària. S'extingiran els crèdits en la part que excedisquen els imports reconeguts per a ser satisfets en este pla; tractant-se de crèdits tributaris, únicament quedaran extingides les responsabilitats de l'entitat asseguradora, i subsistiran en els seus mateixos termes els crèdits respecte dels restants responsables tributaris.

3. Si el pla de liquidació no és aprovat en junta general de creditors, el Consorci haurà de sol·licitar la declaració judicial de concurs. La mateixa sol·licitud es podrà formular en qualsevol moment del període de liquidació anterior a la junta de creditors quan considere que, ateses les circumstàncies concurrents en l'entitat asseguradora la liquidació de la qual té encomanada, patiran un greu perjudici els crèdits dels creditors si no té lloc la dita declaració judicial de concurs.

4. Dins dels huit dies següents a la celebració de la junta, els creditors que no hi hagen concorregut o que, concorrent-hi, hagen discordat del vot de la majoria o que hagen sigut eliminats pel Consorci de la llista definitiva a què es referix l'apartat 1, podran impugnar judicialment el pla de liquidació. La impugnació únicament podrà fundar-se en les causes següents:

a) Defectes en les formes prescrites per a la convocatòria, celebració, deliberació i adopció d'acords de la junta de creditors.

b) Falta de personalitat o representació en algun dels votants, inclusió o exclusió indeguda de crèdits o figurar en la llista definitiva de creditors amb quantitat major o menor de què es considere justa, sempre que en qualsevol d'estos casos l'estimació de la pretensió influísca decisivament en la formació de la majoria.

c) Error en l'estimació de l'actiu o en la prelación de crèdits patit pel Consorci.

En tota la resta, la impugnació del pla de liquidació s'ajustarà al que disposa la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, per a l'oposició a l'aprovació del conveni.

5. Transcorregut el termini assenyalat en l'apartat anterior sense que s'haja formulat oposició, o una vegada dictada sentència ferma que la resolga, i ajustat, si és el cas, el pla de liquidació a esta, el Consorci elevarà el pla de liquidació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, que dictarà una resolució per la qual es ratifica el pla. Esta ratificació produirà els efectes previstos per a la resolució judicial en els apartats 6 i 7 de l'article 33 del text refós de la Llei de l'Estatut dels Treballadors, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1995, de 24 de març, si del mencionat pla es dedueix la insolvència de l'asseguradora.

6. El consorci procedirà al pagament dels crèdits en execució del pla de liquidació ratificat. Si és el cas, procedirà al repartiment i divisió de l'haver social d'acord amb els estatuts i disposicions específiques aplicables a l'entitat asseguradora i, subsidiàriament, conforme al que disposen els articles 276 i 277 del text refós de la Llei de

Societats Anònimes, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1564/1989, de 22 de desembre, però la consignació en depòsit de les quotes no reclamades tindrà lloc en el mateix Consorci, a disposició dels seus legítims propietaris durant un termini de cinc anys, transcorregut el qual sense haver sigut reclamades s'ingressaran en el Tresor Públic.

7. Si, com a conseqüència del desfasament temporal entre l'aprovació en junta general de creditors del pla de liquidació i l'efectiu pagament dels crèdits als creditors, i si és el cas, la divisió de l'haver social entre els socis, resulta un romanent, este s'incorporarà al patrimoni del Consorci als efectes previstos en l'apartat següent.

8. Els crèdits reconeguts per sentència ferma notificada al creditor en data posterior a la celebració de la junta general de creditors seran satisfets pel Consorci amb el romanent a què es referix l'apartat anterior, i, si no n'hi ha, amb els seus propis recursos en els mateixos termes que li haurien correspost si haguera estat inclòs en el pla de liquidació.

Article 37. *Bestreta de despeses de liquidació i satisfacció de crèdits.*

1. Si l'entitat asseguradora ha sigut declarada judicialment en concurs i no té la liquiditat necessària, el Consorci podrà anticipar les despeses que siguen necessàries, a càrrec dels seus propis recursos, per a l'adequat desenvolupament del procediment concursal. No obstant això, el pagament dels drets de procuradors i honoraris de lletrats serà de compte de les parts que els designen, sense que siga procedent la seua bestreta pel Consorci.

Si es formula una proposta de conveni amb els creditors i este és aprovat, la recuperació pel Consorci de les despeses de liquidació quedarà condicionada al fet que siguen totalment satisfetes les restants reconegudes en la liquidació.

2. En cas de concurs, s'aplicarà el que disposa l'article 33 d'esta llei.

SECCIÓ 4a. MESURES DE CONTROL ESPECIAL

Article 38. *Mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar les mesures contingudes en l'apartat 2 d'este article quan concórreguen circumstàncies, deduïdes de comprovacions efectuades per l'Administració, que puguen posar en perill la solvència futura de l'entitat o puguen suposar una amenaça per als interessos dels assegurats o al compliment futur de les obligacions concretes, com a conseqüència d'una inadequada selecció de riscos, de l'aplicació de tarifes de primes insuficients, de l'existència de desviacions significatives de la sinistralitat, de la inadequació de la política de reassegurança o de qualsevol altra causa que pugua generar en el futur una situació greu de desequilibri o de debilitat financera.

2. Les mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores podran consistir a:

a) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de recuperació financera per a garantir i preveure la seua solvència futura, que haurà de ser sotmés a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. El dit pla haurà de contindre, almenys, indicacions i justificacions per als pròxims tres exercicis relatives a: les estimacions de les despeses de gestió, en especial les comissions i les despeses generals corrents; estimacions detallades dels ingressos i despeses relatives a les operacions d'assegurança directa, a les acceptacions en reassegu-

rança i a les cessions en reassegurança; els balanços de situació previstos; estimacions dels recursos financers amb què es pretenga cobrir els compromisos contrets i el marge de solvència obligatori, i la política global de reassegurança.

b) Exigir que l'entitat asseguradora dispose d'un marge de solvència superior al resultant de l'aplicació del que disposen les normes de desplegament reglamentari d'esta llei, que garantisca el compliment en el futur dels requisits de solvència de l'entitat. A este efecte, la quantia mínima del marge de solvència que haurà de disposar-se serà la que determine la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, i es basarà en el pla de recuperació financera que siga aprovat a l'entitat.

3. L'adopció de les mesures de garantia de la solvència futura de les entitats asseguradores a què es referix este article es tramitarà conforme al que disposa l'apartat 5 de l'article 39 d'esta llei.

Article 39. *Mesures de control especial.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar les mesures de control especial contingudes en este article quan les entitats asseguradores es troben en alguna de les situacions següents:

a) Dèficit superior al cinc per cent en el càlcul de cada una de les provisions tècniques individualment considerades, excepte en la provisió tècnica de prestacions, que serà del 15 per cent; així mateix, dèficit superior al 10 per cent en la cobertura de les provisions tècniques.

b) Insuficiència del marge de solvència.

c) Que el marge de solvència no arribe al fons de garantia mínim.

d) Pèrdues acumulades en quantia superior al 25 per cent del seu capital social o fons mutual desembossats.

e) Dificultats financeres o de liquiditat que hagen determinat demora o incompliment en els seus pagaments.

f) Impossibilitat manifesta de realitzar el fi social o paralització dels òrgans socials, de manera que siga impossible el seu funcionament.

g) Situacions de fet, deduïdes de comprovacions efectuades per l'Administració, que posen en perill la seua solvència, els interessos dels assegurats o el compliment de les obligacions concretes, així com la falta d'adequació de la seua comptabilitat al pla de comptabilitat de les entitats asseguradores o irregularitat de la comptabilitat o administració en termes tals que impedisquen o dificulten notablement conèixer la verdadera situació patrimonial de l'entitat asseguradora.

Les mateixes mesures de control especial podran adoptar-se sobre les entitats dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores i sobre les mateixes entitats asseguradores que formen part del grup quan este es trobe en alguna de les situacions descrites en els paràgrafs a), b), c), e), f) i g).

2. Amb independència de la sanció administrativa que, si és el cas, siga procedent imposar, les mesures de control especial podran consistir a:

a) Prohibir la disposició dels béns que es determinen de l'entitat asseguradora. Esta mesura podrà adoptar-se quan l'entitat incórrega en qualsevol de les situacions descrites en els paràgrafs a) i c) a g) de l'apartat 1 anterior i, també, si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions considera que la posició financera de l'entitat asseguradora continuarà deteriorant-se, en els supòsits del paràgraf b) d'este apartat 1. Podrà completar-se esta mesura amb les següents:

1a. El depòsit dels valors i la resta de béns mobles o l'administració dels béns immobles per persona acceptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

2a. Les necessàries perquè la prohibició de disposar tinga eficàcia davant de tercers per mitjà de la notificació a les entitats de crèdit depositàries d'efectiu o de valors i l'anotació preventiva de la prohibició de disposar en els registres públics corresponents. A este efecte, serà títol la resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en què s'acorde la mencionada prohibició de disposar. Durant la vigència de l'anotació preventiva no podran inscriure's en els registres públics drets reals de garantia, ni anotar-se manaments judicials o providències administratives d'embargament.

3a. La sol·licitud a les autoritats supervisores de la resta d'Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu que adopten, sobre els béns de l'entitat asseguradora situats en el seu territori, les mateixes mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haja adoptat.

b) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de sanejament per a restablir la seua situació financera, en el supòsit previst en el paràgraf b) de l'apartat 1, que haurà de ser sotmés a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

c) Exigir a l'entitat asseguradora un pla de finançament a curt termini, que també haurà de ser sotmés a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, en el supòsit del paràgraf c) d'este apartat 1.

d) A més, en tots els supòsits d'adopció de mesures de control especial i a fi de salvaguardar els interessos dels assegurats, podrà adoptar, conjuntament, o separadament, qualsevol de les mesures següents:

1a. Suspendre la contractació de noves assegurances o l'acceptació de reassegurança.

2a. Prohibir la pròrroga dels contractes d'assegurança concertats per l'entitat asseguradora en tots o en alguns dels rams. A este efecte, l'entitat asseguradora haurà de comunicar per escrit als assegurats la prohibició de la pròrroga del contracte en el termini de 15 dies naturals des que reba la notificació d'esta mesura de control especial; en este cas, el termini previst en el paràgraf segon de l'article 22 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, quedarà reduït a 15 dies naturals. Amb independència de la comunicació per escrit als assegurats, la resolució per la qual s'adopti esta mesura es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i en el «Diari Oficial de la Unió Europea».

3a. Prohibir a l'entitat asseguradora que, sense autorització prèvia de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, pugui realitzar els actes de gestió i disposició que es determinen, distribuir dividendes, quotes actives i retorns, contractar noves assegurances o admetre nous socis.

4a. Prohibir l'exercici de l'activitat asseguradora a l'estranger, quan esta activitat contribuïska a fer que l'entitat asseguradora es trobe en alguna de les situacions descrites en l'apartat 1 anterior.

5a. Exigir a l'entitat asseguradora un pla de rehabilitació en el qual propose les adequades mesures administratives, financeres o d'un altre tipus, formule previsió dels resultats i fixe els terminis per a la seua execució, a fi de superar la situació que va donar origen a la dita exigència, que haurà de ser sotmés a l'aprovació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

6a. Ordenar al conseller delegat o càrrec semblant d'administració que done a conèixer als altres òrgans d'administració la resolució administrativa adoptada i, si és el cas, l'acta d'inspecció.

7a. Convocar els òrgans d'administració o a la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora, i designar

la persona que haja de presidir la reunió i donar compte de la situació.

8a. Substituir provisionalment els òrgans d'administració de l'entitat.

3. Com a mesura de control especial complementària de les anteriors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà acordar la intervenció de l'entitat asseguradora per a garantir el seu correcte compliment.

Els actes i acords de qualsevol òrgan de l'entitat asseguradora que s'adopten a partir de la data de la notificació de la resolució que acorde la intervenció administrativa i que afecten o guarden relació amb les mesures de control especial mencionades anteriorment no seran vàlids ni es podran dur a efecte sense l'aprovació expressa dels interventors designats. S'exceptua d'esta aprovació l'exercici d'accions o recursos per l'entitat intervinguda contra els actes administratius d'ordenació i supervisió o en relació amb l'actuació dels interventors.

Els interventors designats estaran facultats per a revocar tots els poders o delegacions que hagen sigut conferits per l'òrgan d'administració de l'entitat asseguradora o pels seus apoderats, amb anterioritat a la data de publicació de l'acord. Adoptada esta mesura, els interventors procediran a exigir la devolució dels documents on consten els apoderaments, així com a promoure la inscripció de la seua revocació en els registres públics corresponents.

4. La substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat asseguradora s'ajustarà al següent:

a) La resolució administrativa designarà la persona o les persones que hagen d'actuar com a administradors provisionals, i indicarà si han de fer-ho mancomunadament o solidàriament. La dita resolució, de caràcter immediatament executiu, es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» i s'inscriurà en els registres públics corresponents, incloent-hi, si és el cas, els existents en la resta d'Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, publicació que determinarà l'eficàcia de la resolució davant de tercers. A idèntics requisits i efectes se subjectarà la substitució d'administradors provisionals quan siga necessari procedir a esta.

b) Els administradors provisionals hauran de reunir els requisits exigits per l'article 15.

c) Els administradors provisionals tindran el caràcter d'interventors, amb les facultats exposades en l'apartat 3, respecte dels actes i acords de la junta o l'assemblea generals de l'entitat asseguradora.

d) L'obligació de formular els comptes anuals de l'entitat asseguradora i l'aprovació d'estos i de la gestió social podran quedar en suspens, per un termini no superior a un any a comptar del venciment del termini legalment establert a este efecte, si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions considera, a sol·licitud dels administradors provisionals, que no hi ha dades o documents fiables i complets per a això.

e) Acordat per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el cessament de la mesura de substitució provisional dels òrgans d'administració de l'entitat, els administradors provisionals procediran a convocar immediatament la junta o assemblea general de l'entitat asseguradora, en la qual es nomenarà el nou òrgan d'administració. Fins a la presa de possessió d'este, els administradors provisionals continuaran exercint les seues funcions.

f) Els administradors provisionals podran desenvolupar la seua actuació en el territori de tots els Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, i podran exercir en estos les mateixes funcions i poders que a Espanya. A este efecte, serà títol suficient per a acreditar la condició d'administrador un certificat de la resolució per la qual s'acorde el seu nomenament. Així mateix, podran atorgar

poders de representació o sol·licitar assistència quan això siga necessari per a dur a terme l'execució en el territori d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu de les mesures adoptades i, en particular, per a resoldre les dificultats que puguen trobar els creditors residents en estos. En tot cas, les persones que els assistisquen o representen han de tindre reconeguda honorabilitat i reunir les condicions necessàries de qualificació o experiència professional per a exercir les seues funcions, en els termes de l'article 15 d'esta llei.

5. L'adopció de mesures de control especial es farà en un procediment administratiu tramitat d'acord amb les normes comunes o a les del procediment d'ordenació i supervisió per inspecció, segons siga procedent, amb les següents peculiaritats en ambdós casos:

a) Només es tramitarà un procediment per cada entitat asseguradora de manera que, si s'han adoptat mesures de control especial sobre una entitat asseguradora i és necessari, en virtut de comprovacions o inspeccions ulteriors, acordar noves mesures, substituir o deixar sense efecte, totalment o parcialment, les ja adoptades, la ratificació o cessació d'estes últimes, segons siga procedent, seran incorporades a la resolució en què s'adopten les noves mesures de control especial.

b) Iniciat el procediment d'adopció de mesures de control especial, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar, com a mesures provisionals, les mencionades en els paràgrafs a) i d) de l'apartat 2 d'este article, sempre que concórreguen els requisits de l'article 72 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

c) Excepcionalment, podrà prescindir-se de l'audiència de l'entitat asseguradora afectada quan este tràmit origine un retard tal que comprometa greument l'efectivitat de la mesura adoptada, els drets dels assegurats o els interessos econòmics afectats. En este supòsit, la resolució que adopte la mesura de control especial haurà d'expressar les raons que van motivar la urgència de la seua adopció i la dita mesura haurà de ser ratificada o deixada sense efecte en un procediment tramitat amb audiència de l'interessat.

6. Les mesures de control especial es deixaran sense efecte per resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan hagen cessat les situacions que, d'acord amb l'apartat 1 d'este article, van determinar la seua adopció i queden, a més, degudament garantits els drets dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats.

7. En els casos d'incompliment de les mesures de control especial i sense perjudici del que disposa l'apartat 4 d'este article, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà donar-los publicitat, amb audiència prèvia de l'entitat interessada.

A més, als actes de l'entitat asseguradora amb vulneració de les mesures de control especial s'aplicarà el que disposa l'apartat 2 de l'article 4.

8. En tots els casos en què, a l'empara del que disposa esta llei, procedisca la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a la designació d'administradors provisionals o interventors, podrà arribar-se a la compulsió directa sobre les persones per a la presa de possessió de les oficines, llibres i documents corresponents o per a l'examen d'estos últims.

9. Adoptada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, d'acord amb el que preveuen els apartats anteriors, alguna de les mesures previstes en els paràgrafs a), b) i c) de l'apartat 2 o en l'apartat 2.d).2a, 5a i 8a, la prevista en l'apartat 3, així com la relativa a la prohibició de distribuir dividendes, quotes actives o retorns, aquella produirà efecte, de conformitat amb el que preveu en la seua legislació, en tots els Estats membres de l'Espai

Econòmic Europeu. A este efecte, i sense perjudici del que preveu el paràgraf a) de l'apartat 2 anterior i l'apartat 3 de l'article 51, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informará les autoritats supervisores de la resta d'Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu de l'acord pel qual s'adopte la mesura i els seus efectes en el termini de 10 dies a comptar de la seua adopció.

Estes mesures es regiran pel que disposa esta llei i les seues normes de desplegament.

SECCIÓ 5a. RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS

Article 40. *Infraccions administratives.*

1. Les entitats asseguradores, incloent-hi les dominants de grups consolidables d'entitats asseguradores en els termes definits en l'article 20, les entitats que, si és el cas, hagen de formular i aprovar els comptes i informes consolidats d'estos grups, així com les persones físiques o entitats que siguen titulars de participacions significatives o exercisquen càrrecs d'administració o direcció en qualsevol de les entitats anteriors, i els liquidadors d'entitats asseguradores, que infringisquen normes d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, incorreran en responsabilitat administrativa sancionable d'acord amb el que disposen els articles següents.

Es consideraran:

a) Càrrecs d'administració, els administradors o membres dels òrgans col·legiats d'administració i els càrrecs de direcció, els seus directors generals o assimilats. S'entenen per tals aquelles persones que desenvolupen en l'entitat funcions d'alta direcció sota la dependència directa del seu òrgan d'administració, de comissions executives o de consellers delegats d'aquell.

b) Normes d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, les compreses en esta llei i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament i, en general, les que figuren en lleis de caràcter general que continuen preceptes específicament referits a les entitats asseguradores i d'obligada observança per estes.

2. Les infraccions de normes d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

3. Tindran la consideració d'infraccions molt greus:

a) L'exercici d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

b) La realització d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei o amb incompliment dels requisits establits en estes, llevat que tinga un caràcter merament ocasional o aïllat.

c) El defecte en el marge de solvència en quantia superior al cinc per cent de l'import corresponent i qualsevol insuficiència en el fons de garantia.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en quantia superior al 10 per cent.

e) No tindre la comptabilitat exigida legalment o portar-la amb anomalies substancials que impedisquen o dificulten notablement conèixer la situació econòmica, patrimonial i financera de l'entitat, així com l'incompliment de l'obligació de sotmetre els seus comptes anuals a auditors de comptes conforme a la legislació vigent.

f) L'adquisició o increment de participació significativa en una entitat asseguradora incomplint el que disposa l'article 22.

g) Posar en perill la gestió sana i prudent d'una entitat asseguradora per mitjà de la influència exercida pel titular d'una participació significativa, segons el que preveu l'article 22.6.

h) La realització de pràctiques abusives, diferents de les tipificades com a infraccions administratives en la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de Defensa de la Competència, que perjudiquen el dret dels assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o d'altres entitats asseguradores.

i) La cessió de cartera, la transformació, fusió i escissió d'entitats asseguradores sense la preceptiva autorització o, quan fóra atorgada, sense ajustar-se a esta.

j) L'incompliment de les mesures de control especial adoptades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions conforme a l'article 39.

k) El reiterat incompliment dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que haja de subministrar-li l'entitat asseguradora, ja a través de la seua presentació periòdica, ja a través de l'atenció de requeriments individualitzats que li adrece l'esmentada Direcció General en l'exercici de les seues funcions, o la falta de veracitat en aquells, quan amb això es dificulte l'apreciació de la solvència de l'entitat asseguradora. A l'efecte d'este paràgraf, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan no es produïska dins del termini concedit a este efecte per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en recordar per escrit l'obligació de presentació periòdica o reiterar el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora, sempre que hi haja requeriment exprés i per escrit respecte d'això.

n) Retindre indegudament, sense ingressar-los dins del termini, els recàrrecs recaptats a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

ñ) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als assegurats i al públic en general, sempre que, pel nombre d'afectats o per la importància de la informació, este incompliment puga estimar-se com a especialment rellevant.

o) La realització d'actes fraudulents o de negocis simulats o la utilització de persones físiques o jurídiques interposades amb la finalitat d'aconseguir un resultat l'obtenció directa del qual implicaria la comissió de, com a mínim, una infracció greu.

p) Les infraccions greus, quan durant els cinc anys anteriors a la seua comissió haja sigut imposada a l'entitat asseguradora una sanció ferma per infracció greu tipificada en el mateix paràgraf de l'apartat 4 d'este article.

q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió de riscos, quan estes deficiències posen en perill la solvència o viabilitat de l'entitat asseguradora.

4. Tindran la consideració d'infraccions greus:

a) L'exercici merament ocasional o aïllat d'activitats alienes al seu objecte exclusiu legalment determinat.

b) La realització merament ocasional o aïllada d'actes o operacions prohibits per normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei, o amb incompliment dels requisits establits en estes.

c) El defecte en el marge de solvència en quantia inferior al cinc per cent de l'import corresponent.

d) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en quantia superior al cinc per cent, però inferior al 10 per cent.

e) L'incompliment de les normes vigents sobre comptabilització d'operacions, formulació de balanços i comptes de pèrdues i guanys, sempre que no constituïska infracció molt greu d'acord amb el paràgraf e) de l'apartat anterior, així com les relatives a l'elaboració dels estats financers d'obligada comunicació a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

f) L'absència de notificacions i informacions preceptives a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, així com l'incompliment de la posada a disposició de la documentació exigida per normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei, sempre que no constituïska infracció molt greu.

g) La desatenció del requeriment o prohibició acordats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions d'acord amb l'apartat 5 de l'article 25.

h) L'incompliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives contingudes en els articles 3, 5, 8, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 76, 88, 94, 95, 96, 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, quan esta conducta tinga un caràcter repetitiu. A este efecte, s'entén que la conducta té caràcter repetitiu quan durant els dos anys anteriors a la seua comissió s'hagen desatés 10 requeriments o més a què fa referència el paràgraf b) de l'apartat 5 d'este article.

i) No facilitar a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i informació necessàries, en els terminis i forma determinats reglamentàriament, per a permetre l'administració actualitzada dels registres administratius regulats en l'article 74.

j) En els supòsits d'entitats asseguradores en liquidació, l'incompliment pels liquidadors de les obligacions que els imposa l'article 28.3, així com l'incompliment injustificat pels que van exercir càrrecs d'administració o direcció en els cinc anys anteriors a la data de dissolució, de la seua obligació de col·laborar amb els liquidadors en els actes de liquidació que es relacionen amb operacions del període en què aquells van exercir estos càrrecs.

k) L'incompliment merament ocasional o aïllat dels acords o resolucions emanats de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

l) La falta de remissió a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de totes les dades o documents que haja de subministrar-li l'entitat asseguradora, ja per mitjà de la seua presentació periòdica, ja per mitjà de l'atenció de requeriments individualitzats que li adrece l'esmentada Direcció General en l'exercici de les seues funcions, així com la falta de veracitat en aquells, llevat que això supose la comissió d'una infracció molt greu. A l'efecte d'este paràgraf, s'entendrà que hi ha falta de remissió quan no es produïska dins del termini fixat en les normes reguladores de la presentació periòdica o del termini concedit a este efecte al formular el requeriment individualitzat.

m) L'excusa, negativa o resistència a l'actuació inspectora, quan no constituïska infracció molt greu.

n) No recaptar en la forma i termini procedents, ferho indegudament de manera insuficient i, en general, incomplir les seues obligacions de recaptació obligatòria dels recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

ñ) L'incompliment del deure de veracitat informativa deguda als seus socis, als assegurats o al públic en general, quan no concórreguen les circumstàncies a què es referix el paràgraf ñ) de l'apartat 3, així com la realització de qualsevol acte o operacions amb incompliment de les normes reguladores de la publicitat i deure d'informació de les entitats asseguradores.

o) La realització d'actes fraudulents o negocis simulats o la utilització de persones físiques o jurídiques interposades amb la finalitat d'aconseguir un resultat contrari a les normes d'ordenació i supervisió amb rang de llei, sempre que esta conducta no estiga compresa en el paràgraf o) de l'apartat 3.

p) Les infraccions lleus, quan durant els dos anys anteriors a la seua comissió haja sigut imposada a l'entitat asseguradora una sanció ferma per qualsevol infracció lleu.

q) Presentar deficiències en l'organització administrativa i comptable, o en els procediments de control intern, incloent-hi els relatius a la gestió de riscos, una vegada haja transcorregut el termini concedit a este efecte

per a la seua esmena per les autoritats competents, i sempre que això no constitueix infracció molt greu d'acord amb el que preveu l'apartat 3 anterior.

5. Tindran la consideració d'infraccions lleus:

a) El defecte en el càlcul o la insuficiència de les inversions per a cobertura de les provisions tècniques en quantia inferior al cinc per cent.

b) L'incompliment per l'entitat asseguradora de les normes imperatives contingudes en els articles 3, 5, 8, 10, 12, 15, 18, 19, 20, 22, 76, 88, 94, 95, 96, 97 i 99 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, si no atén en el termini d'un mes el requeriment que a este efecte li formule la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions quan entenga fundades les queixes i reclamacions a què es referix la normativa sobre protecció de clients de servicis financers.

c) En general, els incompliments de preceptes d'obligada observança per a les entitats asseguradores compresos en normes d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades amb rang de llei, sempre que no constitueixen infracció greu o molt greu conforme al que disposen els dos apartats anteriors.

Article 41. *Sancions administratives.*

1. Per la comissió d'infraccions molt greus serà imposada, en tot cas, a l'entitat asseguradora una de les sancions següents:

a) Revocació de l'autorització administrativa.

b) Suspensió de l'autorització administrativa per a operar en un o diversos rams en què estiga autoritzada l'entitat asseguradora, per un període no superior a 10 anys ni inferior a cinc.

c) Donar publicitat a la conducta constitutiva de la infracció molt greu.

d) Multa per un import de fins a l'u per cent dels seus fons propis, o des de 150.000 fins a 300.000 euros si aquell percentatge fóra inferior a 150.000 euros.

No obstant el que disposa este apartat, en el cas d'imposició de les sancions previstes en els paràgrafs a), b) i d) podrà imposar-se simultàniament la sanció prevista en el seu paràgraf c).

2. La comissió d'infraccions greus imposarà a l'entitat asseguradora una de les sancions següents:

a) Suspensió de l'autorització administrativa per a operar en un o diversos rams en un període de fins a cinc anys.

b) Donar publicitat a la conducta constitutiva de la infracció greu.

c) Multa per un import des de 30.000 fins a 150.000 euros.

No obstant el que disposa este apartat, en el cas d'imposició de les sancions previstes en els paràgrafs a) i c) podrà imposar-se simultàniament la sanció prevista en el seu paràgraf b).

3. Per la comissió d'infraccions lleus, s'imposarà a l'entitat asseguradora la sanció de multa, que podrà arribar fins a l'import de 30.000 euros o la d'amonestació privada.

Article 42. *Responsabilitat dels qui exercixen càrrecs d'administració i direcció.*

1. Qui exercisca en l'entitat asseguradora i la resta d'entitats enumerades en l'article 40.1 càrrecs d'administració o direcció serà responsable de les infraccions molt greus o greus comeses per estes, quan estes

siguen imputables a la seua conducta dolosa o negligent, excepte la infracció tipificada en l'article 40.4.j), que serà directament imputable a aquell.

2. A l'efecte del que disposa l'apartat anterior, no seran considerats responsables de les infraccions molt greus o greus comeses per les entitats asseguradores i la resta d'enumerades en l'article 40.1 els qui exercisquen càrrecs d'administració, en els casos següents:

a) Quan els qui formen part d'òrgans col·legiats d'administració no hagen assistit per causa justificada a les reunions corresponents o hagen votat en contra o salvat el seu vot en relació amb les decisions o acords que hagen donat lloc a les infraccions.

b) Quan les dites infraccions siguen exclusivament imputables a comissions executives, consellers delegats, directors generals o òrgans assimilats, o altres persones amb funcions directives en l'entitat.

3. Amb independència de la sanció que corresponga imposar a l'entitat, per la comissió d'infraccions molt greus podrà imposar-se una de les següents sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració, de fet o de dret o de direcció en esta, i siguen responsables de les dites infraccions:

a) Separació del càrrec, amb inhabilitació per a exercir càrrecs d'administració o direcció en qualsevol entitat asseguradora, per un termini màxim de 10 anys.

b) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no inferior a un any ni superior a cinc anys.

c) Multa, a cada un d'ells, per un import no superior a 90.000 euros.

No obstant el que es disposa en este apartat, en el cas d'imposició de la sanció prevista en el paràgraf a) podrà imposar-se, simultàniament, la sanció prevista en el seu paràgraf c).

4. Amb independència de la sanció que corresponga imposar a l'entitat, per la comissió d'infraccions greus podrà imposar-se una de les següents sancions als qui exercisquen càrrecs d'administració de fet o de dret, o de direcció en esta, i siguen responsables de la infracció:

a) Suspensió temporal en l'exercici del càrrec per un termini no superior a un any.

b) Multa, a cada un d'ells, per un import no superior a 45.000 euros. Esta sanció podrà imposar-se simultàniament amb la prevista en el paràgraf a) anterior.

c) Amonestació privada.

d) Amonestació pública.

Article 43. *Criteris de graduació de les sancions.*

1. Les sancions aplicables en cada cas per la comissió d'infraccions molt greus, greus o lleus es determinaran sobre la base dels criteris següents:

a) La naturalesa i entitat de la infracció, així com el grau d'intencionalitat en la seua comissió.

b) La gravetat del perill creat o dels perjudicats causats.

c) Els guanys obtinguts, si és el cas, com a conseqüència dels actes o omissions constitutius de la infracció.

d) La circumstància d'haver procedit a l'esmena de la infracció per pròpia iniciativa.

e) La importància de l'entitat asseguradora infractora, mesurada en funció de l'import total del seu balanç i del seu volum de primes en l'últim exercici econòmic acabat amb anterioritat a la comissió de la infracció.

f) En el cas d'insuficiència del marge de solvència, fons de garantia i provisions tècniques, les dificultats objectives que puguen haver concorregut per a aconseguir o mantindre el nivell legalment exigut.

g) El ram o rams a què afecte singularment, si és el cas, la infracció comesa.

h) La conducta anterior de l'entitat en relació amb les normes d'ordenació i supervisió que l'afecten, atenent ja la reiteració en la comissió d'infraccions durant els últims cinc anys, ja la reincidència per comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa en el terme d'un any quan, en l'un i l'altre cas, hagen sigut declarades per resolució ferma.

i) Les conseqüències desfavorables dels fets per al sector assegurador, el sistema financer o l'economia nacional.

2. Per a determinar la sanció aplicable entre les previstes en els apartats 3 i 4 de l'article 42, es prendran en consideració, a més, les circumstàncies següents:

a) El grau de responsabilitat en els fets que concórrega en l'interessat.

b) L'abast de la representació de l'interessat en l'entitat asseguradora.

c) La conducta anterior de l'interessat, en la mateixa o en una altra entitat asseguradora, en relació amb les normes d'ordenació i supervisió, si incorre en reiteració o reincidència. A este efecte, s'entendrà per reiteració o reincidència la conducta descrita en el paràgraf h) de l'apartat 1.

3. A l'efecte de graduació de les sancions, estes es dividiran en tres períodes iguals de temps o trams iguals de la quantia pecuniària que comprega la sanció impositada, formant un grau de cada un dels tres períodes o trams. Basant-se en això s'observaran, per a la imposició de les sancions, segons concórreguen o no les circumstàncies determinants de l'aplicació de criteris d'atenuació o agreujament, les regles següents:

a) Quan en les infraccions molt greus concórreguen més de dos circumstàncies d'agreujament i, almenys, dos d'estes siguen molt qualificades, s'imposarà la sanció prevista en l'article 41.1.a) i, si és el cas, 42.3.a). Per a la graduació en esta última, caldrà ajustar-se, d'acord amb els criteris dels paràgrafs c) i següents, a la concurrència d'altres circumstàncies diferents de les dos d'agreujament molt qualificades determinants de la imposició d'esta sanció.

b) Quan en les infraccions molt greus i greus concórreguen circumstàncies d'agreujament i, almenys, una d'estes siga molt qualificada, s'imposaran les sancions previstes en l'article 41.1.b) o 41.2.a) i, si és el cas, les de l'article 42.3.b) o 42.4.a), respectivament, sempre que en les infraccions molt greus no concórreguen les circumstàncies determinants de l'aplicació del que disposa el paràgraf a) anterior. A més, per a la graduació de la sanció caldrà ajustar-se, en tots els casos i d'acord amb els criteris dels paràgrafs següents, a la concurrència d'altres circumstàncies diferents de la d'agreujament molt qualificada determinant de la imposició d'estes sancions.

c) Quan concórrega una sola circumstància d'agreujament, la sanció s'imposarà en el grau mitjà, i si en concorren diverses, en el grau màxim.

d) Quan concórreguen circumstàncies d'agreujament i atenuació, es compensaran racionalment per a la determinació de la sanció, graduant el valor de les unes i les altres.

e) Quan no concórreguen circumstàncies d'atenuació ni d'agreujament o quan concórrega només una circumstància d'atenuació, s'imposarà la sanció en el grau mínim.

f) Quan siguen dos o més les circumstàncies d'atenuació o una de sola molt qualificada i no concórrega cap agreujant, s'imposarà la sanció corresponent a la infracció de la classe immediatament inferior, i

s'aplicarà en el grau que es considere pertinent d'acord amb l'entitat i el nombre de les dites circumstàncies.

g) Dins dels límits de cada grau es determinarà l'extensió de la sanció i, en els supòsits en què siga possible d'acord amb els articles 41 i 42, la imposició simultània de dos sancions, en consideració a la totalitat dels criteris a què es referix l'apartat 1 anterior.

Article 44. *Mesures inherents a la imposició de sancions administratives.*

1. L'òrgan que impose la sanció podrà disposar l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació per ell alterada al seu estat originari en el termini que a este efecte es determine.

2. Així mateix, en el cas que, pel nombre i la classe de les persones afectades per les sancions de separació o suspensió, siga necessari per a assegurar la continuïtat en l'administració i direcció de l'entitat asseguradora, l'òrgan que impose la sanció podrà disposar el nomenament, amb caràcter provisional, d'un o més administradors o dels membres que es necessiten perquè l'òrgan col·legiat d'administració pugua adoptar acords, assenyalant les seues funcions en ambdós casos. Els administradors provisionals es regiran pel que disposa l'article 39.4.a) i b), i exerciran els seus càrrecs fins que, per l'òrgan competent de l'entitat asseguradora, que haurà de ser convocat de manera immediata, es proveïsquen els corresponents nomenaments i prenguen possessió els designats o, si és el cas, fins que transcórrega el termini de separació o suspensió.

3. La imposició de les sancions es farà constar en el registre administratiu d'entitats asseguradores i en el dels alts càrrecs d'entitats asseguradores i, una vegada siguen executives, hauran de ser objecte de comunicació a la immediata junta o assemblea general que se celebre; les de separació del càrrec i suspensió, així mateix, una vegada siguen executives, es faran constar, a més, en el Registre Mercantil i, si és el cas, en el Registre de Cooperatives.

Article 45. *Prescripció d'infraccions i sancions.*

1. Les infraccions molt greus i les greus prescriuran al cap de cinc anys, i les lleus, al cap de dos anys.

El termini de prescripció de les infraccions començarà a comptar-se des del dia en què la infracció s'haja comés. En les infraccions derivades d'una activitat continuada, la data inicial del còmput serà la de finalització de l'activitat o la de l'últim acte amb què la infracció es consumix.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador, i es reprendrà el termini de prescripció si l'expedient sancionador està paralitzat més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

2. Les sancions per infraccions molt greus i greus prescriuran als cinc anys, i les sancions per infraccions lleus ho faran al cap de dos anys.

El termini de prescripció de les sancions començarà a comptar-se des de l'endemà a aquell en què adquirisca fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció o, si és el cas, des del trencament de la sanció impositada, si esta ha començat a complir-se.

Interromprà la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, de l'execució de la sanció, i tornarà a transcórrer el termini si la dita execució està paralitzada durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 46. Competències administratives.

La competència per a la instrucció dels expedients i per a la imposició de les sancions corresponents es regirà per les regles següents:

- a) Serà competent per a la instrucció dels expedients l'òrgan de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que reglamentàriament es determine.
- b) La imposició de sancions per infraccions greus i lleus correspondrà al director general d'Assegurances i Fons de Pensions.
- c) La imposició de sancions per infraccions molt greus correspondrà al ministre d'Economia i Hisenda, a proposta de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, excepte la de revocació de l'autorització, que serà imposada pel Consell de Ministres.

Article 47. Normes complementàries per a l'exercici de la potestat sancionadora.

1. L'exercici de la potestat sancionadora a què es referix esta llei serà independent de l'eventual concurrència de delictes o faltes de naturalesa penal. No obstant això, quan es considere que els fets puguen ser constitutius de delicte i s'hagen posat en coneixement de l'autoritat judicial o del Ministeri Fiscal, o quan es tramite un procés penal pels mateixos fets o per uns altres la separació dels quals dels sancionables d'acord amb esta llei siga racionalment impossible, el procediment administratiu sancionador quedarà suspès respecte d'aquells fins que recaiga pronunciament ferm de l'autoritat judicial. Si pertoca reprendre el procediment administratiu sancionador, la resolució que es dicte haurà de respectar l'apreciació dels fets que continga el pronunciament judicial.

2. En cas d'entitats asseguradores extingides per fusió, escissió o dissolució, la responsabilitat administrativa per les infraccions i sancions en l'àmbit de l'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades serà exigible als qui hagen exercit càrrecs d'administració o direcció en estes encara que no siguen sancionades.

Article 48. Exercici d'activitats i ús de denominacions reservades a les entitats asseguradores.

1. Les persones o entitats que realitzen operacions d'assegurança o reassegurança sense comptar amb la preceptiva autorització administrativa, o que utilitzen les denominacions pròpies de les entitats asseguradores, sense ser-ho, seran sancionades simultàniament amb les sancions previstes en els paràgrafs c) i d) de l'article 41.1, i els qui exercisquen càrrecs d'administració o direcció en estes, tractant-se d'entitats, ho seran amb les sancions previstes en l'article 42.3. Si, requerides perquè cessin immediatament en la realització d'activitats o en la utilització de les denominacions, continuen realitzant-les o utilitzant-les, seran sancionades de la mateixa manera, cosa que podrà ser reiterada amb ocasió de cada un dels requeriments ulteriors que es formulen.

2. Serà competent per a la imposició de les sancions i per a la formulació dels requeriments regulats en l'apartat anterior el director general d'Assegurances i Fons de Pensions. Els requeriments es formularan amb audiència prèvia de la persona o entitat afectada, i les multes s'imposaran d'acord amb el procediment aplicable per a la imposició de les sancions a les entitats asseguradores.

3. El que disposa este article s'entendrà sense perjudici de les altres responsabilitats, inclús d'orde penal, que puguen ser exigibles.

CAPÍTOL IV**De l'activitat en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis en l'Espai Econòmic Europeu****SECCIÓ 1a. DISPOSICIONS COMUNES****Article 49. Entitats asseguradores autoritzades.**

1. Les entitats asseguradores espanyoles que hagen obtingut l'autorització vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu d'acord amb l'article 5 podran exercir, en els mateixos termes de l'autorització concedida, les seues activitats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis en tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu.

2. No s'aplicarà el que disposa l'apartat anterior a:

a) Les operacions d'assegurança quan els riscos siguin coberts pel Consorci de Compensació d'Assegurances.

b) Les següents operacions d'assegurança de vida:

1a. Les realitzades per mútues d'assegurança que, al mateix temps, prevegen en els seus estatuts la possibilitat de procedir a descomptes per contribució addicional, o de reduir les prestacions o de sol·licitar l'ajuda d'altres persones que hagen assumit un compromís amb este fi, i perceben un import anual de les contribucions d'acord amb la previsió de riscos sobre la vida que durant tres anys consecutius no excedisca 500.000 euros.

2a. Les de les entitats de previsió i d'assistència que concedisquen prestacions variables segons els recursos disponibles i determinen a un tant alçat la contribució dels seus socis o partícips.

c) Les següents operacions d'assegurança diferent de la de vida:

1a. Les realitzades per entitats de previsió les prestacions de les quals varien en funció dels recursos disponibles i en les quals la contribució dels membres es determine a un tant alçat.

2a. Les efectuades per organitzacions sense personalitat jurídica que tinguen com a objecte la garantia mútua dels seus membres, sense donar lloc al pagament de primes ni a la constitució de provisions tècniques.

3a. Les realitzades per mútues d'assegurances en què concórreguen simultàniament les condicions següents: que els seus estatuts prevegen la possibilitat de realitzar derrames de quotes o reduir les prestacions, que la seua activitat no cobrisca els riscos de responsabilitat civil, llevat que constituísca risc accessori, ni els riscos de crèdit i caució; que l'import anual de les quotes percebudes per raó d'operacions d'assegurança no supere 1.000.000 d'euros, i, finalment, que la mitat, almenys, d'estes quotes vinguen de persones afiliades a la mútua.

4a. Les realitzades per mútues d'assegurances que hagen concertat amb una altra mútua un acord sobre la reassegurança íntegra dels contractes d'assegurança que hagen subscrit o la substitució de la mútua cessionària per la cedent per a l'execució dels compromisos resultants d'estos contractes.

5a. Les d'assegurança de crèdit a l'exportació per compte de l'Estat o amb el suport d'este.

6a. Les del ram de decessos.

7a. Les efectuades per entitats que operen únicament en el ram d'assistència, quan la seua activitat es limite a part del territori nacional, les seues prestacions siguin en espècie i el seu import anual d'ingressos no supere 200.000 euros.

Article 50. *Cessió de cartera.*

1. La cessió de cartera per una entitat asseguradora espanyola dels contractes subscrits en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis o que, en virtut de la cessió, passen a estar subscrits en qualsevol d'ambdós règims, a un cessionari domiciliat en l'Espai Econòmic Europeu, incloent-hi Espanya, o a les sucursals del cessionari establides en este Espai, necessitarà la conformitat de l'autoritat supervisora de l'Estat membre del compromís o localització del risc, el certificat que la cessionària disposa, tenint en compte la cessió, el marge de solvència necessari, expedit per l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen del cessionari, i en els contractes subscrits en règim de dret d'establiment, de la consulta a l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal cedent.

2. Si els Estats membres no contesten les sol·licituds de conformitat, certificat i consulta en el termini de tres mesos des de la seua recepció, s'entendrà atorgada esta conformitat, expedit el certificat i evacuada la consulta, respectivament.

3. Els beneficiaris tindran dret a resoldre els contractes d'assegurança afectada per la cessió de cartera regulada en este precepte i, en tota la resta, la dita cessió de cartera s'ajustarà al que disposa l'article 23.

Article 51. *Mesures d'intervenció.*

1. La revocació de l'autorització administrativa a una entitat asseguradora espanyola que opere en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis serà notificada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a les autoritats supervisoras dels restants Estats membres. En este cas, i per tal de salvaguardar els interessos dels assegurats, en col·laboració amb les mencionades autoritats, podrà adoptar les mesures de control especial regulades en l'article 39.

2. Si l'entitat asseguradora espanyola fóra dissolta, les obligacions derivades dels contractes concertats en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis tindran el mateix tractament que les obligacions que resulten dels altres contractes d'assegurança de l'entitat en liquidació, sense distinció de nacionalitat dels beneficiaris de l'assegurança, assegurats i beneficiaris.

Quant a la convocatòria d'estos creditors i a l'exercici dels seus drets, caldrà ajustar-se al que preveu l'article 28.3.c).

3. Si s'adopta la mesura de control especial de prohibició de disposar dels béns sobre una entitat asseguradora espanyola que opere en altres Estats membres en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informará les autoritats supervisoras dels altres Estats membres i, si és el cas, sol·licitarà, d'acord amb l'article 39.2.a), que adopten sobre els béns situats en el seu territori les mateixes mesures que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions haja adoptat.

Article 52. *Deure d'informació al Ministeri d'Economia i Hisenda.*

Les entitats asseguradores espanyoles que operen en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis hauran d'informar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, separatament per a les operacions realitzades en cada Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis, sobre la seua activitat en els termes, la forma i la periodicitat que reglamentàriament es determine.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions subministrarà la dita informació, sobre una base agregada, a les autoritats supervisoras dels Estats membres interessats que així ho sol·liciten. Reglamentàriament, es concretarà l'abast d'este subministrament d'informació.

Article 53. *Deure d'informació al beneficiari de l'assegurança.*

1. Abans de la subscripció per una entitat asseguradora espanyola d'un contracte d'assegurança, diferent del contracte d'assegurança per grans riscos, en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, haurà d'informar el beneficiari de l'assegurança que està domiciliada a Espanya o, si és el cas, la sucursal amb què haja de subscriure's el contracte, la qual cosa també haurà de constar en els documents que a estos efectes s'entreguen, si és el cas, al beneficiari de l'assegurança o als assegurats.

2. La pòlissa i qualsevol altre document en què es formalitze tot contracte d'assegurança en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, incloent-hi els contractes d'assegurança per grans riscos, hauran d'indicar l'adreça del domicili social o, si és el cas, de la sucursal de l'entitat asseguradora espanyola que proporcione la cobertura; i, tractant-se de contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, subscrits en règim de lliure prestació de servicis, caldrà fer constar també el nom i l'adreça del representant al qual es referix l'article 86.2, quan ho exigisca l'Estat membre de localització del risc.

Article 54. *Remissió general.*

En tota la resta, i en defecte del que disposen específicament els articles 55 i 56, les entitats asseguradores espanyoles que operen en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis s'ajustaran a les disposicions d'este títol II, a excepció del que disposa l'article 25.6.a) i l'article 23.4 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

SECCIÓ 2a. RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

Article 55. *Establiment de sucursals.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es propose establir una sucursal en el territori d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu ho notificarà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, adjuntant la informació següent:

- a) El nom de l'Estat membre al territori del qual es proposa establir la sucursal.
- b) El seu programa d'activitats, on s'indiquen, en particular, les operacions que pretén realitzar i l'estructura de l'organització de la sucursal.
- c) L'adreça en l'Estat membre de la sucursal en la qual poden reclamar-li i entregar-li els documents.
- d) El nom de l'apoderat general de la sucursal, que haurà d'estar dotat de poders suficients per a obligar l'entitat asseguradora davant de tercers i per a representar-la davant de les autoritats i òrgans judicials de l'Estat membre de la sucursal.
- e) Si l'entitat pretén que la seua sucursal cobrisca els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, haurà de declarar que s'ha associat a l'oficina nacional i al fons nacional de garantia de l'Estat membre de la sucursal.

f) Si l'entitat pretén que la seua sucursal cobreix els riscos del ram de defensa jurídica, haurà d'indicar l'opció triada, entre les distintes modalitats de gestió previstes en l'article 5.2.h).

2. En el termini de tres mesos a partir de la recepció de la informació a què fa referència l'apartat 1, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ho comunicarà a l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal, i adjuntarà un certificat que l'entitat asseguradora disposa del mínim del marge de solvència legalment exigible i no es troba sotmesa al pla de recuperació financera previst en l'article 38.2, i informarà de la dita comunicació l'entitat asseguradora.

La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà negar-se a comunicar la dita informació quan, a la vista de la documentació presentada per l'entitat asseguradora, tinga raons per a dubtar de la idoneïtat de l'estructura de l'organització, de la situació financera de l'entitat asseguradora, o de l'honorabilitat i qualificació o experiència professionals dels directius responsables o de l'apoderat general.

La negativa a comunicar la informació a l'Estat membre de la sucursal haurà de ser notificada a l'entitat asseguradora. Tant esta negativa com la falta de comunicació de la informació en el termini de tres mesos, amb la consideració d'acte presumpte en què pot considerar-se desestimada la sol·licitud, tindran el caràcter d'actes administratius que es poden recórrer.

3. Si l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal indica a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions les condicions en què, per raons d'interès general, han de ser exercides les dites activitats al mencionat Estat membre de la sucursal, la dita Direcció General ho comunicarà a l'entitat asseguradora interessada.

4. L'entitat asseguradora podrà establir la sucursal i començar les seues activitats des que reba la comunicació de l'autoritat supervisora de l'Estat membre de la sucursal o, si no n'hi ha, des del transcurs del termini de dos mesos a partir de la recepció per esta de la comunicació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a què es referix l'apartat 2 d'este article.

5. La modificació del contingut d'algunes de les dades notificades d'acord amb el que disposen els paràgrafs b), c) o d) de l'apartat 1 s'ajustarà al que disposen els apartats anteriors, però l'entitat asseguradora ho notificarà, a més, a l'Estat membre de la sucursal en què estiga establida, i tant este com la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions disposaran d'un termini comú d'un mes per a exercir les funcions que els atribueixen els apartats anteriors.

6. L'obligació de conservar la documentació en el domicili social que imposa l'article 25.7 es considerarà referida a l'adreça de la sucursal.

SECCIÓ 3a. RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVICIS

Article 56. *Activitats en règim de lliure prestació de servicis.*

1. Tota entitat asseguradora espanyola que es propose exercir, per primera vegada, en un o més Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, activitats en règim de lliure prestació de servicis haurà d'informar prèviament del seu projecte en la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, indicant la naturalesa dels riscos o compromisos que es propose cobrir.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions ho comunicarà, en el termini d'un mes, a partir de la recepció de la informació, a l'Estat o Estats membres en el territori dels quals es propose l'entitat asseguradora des-

envolupar les seues activitats en règim de lliure prestació de servicis, i indicarà:

a) Que l'entitat asseguradora disposa del mínim del marge de solvència i no es troba sotmesa al pla de recuperació financera previst en l'article 38.2.

b) Els rams en què l'entitat asseguradora està autoritzada a operar.

c) La naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora es propose cobrir en l'Estat membre de la lliure prestació de servicis.

d) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, la declaració de l'entitat que s'ha associat a l'oficina nacional i al fons nacional de garantia de l'Estat membre de la lliure prestació de servicis, així com el nom i l'adreça del representant a què es referix l'article 86.2.

e) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de defensa jurídica, l'opció triada entre les distintes modalitats de gestió previstes en l'article 5.2.h).

Esta última informació, així com l'anterior del paràgraf d), haurà de ser aportada per l'entitat junt amb la referida en l'apartat 1 d'este article.

3. L'entitat asseguradora podrà iniciar la seua activitat a partir de la data certificada que la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions li notifique que ha cursat la comunicació a què es referix l'apartat anterior.

4. Tota modificació de la naturalesa dels riscos o compromisos que l'entitat asseguradora pretenga cobrir en règim de lliure prestació de servicis s'ajustarà al que disposen els apartats anteriors d'este article.

CAPÍTOL V

Reassegurança

Article 57. *Entitats reasseguradores.*

1. Únicament podran acceptar operacions de reassegurança:

a) Les societats anònimes espanyoles que tinguen com a objecte exclusiu la reassegurança.

b) Les entitats asseguradores que es troben autoritzades per a la pràctica de l'assegurança directa a Espanya, en els mateixos rams que comprenga aquella autorització i d'acord amb el mateix règim jurídic.

c) Les entitats de reassegurança estrangera o agrupacions d'estes que operen en el seu mateix país i establisquen sucursal a Espanya.

d) Les entitats asseguradores i de reassegurança estrangera, o agrupacions d'estes, que operen en el seu mateix país i no tinguen sucursal a Espanya o que, tenint-ne, les acceptaren des del seu domicili social o, en el cas d'entitats domiciliades en l'Espai Econòmic Europeu, des de sucursals establides en qualsevol dels Estats membres.

2. Les entitats mencionades en el paràgraf a) i les sucursals compreses en el paràgraf c) de l'apartat anterior requeriran autorització del ministre d'Economia i Hisenda, per a l'obtenció de la qual hauran de complir, en la forma que reglamentàriament s'establisca, els requisits exigits per a les entitats asseguradores directes. L'autorització determinarà la inscripció en el registre administratiu d'entitats asseguradores.

3. Les entitats a què es referix l'apartat 2 tindran l'obligació de constituir, calcular, comptabilitzar i invertir les provisions tècniques i, si és el cas, disposar del marge de solvència en la forma que reglamentàriament es determine. A més, els seran aplicables les normes contingudes

en els articles 15, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28 i 31 a 48 d'esta llei, així com les contingudes en els articles 14 i 23.4 del text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 7/2004, de 29 d'octubre.

4. Les entitats exclusivament reasseguradores no podran estendre la seua gestió prop dels beneficiaris d'assegurança o dels assegurats.

5. Els administradors de les societats definides en l'apartat 1.a) d'este article estan obligats a formular, en el termini màxim de sis mesos comptats a partir del tancament de l'exercici social, els comptes anuals, l'informe de gestió i la proposta d'aplicació del resultat; i la junta general ordinària d'estes entitats, prèviament convocada a este efecte, es reunirà necessàriament dins dels tres mesos següents a la data de l'esmentada formulació pels administradors per a censurar la gestió social, aprovar, si és el cas, els comptes de l'exercici anterior i resoldre sobre l'aplicació del resultat.

Article 58. *Plens de retenció.*

Les entitats asseguradores i de reassegurances establiran els seus plans de reassegurança de tal manera que els plens de retenció corresponents guarden relació amb la seua capacitat econòmica per a l'adequat equilibri tecnicofinancer de l'entitat.

CAPÍTOL VI

Protecció de l'assegurat

Article 59. *Prelació de crèdits.*

1. Els crèdits dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats als quals es referix l'article 73 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, gaudiran de prioritat absoluta sobre tots els altres crèdits contra l'entitat asseguradora respecte dels actius que, representant les provisions tècniques, es troben incorporats al registre d'inversions.

2. Respecte dels crèdits contra l'entitat asseguradora que no gaudisquen de la prioritat a què es referix l'apartat anterior, serà aplicable el sistema de prelación establert en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, norma que és, a més, d'aplicació subsidiària en tot el que no regula esta llei.

3. A més de la preferència establida en l'apartat 1 d'este article, els béns respecte dels quals s'haja adoptat la mesura de control especial de prohibició de disposar, prevista en l'article 39.2.a), encara que esta mesura no haja sigut objecte d'inscripció registral, quedaran afectes a satisfer els crèdits mencionats en l'apartat 1, excloent-ne qualsevol altre diferent dels garantits amb dret real inscrit o anotació d'embargament practicada amb anterioritat a la data en què es faça constar la mesura en els registres corresponents.

Esta preferència serà també aplicable als crèdits dels qui hagen concertat amb les entitats asseguradores contractes afectats pel que disposa l'article 4.2 i el paràgraf segon de l'article 39.7 d'esta llei.

Article 60. *Deure d'informació al beneficiari.*

1. Abans de concertar un contracte d'assegurança, l'entitat asseguradora haurà d'informar el beneficiari sobre l'Estat membre i l'autoritat a qui correspon el control de l'activitat de la mateixa entitat asseguradora, extrem que haurà de figurar, així mateix, en la pòlissa i en qualsevol altre document en què es formalitze tot contracte d'assegurança.

2. Abans de concertar un contracte d'assegurança diferent de l'assegurança de vida, si l'acceptant és una persona física, o qualsevol contracte d'assegurança de vida, l'entitat asseguradora haurà d'informar el beneficiari sobre la legislació aplicable al contracte, sobre les disposicions relatives a les reclamacions que puguen formular-se i sobre la resta de qüestions que es determinen reglamentàriament.

3. Quan el contracte d'assegurança haja de concertar-se en el marc d'un sistema de prestació de servicis a distància organitzat per l'assegurador que utilitze exclusivament una o diverses tècniques de comunicació a distància fins a la concertació d'eixe contracte, i el beneficiari siga una persona física que actue amb un propòsit alié a una activitat comercial o professional pròpia, a més de la informació prevista en els apartats anteriors, haurà d'informar-se sobre l'existència, si és el cas, del dret de rescissió a què es referixen els articles 6 bis i 83.a) de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i la seua forma d'exercici, així com sobre el procediment que se seguirà per a la concertació del contracte i la resta de qüestions que reglamentàriament s'establisquen.

En tot cas, en les assegurances de vida en què el beneficiari assumix el risc de la inversió s'informarà de manera clara i precisa sobre que l'import que es percebrà depèn de fluctuacions en els mercats financers, aliens al control de l'assegurador i els resultats històrics dels quals no són indicadors de resultats futurs.

4. Tota la informació a què es referix l'apartat anterior, així com les condicions contractuals, hauran de ser posades per l'assegurador a disposició del beneficiari en suport durador accessible al beneficiari amb antelació suficient al moment en què este assumisca qualsevol obligació derivada del contracte d'assegurança.

Quan el contracte s'haja celebrat a petició de l'acceptant utilitzant una tècnica de comunicació a distància que no permeta transmetre les condicions contractuals i la informació prèvia a la concertació del contracte en un suport durador accessible al beneficiari, l'assegurador complirà, immediatament després de la concertació del contracte d'assegurança, les obligacions a què es referix el paràgraf anterior.

En qualsevol moment de la relació contractual el beneficiari tindrà dret a obtindre les condicions contractuals en paper i a canviar les tècniques de comunicació a distància utilitzades.

5. A l'efecte del que preveuen els apartats 3 i 4 anteriors, s'entendrà per:

a) Tècnica de comunicació a distància: tot mitjà que pugua utilitzar-se per a la concertació d'un contracte d'assegurança entre l'assegurador i el beneficiari sense que hi haja una presència física simultània de les parts.

b) Suport durador: tot instrument que permeta emmagatzemar la informació de manera que pugua recuperar-se fàcilment durant un període de temps adequat per als fins per als quals esta informació està destinada i permeta la seua reproducció sense canvis.

6. Durant tot el període de vigència del contracte d'assegurança sobre la vida, l'entitat asseguradora haurà d'informar el beneficiari de les modificacions de la informació inicialment subministrada i, així mateix, sobre la situació de la seua participació en beneficis, en els termes i terminis que reglamentàriament es determinen.

Article 61. *Mecanismes de solució de conflictes.*

1. Els conflictes que puguen sorgir entre beneficiaris d'assegurança, assegurats, beneficiaris, tercers perjudicats o drethavents de qualssevol d'estos amb entitats asseguradores seran resoltos pels jutges i tribunals competents.

2. Així mateix, podran sotmetre voluntàriament les seues divergències a decisió arbitral en els termes de l'article 31 de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, General per a la Defensa dels Consumidors i Usuaris, i les seues normes de desplegament.

3. En tot cas, i sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, també podran sotmetre a arbitratge les qüestions litigioses, sorgides o que puguin sorgir, en matèria de la seua lliure disposició conforme a dret, en els termes de la Llei 60/2003, de 23 de desembre, d'Arbitratge.

Article 62. *Protecció administrativa.*

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda protegirà la llibertat dels assegurats per a decidir la contractació de les assegurances i el manteniment de l'equilibri contractual en els contractes d'assegurança ja concertats.

2. La protecció administrativa en l'àmbit de les assegurances privades es regirà per la normativa vigent sobre protecció de clients de servicis financers, continguda en la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures per a la reforma del sistema financer, i les seues normes de desplegament.

3. Les pràctiques abusives i la desatenció dels requeriments realitzats per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions a què es referix l'article 40.5.b) donarà lloc, segons els casos, a la imposició de les sancions administratives corresponents a les infraccions tipificades en l'article 40.4.h) i 40.5.b) o a la prohibició regulada en l'article 25.5.

Article 63. *Departament o servici d'atenció al client. Defensor del client.*

En els termes previstos en la normativa vigent sobre protecció de clients de servicis financers, continguda en la Llei 44/2002, de 22 de novembre, de mesures per a la reforma del sistema financer, i en les seues normes de desplegament, les entitats asseguradores estaran obligades a atendre i resoldre les queixes i reclamacions que els usuaris de servicis financers puguin presentar, relacionats amb els seus interessos i drets legalment reconeguts. Amb esta finalitat, les entitats hauran de tindre un departament o servici d'atenció al client encarregat d'atendre i resoldre les queixes i reclamacions.

CAPÍTOL VII

Mutualitats de previsió social

Article 64. *Concepte i requisits.*

1. Les mutualitats de previsió social són entitats asseguradores que exercixen una modalitat asseguradora de caràcter voluntari complementària al sistema de Seguretat Social obligatòria, per mitjà d'aportacions a prima fixa o variable dels mutualistes, persones físiques o jurídiques, o d'altres entitats o persones protectores.

En la seua denominació haurà de figurar, necessàriament, la indicació «Mutualitat de previsió social», que quedarà reservada per a estes entitats.

Quan en una mutualitat de previsió social tots els seus mutualistes siguen empleats, els seus socis protectors o promotors siguen les empreses, institucions o empresaris individuals en les quals presten els seus servicis i les prestacions que s'atorguen siguen únicament conseqüència d'acords de previsió entre estes i aquells, es considerarà que la mutualitat actua com a instrument de previsió social empresarial.

2. L'objecte social de les mutualitats de previsió social serà el recollit en l'article 11.

No obstant això, les mutualitats de previsió social que complisquen el que disposa l'article 67 podran atorgar prestacions socials, sempre que reunisquen els requisits següents:

a) Que les dites prestacions hagen sigut autoritzades específicament per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

b) Que mantinguen l'activitat d'atorgament de prestacions socials amb absoluta separació economicofinancera i comptable respecte de les seues operacions d'assegurança.

c) Que, en tot moment, disposen del fons mutual mínim i tinguen adequadament constituïdes les seues garanties financeres.

d) Que els recursos que dediquen a l'activitat de prestació social siguen de la seua lliure disposició.

3. Les mutualitats de previsió social hauran de complir acumulativament els requisits següents:

a) No tindre ànim de lucre.

b) La condició de beneficiari de l'assegurança o d'assegurat serà inseparable de la de mutualista.

c) Establir igualtat d'obligacions i drets per a tots els mutualistes, sense perjudi que les aportacions i prestacions guarden la relació estatutàriament establida amb les circumstàncies que concórreguen en cada un d'ells. Seran aplicables les regles contingudes en l'article 9.2.c), e), f) i g).

d) Limitar la responsabilitat dels mutualistes pels deutes socials a una quantitat inferior al terç de la suma de les quotes que hagen satisfet en els tres últims exercicis, amb independència de la quota de l'exercici corrent.

e) La incorporació dels mutualistes a la mutualitat serà, en tot cas, voluntària i requerirà una declaració individual del sol·licitant, o bé de caràcter general derivada d'acords adoptats pels òrgans representatius de la cooperativa o dels col·legis professionals, excepte oposició expressa del col·legiat, sense que puguin posar-se límits, per a ingressar en la mutualitat, diferents dels previstos en els seus estatuts per raons justificades.

f) La incorporació dels seus mutualistes podrà ser realitzada directament per la mateixa mutualitat o bé a través de l'activitat de mediació en assegurances, açò últim sempre que complisquen els requisits de fons mutual i garanties financeres de l'article 67. No obstant això, els mutualistes podran participar en la incorporació de nous socis i en la gestió de cobrament de les quotes; en este cas, podran percebre la compensació econòmica adequada fixada estatutàriament.

g) Atorgar només les prestacions enumerades en l'article 65 i dins dels límits quantitativs fixats en este.

h) Assumiran directament els riscos garantits als seus mutualistes, sense practicar operacions de coassegurança ni d'acceptació en reassegurança, però podran realitzar operacions de cessió en reassegurança amb entitats asseguradores autoritzades per a operar a Espanya.

i) La remuneració als administradors per la seua gestió formarà part de les despeses d'administració, que no podran excedir els límits fixats pel Ministeri d'Economia i Hisenda.

j) En la seua constitució hauran de concórrer almenys 50 mutualistes.

4. Les federacions o la Confederació Nacional de Mutualitats de Previsió Social són ens de representació associativa dels interessos de les mutualitats de previsió social i en cap cas podran realitzar una activitat asseguradora.

Podran, si estan degudament autoritzades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, prestar servicis comuns relacionats amb l'activitat de les mutualitats de previsió social.

Article 65. Àmbit de cobertura i prestacions.

1. En la previsió de riscos sobre les persones, les contingències que poden cobrir són les de mort, viudetat, orfandat i jubilació, i garantiran prestacions econòmiques en forma de capital o renda. Així mateix, podran atorgar prestacions per raó de matrimoni, maternitat, fills i defunció. I podran realitzar operacions d'assegurança d'accidents i invalidesa per al treball, malaltia, defensa jurídica i assistència, així com prestar ajudes familiars per a subvindre a necessitats motivades per fets o actes jurídics que impedisquen temporalment l'exercici de la professió.

Les prestacions econòmiques que es garantisquen no podran excedir 21.000 euros com a renda anual ni el seu equivalent actuarial com a percepció única de capital.

El límit previst en el paràgraf anterior podrà ser actualitzat pel ministre d'Economia i Hisenda, considerant la suficiència de les garanties financeres per a atendre les prestacions actualitzades.

No obstant això, per a aquelles mutualitats que es troben sotmeses a alguna de les situacions previstes en els articles 27 o 39.1 d'esta llei, les noves prestacions econòmiques que es garantisquen no podran excedir 18.000 euros com a renda anual ni 78.000 euros com a percepció única de capital.

2. En la previsió de riscos sobre les coses, només podran garantir els que s'indiquen a continuació i dins de l'import quantitatiu dels dits béns:

a) Vivendes de protecció oficial i altres d'interès social, sempre que estiguen habitades pel mateix mutualista i la seua família.

b) Maquinària, béns i instruments de treball de mutualistes que siguen xicotets empresaris. A este efecte, s'entendrà per xicotets empresaris els treballadors autònoms per compte propi i els professionals i empresaris, incloent-hi els agrícoles, que no tinguen contractats més de cinc treballadors.

c) Collites de finques cultivades directament i personalment per l'agricultor, sempre que no queden compreses en el Pla Anual d'Assegurances Agràries Combinades, i els ramats integrats en la unitat d'explotació familiar.

3. Cada mutualitat podrà atorgar la totalitat o part de les prestacions mencionades en els dos apartats anteriors.

Article 66. Ampliació de prestacions.

1. Les mutualitats de previsió social no estaran subjectes als límits qualitatius i quantitatius imposats en els apartats 1 i 2 de l'article 65 i podran atorgar prestacions diferents de les contingudes en els dits apartats i article, sempre que obtinguen l'autorització administrativa prèvia a l'ampliació de prestacions.

2. Són requisits necessaris perquè una mutualitat de previsió social pugui obtenir i mantindre l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions els següents:

a) Haver transcorregut, almenys, un termini de cinc anys des de l'obtenció de l'autorització administrativa per a realitzar activitat asseguradora i ser titular d'una autorització vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu.

b) No haver estat subjecta a mesures de control especial, ni haver-se-li incoat procediment administratiu de dissolució o de revocació de l'autorització administrativa durant els dos anys anteriors a la presentació de la sol·licitud d'autorització.

c) Posseir el mínim de fons mutual, marge de solvència i del fons de garantia que exigix esta llei a les mútues d'assegurança a prima fixa, i tindre constituïdes

les provisions tècniques en els mateixos termes que han de tindre-les les dites mútues a prima fixa.

d) Presentar i atindre's a un programa d'activitats d'acord amb l'article 12 i subjectar-se a la classificació en rams respecte de l'activitat asseguradora que realitzen amb ampliació de prestacions.

3. La sol·licitud d'autorització d'ampliació de prestacions es dirigirà a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o, si és el cas, a l'òrgan competent de la comunitat autònoma, i haurà d'anar acompanyada dels documents acreditatius del compliment dels requisits exigits en l'apartat 2. L'autorització serà concedida pel ministre d'Economia i Hisenda per rams, i comprendrà el ram complet i la cobertura dels riscos accessoris o complementaris d'aquell, segons siga procedent, compresos en un altre ram.

En tota la resta, el procediment i la resolució administrativa s'ajustaran al que disposen els apartats 4, 5, 6 i 7 de l'article 5.

4. Si l'autorització administrativa s'obté en el ram de vida, la mutualitat de previsió social podrà continuar realitzant, a més, si és el cas, les de previsió de riscos sobre les coses a què es referix l'apartat 2 de l'article 65; si l'autorització administrativa ho és en qualsevol dels rams diferents del de vida, la mutualitat de previsió social podrà, a més de realitzar les operacions d'assegurança corresponent al ram autoritzat, continuar realitzant les de previsió de riscos sobre les persones que autoritza l'apartat 1 de l'article 65, i podrà sol·licitar, d'acord amb l'article 5.3, l'autorització administrativa per a estendre la seua activitat a altres rams de vida diferents dels autoritzats. En ambdós casos estaran exemptes de les limitacions que imposen els paràgrafs g) i h) de l'article 64.3 únicament en els rams d'assegurança en què hagen obtingut l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions.

5. La realització per una mutualitat de previsió social de les activitats que este article subjecta a una autorització administrativa d'ampliació de prestacions sense haver-la obtingut prèviament serà considerada com a operació prohibida i quedarà subjecta als efectes i responsabilitats administratives previstos en els articles 4.2, 39, 40 i següents d'esta llei.

Article 67. Fons mutual i garanties financeres.

1. Les mutualitats de previsió social que hagen obtingut l'autorització administrativa d'ampliació de prestacions se subjectaran, en l'exigència de fons mutual i garanties financeres, al que disposa l'article anterior.

2. Les restants mutualitats de previsió social:

a) Hauran de constituir un fons mutual de 30.050,61 euros. Així mateix, formaran amb el seu patrimoni un fons de maniobra que els permeti pagar els sinistres i despeses sense esperar al cobrament de les quotes.

b) Tindran l'obligació de constituir les provisions tècniques a què es referix l'article 16, hauran de disposar del marge de solvència que regula l'article 17 i del fons de garantia exigint per l'article 18.

La quantia mínima del fons de garantia per a estes mutualitats serà les tres quartes parts de les quanties mínimes previstes en el paràgraf primer de l'article 18.2.

No obstant això, per a les mutualitats que prevegen en els seus estatuts la possibilitat de realitzar derrames de quotes o de reduir les prestacions i l'import anual de quotes de les quals no supere els cinc milions d'euros durant tres exercicis consecutius, el fons de garantia mínim serà el previst en el paràgraf segon de l'article 18.2. En cas que l'entitat supere l'import de cinc milions d'euros durant tres anys consecutius, a partir del quart any els imports mínims seran els establits en el paràgraf anterior.

Estaran exemptes del mínim de fons de garantia les mutualitats de previsió social l'objecte exclusiu de les quals siga atorgar prestacions o subsidis de docència o educació i, en tot cas, aquelles mutualitats de previsió social que no operen per rams, que prevegen en els seus estatuts la possibilitat de realitzar derrames de quotes o de reduir les prestacions, que no cobrisquen riscos de vida i l'import de quotes de les quals no excedisca 750.000 euros.

A l'efecte d'este apartat, s'assimilaran els riscos coberts per estes mutualitats de previsió social als rams d'assegurances en la forma prevista reglamentàriament per al marge de solvència.

Article 68. Normes aplicables.

1. Les mutualitats de previsió social l'àmbit de les quals siga el delimitat en el paràgraf inicial de l'article 69.2 i respecte de les que les comunitats autònomes hagen assumit en els seus Estatuts d'Autonomia competència exclusiva es regiran, pel que fa a la seua activitat asseguradora, per les disposicions a què es referix l'apartat 2 següent que tinguen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances d'acord amb la disposició final primera d'esta llei, i per les normes dictades per les dites comunitats autònomes en desplegament de les dites bases.

2. Les mutualitats de previsió social la competència d'ordenació i supervisió de les quals correspon a l'Estat d'acord amb el que disposa l'article 69 es regiran pel que disposa este capítol i per les restants disposicions d'esta llei, en el que no s'oposen a aquell, així com per les seues normes reglamentàries de desplegament.

CAPÍTOL VIII

Competències d'ordenació i supervisió

SECCIÓ 1a. COMPETÈNCIES DE L'ESTAT I DE LES COMUNITATS AUTÒNOMES

Article 69. Distribució de competències.

1. Les competències de l'Administració General de l'Estat en l'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, incloent-hi la reassegurança, s'exerciran a través del Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Les comunitats autònomes que d'acord amb els seus Estatuts d'Autonomia hagen assumit competència en l'ordenació d'assegurances la tindran respecte de les entitats asseguradores, incloent-hi les reasseguradores, el domicili social, l'àmbit d'operacions i la localització dels riscos de les quals, en el cas d'assegurances distintes del de vida, i assumptió dels compromisos, en el supòsit d'assegurances de vida, que asseguruen, se circumscriuen al territori de la respectiva comunitat autònoma, d'acord amb els criteris següents:

a) En l'àmbit de competències normatives, els correspon el desplegament legislatiu de les bases d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades contingudes en esta llei i en les disposicions reglamentàries bàsiques que les complementen. Quant a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, tindran, a més, competència exclusiva en la regulació de la seua organització i funcionament.

b) En l'àmbit de competències d'execució els corresponen les d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades que s'atorguen a l'Administració General de l'Estat en esta llei. Les referències que en esta es contenen a l'òrgan autonòmic competent es consideraran fetes al Ministeri d'Economia i Hisenda i a la Direcció General

d'Assegurances i Fons de Pensions, a excepció de les regulades en el capítol IV d'este títol i en el títol III, i quedaran, en tot cas, reservades a l'Estat les competències d'atorgament de l'autorització administrativa per a l'exercici de l'activitat asseguradora i la seua revocació, que comunicarà, si és el cas, a la respectiva comunitat autònoma. Quant a les cooperatives d'assegurança i mutualitats de previsió social, també correspon a les comunitats autònomes concedir l'autorització administrativa i la seua revocació, amb un informe previ de l'Administració General de l'Estat en ambdós casos; la tramitació d'estos procediments, que serà interrompuda mentres l'Administració General de l'Estat emet el seu informe, correspondrà a la comunitat autònoma, que comunicarà al Ministeri d'Economia i Hisenda cada autorització que concedisca, així com la seua revocació. La falta d'emissió d'este informe en el termini de sis mesos es considerarà com a manifestació de la conformitat del Ministeri d'Economia i Hisenda a la concessió de l'autorització administrativa o, si és el cas, a la seua revocació.

3. De conformitat amb el que disposa l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, correspon a l'Estat l'alt control economicofinancer de les entitats asseguradores. A l'efecte, les comunitats autònomes remetran, quan siga sol·licitada pel Ministeri d'Economia i Hisenda i, en tot cas, anualment, la informació i documentació de cada entitat a què es referixen els articles 71.4 i 22.4, i es mantindrà la necessària col·laboració entre l'Administració General de l'Estat i la de la comunitat autònoma respectiva a l'efecte d'homogeneïtzar la informació documental i coordinar, si és el cas, les activitats d'ordenació i supervisió d'ambdós administracions.

SECCIÓ 2a. COMPETÈNCIES DE L'ADMINISTRACIÓ GENERAL DE L'ESTAT

Article 70. Control de l'activitat asseguradora.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda vetlarà pel funcionament i desenvolupament ordenat del mercat d'assegurances, per mitjà del foment de l'activitat asseguradora, la transparència, el respecte i l'adequació de les seues institucions, així com la correcta aplicació dels principis propis de la tècnica asseguradora.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda podrà utilitzar qualssevol mitjans tècnics, electrònics, informàtics i telemàtics per al desenvolupament de la seua activitat i exercici de les seues competències d'ordenació i supervisió, amb les limitacions que a la utilització d'estos mitjans imposa la Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de Dades de Caràcter Personal, i les altres disposicions que siguen aplicables. Esta possibilitat d'utilització de mitjans suposa que:

a) Els documents emesos pels mitjans anteriors, siga quin siga el seu suport, gaudiran de la validesa i eficàcia d'un document original, sempre que quede garantida la seua autenticitat, integritat i el compliment dels requisits exigits per les disposicions reguladores del procediment administratiu.

b) Els procediments administratius que es tramiten amb suport informàtic garantiran la identificació i l'exercici de la potestat d'ordenació i supervisió per l'òrgan del Ministeri d'Economia i Hisenda que l'exercisca, així com la confidencialitat i seguretat de les dades de caràcter personal.

c) Les entitats asseguradores podran relacionar-se amb el Ministeri d'Economia i Hisenda a través dels mitjans tècnics a què es referix este apartat quan siguen compatibles amb els que dispose l'esmentat Ministeri i es

respecten les garanties i requisits previstos en el procediment de què es tracte.

3. En absència de normes especials de procediment contingudes en esta llei, l'Administració General de l'Estat ajustarà la seua actuació a les disposicions de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Article 71. *Control de les entitats asseguradores.*

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda exercirà el control financer i el regulat en l'article 25 d'esta llei sobre les entitats asseguradores espanyoles, incloent-hi les activitats que realitzen en règim de dret d'establiment i en règim de lliure prestació de servicis.

2. El control financer consistirà, en particular, en la comprovació, per al conjunt d'activitats de l'entitat asseguradora, de l'estat de solvència i de la constitució de provisions tècniques, així com dels actius que les representen.

A més, quan es tracte d'entitats asseguradores que satisfacen prestacions en espècie, el control s'estendrà també als mitjans tècnics de què disposen les asseguradores per a dur a terme les operacions que s'hagen compromés a realitzar.

3. El Ministeri d'Economia i Hisenda exigirà que les entitats asseguradores sotmeses al seu control disposen d'una bona organització administrativa i comptable i de procediments de control intern adequats. Així mateix, la seua publicitat s'ajustarà al que disposa la Llei 34/1988, d'11 de novembre, General de Publicitat, i a les seues disposicions de desplegament, així com a les normes necessàries per a la seua adaptació a les entitats asseguradores recollides en el reglament d'esta llei.

4. Les entitats asseguradores subministraran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i informació que siguen necessàries per a complir el que disposen els apartats anteriors, ja per mitjà de la seua presentació periòdica en la forma que reglamentàriament es determine, ja per mitjà de l'atenció de requeriments individualitzats que els adrece l'esmentada Direcció General.

5. El Ministeri d'Economia i Hisenda podrà determinar els supòsits i condicions en què les empreses d'assegurances hauran de presentar per mitjans telemàtics davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la documentació i informació que estan obligats a subministrar conforme a la seua normativa específica.

Article 72. *Inspecció d'Assegurances.*

1. Les entitats asseguradores i la resta de persones i organitzacions enumerades en l'article 2 estan subjectes a la Inspecció d'Assegurances.

Queden, així mateix, subjectes a esta inspecció les entitats que es presumisca que formen grup amb una entitat asseguradora, a l'efecte de determinar la seua incidència en la situació jurídica, financera i econòmica de l'entitat asseguradora, i els qui realitzen operacions que puguen, en principi, qualificar-se d'assegurances, per a comprovar si exercixen l'activitat sense l'autorització administrativa prèvia.

2. La inspecció podrà versar sobre la situació legal, tècnica i economicofinancera, així com sobre les condicions en què exercixen la seua activitat, a fi que el Ministeri d'Economia i Hisenda pugua exercir adequadament les competències que li atribuïx l'article anterior, i tot això amb caràcter general o referit a qüestions determinades.

3. Les actuacions d'inspecció d'assegurances seran realitzades pels funcionaris del Cos Superior d'Inspectors

d'Assegurances de l'Estat. Els funcionaris pertanyents als cossos tècnics del Ministeri d'Economia i Hisenda, així com els funcionaris experts informàtics, només podran realitzar actuacions inspectores en els termes que es determinen en el reglament de desplegament d'esta llei. Els funcionaris de la Inspecció d'Assegurances, en l'exercici de les seues funcions, tindran la condició d'autoritat pública i estaran obligats al deure de secret professional, inclús una vegada acabat l'exercici de la seua funció pública.

Per al correcte exercici de les seues funcions podran examinar tota la documentació relativa a les operacions de l'entitat asseguradora, demanar que els siga presentada o entregada una còpia a l'efecte de la seua incorporació a l'acta d'inspecció, i aquella estarà obligada a això i a donar-los les màximes facilitats per a l'exercici de la seua comesa. Si la persona o entitat inspeccionada té motius fundats, podrà oposar-se a l'entrega d'una còpia de la documentació, adduint les seues raons per escrit per a la seua incorporació a l'acta.

4. Les actuacions d'inspecció podran desenvolupar-se indistintament en el domicili social de l'entitat asseguradora, en qualsevol de les seues sucursals, on realitze totalment o parcialment l'activitat asseguradora i en les oficines de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, quan els elements sobre els quals haja de realitzar-se puguen ser en estes examinats.

Els funcionaris de la Inspecció d'Assegurances tindran accés al domicili social i a les sucursals, locals i oficines en què s'exercisquen activitats per l'entitat o persona inspeccionada; tractant-se del domicili, i en cas d'oposició, necessitaran la pertinent autorització judicial i, en el cas d'altres dependències, la del director general d'Assegurances i Fons de Pensions.

5. L'actuació inspectora es documentarà en actes d'inspecció, que podran ser definitives o prèvies. S'alçaran actes d'inspecció prèvies quan de les actuacions inspectores resulten elements suficients per a tramitar el procediment de supervisió per inspecció, si l'espera fins a la formulació de l'acta definitiva posa en perill la tutela dels interessos dels assegurats o l'actitud de l'entitat o persona inspeccionada o altres circumstàncies concurrents en la instrucció de la inspecció així ho aconsellen.

6. En les actes d'inspecció es reflectiran, si és el cas:

a) Els fets constatats per l'inspector actuant que siguen rellevants a l'efecte de la qualificació jurídica de la conducta o activitat inspeccionada.

b) La situació legal i economicofinancera derivada de les actuacions realitzades per la inspecció.

c) Les causes que puguen determinar la revocació de l'autorització, la dissolució administrativa, l'adopció de mesures de control especial o de les mesures de garantia de la solvència futura, així com la imposició de sancions administratives.

d) La proposta de revocació de l'autorització, de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, d'adopció de mesures de control especial o de les mesures de garantia de la solvència futura.

Formaran part de l'acta d'inspecció, a tots els efectes, els seus annexos i les diligències esteses per l'inspector actuant durant la seua activitat comprovadora.

Les actes d'inspecció tenen naturalesa de documents públics i faran prova dels fets en estes consignats i comprovats per l'inspector actuant, llevat que s'acredite el contrari.

7. El procediment administratiu de supervisió, quan hi haja actuació de la Inspecció d'Assegurances, s'ajustarà als tràmits següents:

a) S'iniciarà per acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el qual es determinaran els aspectes que han de ser objecte d'inspecció.

b) L'acta serà notificada a la persona interessada, la qual disposarà de 15 dies per a formular les al·legacions i proposar les proves que considere pertinents en defensa del seu dret davant de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. Si es proposen proves i estes són admeses, hauran de practicar-se en un termini no superior a 10 dies.

c) Si, després de les al·legacions de l'entitat interessada i, si és el cas, la pràctica de la prova, es realitzen noves actuacions d'instrucció del procediment administratiu de supervisió per inspecció, es donarà a aquella un nou tràmit d'audiència per un termini de huit dies.

d) A la vista de les actuacions, l'òrgan administratiu competent dictarà una resolució d'acord amb dret. En cas que l'acta d'inspecció continga la proposta a què es refereix l'apartat 6.d), la resolució adoptarà, si pertoca, les mesures de control especial o de garantia de la solvència futura pertinents, l'acord de dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, o la revocació de l'autorització administrativa.

e) La duració màxima d'este procediment serà de sis mesos, comptada des de la notificació de l'acta d'inspecció. Les actuacions inspectores prèvies a l'alçament de l'acta tindran, des de l'acord de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions pel qual s'ordene la inspecció, la duració que siga necessària per a l'adequat compliment del mandat contingut en l'orde d'inspecció.

Article 73. *Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions.*

1. En el Ministeri d'Economia i Hisenda funcionarà la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions com a òrgan col·legiat administratiu assessor del Ministeri d'Economia i Hisenda en els assumptes concernents a l'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades i de plans i fons de pensions que se sotmeten a la seua consideració. L'informe que emeta no serà vinculant.

2. La Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions serà presidida pel director general d'Assegurances i Fons de Pensions i en formaran part, com a vocals, representants de l'Administració General de l'Estat, assegurats i consumidors, entitats asseguradores, entitats gestores de fons de pensions, mediadors d'assegurances titulades, organitzacions sindicals i empresarials i corporacions de prestigi relacionades amb l'assegurança privada, actuaris, perits d'assegurances i comissaris d'avaries, en la forma que reglamentàriament es determine. A més, el president podrà sol·licitar l'assistència d'altres persones o entitats segons la naturalesa dels assumptes que es tracten.

Article 74. *Registres administratius.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions portarà un registre administratiu d'entitats asseguradores sotmeses a esta llei. Igualment, portarà els següents registres administratius: especial de corredors d'assegurances, de societats de corredoria d'assegurances i els seus alts càrrecs; dels alts càrrecs d'entitats asseguradores; i de les organitzacions per a la distribució de la cobertura de riscos entre entitats asseguradores o per a la prestació de servicis comuns relacionats amb la seua activitat i els seus alts càrrecs.

Estos registres administratius expressaran les circumstàncies que reglamentàriament es determinen i seran públics per als qui acrediten interès en el seu coneixement.

2. Les entitats i persones inscrites en els registres a què es refereix l'apartat anterior hauran de facilitar la documentació i informació necessàries per a permetre

l'administració actualitzada dels registres. A este efecte, remetran a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions els documents, dades i la resta d'informació en la forma i terminis que reglamentàriament es determinen, sense perjudi de l'obligació d'atendre també els requeriments individualitzats d'informació que se'ls formulen.

SECCIÓ 3a. NORMES GENERALS

Article 75. *Deure de secret professional.*

1. Excepte el que disposa l'article 74, les dades, documents i informacions que estiguen en poder del Ministeri d'Economia i Hisenda en virtut de totes les funcions que li encomana esta llei tindran caràcter reservat.

Totes les persones que exercisquen o hagen exercit una activitat d'ordenació i supervisió d'entitats asseguradores, així com aquelles a les quals el Ministeri d'Economia i Hisenda haja encomanat funcions respecte de les dites entitats, tindran obligació de guardar secret professional sobre les informacions confidencials que reben a títol professional en l'exercici d'esta funció. L'incompliment d'esta obligació determinarà les responsabilitats penals i les altres previstes per les lleis. Estes persones no podran prestar declaració ni testimoni ni publicar, comunicar o exhibir dades o documents reservats, ni tan sols després d'haver cessat en el servici, excepte permís exprés atorgat per l'òrgan competent del Ministeri d'Economia i Hisenda. Si este permís no fóra concedit, la persona afectada mantindrà el secret i quedarà exempta de la responsabilitat que n'emane.

El Ministeri d'Economia i Hisenda només podrà utilitzar la informació confidencial per a l'exercici de les potestats d'ordenació i supervisió que li encomana esta llei.

2. S'exceptuen de l'obligació de secret establida en l'apartat anterior:

a) Quan l'interessat consenta expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades amb fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguen ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents en un procés penal.

d) Les informacions que, en el marc dels procediments de concurs a què es trobe sotmesa una entitat asseguradora, siguen requerides per les autoritats judicials, sempre que no versen sobre tercers interessats en la rehabilitació de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o processos contenciosos administratius en què s'impugnen resolucions administratives dictades en l'exercici de les potestats d'ordenació i supervisió de l'activitat de les entitats asseguradores, siguen requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

Les autoritats judicials que reben del Ministeri d'Economia i Hisenda informació de caràcter reservat estaran obligades a adoptar les mesures pertinents que garantisquen la reserva durant la substanciació del procés de què es tracte.

f) Les informacions requerides per les comissions parlamentàries d'investigació, en els termes establits per la seua legislació específica. L'accés de les Corts Generals a la informació sotmesa al deure de secret professional es realitzarà a través del Ministeri d'Economia i Hisenda, en la forma establida en l'apartat 1 d'este article.

3. No obstant el que es disposa en l'apartat 1, les informacions confidencials podran ser subministrades a les següents persones i entitats per a facilitar el compli-

ment de les seues respectives funcions, les quals estaran, al seu torn, obligades pel que disposa este apartat 1:

a) Les autoritats competents per a l'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores i la resta d'entitats financeres en la resta d'Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu.

b) El Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i els altres ens encarregats de l'ordenació i supervisió dels comptes i de la solvència d'entitats.

c) El Consorci de Compensació d'Assegurances en la seua funció de liquidador d'entitats asseguradores.

d) Les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals; l'Administració tributària respecte de les comunicacions que de mode excepcional puguen realitzar-se en virtut del que disposen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, amb l'autorització prèvia indelegable del ministre d'Economia i Hisenda.

e) Els auditors de comptes de les entitats asseguradores i els seus grups, i l'Institut de Comptabilitat i Auditoria de Comptes.

4. Així mateix, les informacions confidencials podran ser rebudes de les persones i entitats referides en l'apartat 3. Les informacions confidencials així rebudes, així com les obtingudes per la inspecció de sucursals d'entitats asseguradores espanyoles establides en altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, no podran ser objecte de la comunicació a què es referix el dit apartat 3, excepte acord exprés de l'autoritat competent que haja comunicat les informacions o de l'autoritat competent de l'Estat membre de la sucursal, respectivament.

5. Els acords de cooperació en què es preveja l'intercanvi d'informació amb les autoritats competents per a l'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores i la resta d'entitats financeres o amb altres autoritats o òrgans de tercers països requeriran que la informació subministrada quede protegida per garanties de secret professional, almenys equivalents a les previstes en l'apartat 1 d'este article, i que l'intercanvi d'informació tinga com a objecte el compliment de les labors d'ordenació i supervisió de les dites autoritats.

Quan la informació tinga el seu origen en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu no podrà ser revelada sense la conformitat expressa de les autoritats competents que l'hagen facilitat i, si és el cas, únicament amb la finalitat per a la qual les dites autoritats hagen donat la seua conformitat.

Article 76. *Assegurament en tercers països.*

1. No podran assegurar-se en tercers països aliens a l'Espai Econòmic Europeu els vaixells, aeronaus i vehicles amb estacionament habitual a Espanya i els béns de qualsevol classe situats en territori espanyol, amb l'única excepció de les mercaderies en règim de transport internacional. Tampoc podran assegurar-se en estos països els espanyols residents a Espanya quant a les seues persones o les seues responsabilitats, llevat que es troben en viatge internacional i pel període de duració d'este. No obstant això, el ministre d'Economia i Hisenda podrà autoritzar este assegurament amb caràcter excepcional i per a operacions concretes.

2. Queda igualment prohibit concertar a Espanya operacions d'assegurança directa amb entitats asseguradores de tercers països aliens a l'Espai Econòmic Europeu o fer-ho a través de mediadors d'assegurances privades que realitzen la seua activitat per a aquelles. De l'anterior, s'exceptua el supòsit en què les dites entitats asseguradores contracten a través de sucursals legalment establides a Espanya.

Article 77. *Deure de col·laboració amb els Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i obligacions d'informació i reciprocitat.*

1. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions col·laborarà amb les autoritats supervisoras dels restants Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i intercanviarà amb estes tota la informació que siga necessària per a l'exercici de les seues funcions respectives en l'àmbit d'ordenació i supervisió de les operacions asseguradores privades.

2. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà la Comissió de les Comunitats Europees:

a) De qualsevol autorització d'una societat dominada per una o diverses entitats asseguradores que es regisquen pel dret d'un país no integrat en l'Espai Econòmic Europeu. En estos casos, la informació especificarà l'estructura del grup de societats.

b) De qualsevol adquisició per part d'una entitat asseguradora d'un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu de participacions en una entitat asseguradora espanyola que en fera d'esta última una societat dominada d'aquella.

c) De qualsevol dificultat de caràcter general que troben les entitats asseguradores espanyoles per a establir-se o desenvolupar la seua activitat en un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu.

3. Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions informarà la Comissió de les Comunitats Europees, a petició d'esta última, quan concórreguen les circumstàncies a què es farà referència en l'apartat 4 següent i mentres estes subsistisquen:

a) De qualsevol sol·licitud d'autorització d'una societat dominada per una o diverses societats que es regisquen pel dret d'un país no integrat a l'Espai Econòmic Europeu.

b) De qualsevol projecte d'una societat dominant que siga regida pel dret d'un país no integrat a l'Espai Econòmic Europeu per a adquirir participacions en una entitat asseguradora espanyola que anara a convertir esta última en societat dominada d'aquella.

4. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en limitarà el nombre o suspèn timerà la tramitació de noves autoritzacions administratives presentades a l'empara de l'article 5 per societats dominades per altres que siguen regides pel dret d'un Estat no pertanyent a l'Espai Econòmic Europeu quan la Comissió de les Comunitats Europees per un termini no superior a tres mesos, o el Consell, per a prorrogar per un termini més llarg estes mesures, adopte un acord en eixe sentit en haver comprovat que les entitats d'assegurances de l'Espai Econòmic Europeu no reben en un país tercer un tracte que oferisca les mateixes possibilitats de competència que les entitats asseguradores nacionals d'este país tercer i que en aquell no es complixen les condicions d'accés efectiu al mercat.

Allò que s'ha expressat en el paràgraf anterior serà també aplicable al procediment de tramitació de comunicacions d'adquisició de participacions significatives, a les quals es referix l'article 22, en entitats asseguradores espanyoles per entitats domiciliades en Estats no integrats a l'Espai Econòmic Europeu.

5. La limitació o suspensió a què es referix l'apartat anterior no serà aplicable en cap cas a la creació de societats dominades per entitats asseguradores o per les mateixes societats dominades d'estes, si les unes i les altres estan degudament autoritzades a l'Espai Econòmic Europeu, ni a l'adquisició de participacions significatives per estes entitats en una entitat asseguradora domiciliada en este Espai.

6. En tot cas, les mesures que s'adopten en virtut d'este article hauran d'ajustar-se a les obligacions contre-

tes per la Unió Europea en virtut de tractats o convenis internacionals reguladors de l'accés a l'activitat asseguradora i del seu exercici.

TÍTOL III

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores estrangeres

CAPÍTOL I

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en altres països membres de l'Espai Econòmic Europeu

SECCIÓ 1a. DISPOSICIONS COMUNES

Article 78. Ordenació i supervisió d'entitats asseguradores autoritzades.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en països membres de l'Espai Econòmic Europeu diferents d'Espanya que hagen obtingut l'autorització per a operar en l'Estat membre d'origen podran exercir les seues activitats a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

No podran acollir-se al que disposa el paràgraf anterior les entitats asseguradores que realitzen les operacions descrites en l'apartat 2 de l'article 49 d'esta llei i els organismes de dret públic enumerats en l'article 4 de la Directiva 73/239/CEE del Consell, de 24 de juliol de 1973, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'accés a l'activitat de l'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida, i al seu exercici; i en l'article 3 de la Directiva 2002/83/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de novembre de 2002, sobre l'assegurança de vida.

2. Les entitats asseguradores referides en l'apartat anterior hauran de respectar les disposicions dictades per raons d'interés general i les d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores, incloent-hi les de protecció de l'assegurador, que, si és el cas, siguen aplicables. Així mateix, hauran de presentar, en els mateixos termes que les entitats asseguradores espanyoles, tots els documents que els exigisca el Ministeri d'Economia i Hisenda a fi de comprovar si respecten a Espanya les disposicions espanyoles que els són aplicables. A este efecte, les dites entitats asseguradores estaran subjectes a la inspecció pel Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes de l'article 72 i els serà aplicable el que disposa l'apartat 6 de l'article 25.

3. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comprova que una entitat asseguradora de les mencionades en l'apartat 1 no respecta les disposicions espanyoles que li són aplicables, el requerirà perquè acomode la seua actuació a l'ordenament jurídic. A falta de la pertinent adequació per part de l'entitat asseguradora, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions n'informarà l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen, a fi que adopte les mesures pertinents perquè l'entitat asseguradora pose fi a eixa situació irregular i les notifique a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions.

Si, per falta d'adopció de les mesures pertinents o perquè les adoptades són inadequades, persistix la infracció de l'ordenament jurídic, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar, després d'informar-ne les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen, les mesures regulades en l'article 25.5 i les previstes en l'article 39 que, en ambdós casos, li siguen aplicables.

En cas d'urgència, les mesures a què es referix el paràgraf anterior podran ser adoptades per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions sense necessitat del requeriment i de la informació exigits pel paràgraf primer.

4. Es presentarà en castellà la documentació contractual i la resta d'informació que el Ministeri d'Economia i Hisenda té dret a exigir a estes entitats asseguradores o haja de ser-li remesa per estes, d'acord amb l'apartat 2 anterior i al que disposa este capítol.

5. Estes entitats asseguradores podran realitzar publicitat dels seus servicis a Espanya en els mateixos termes que les entitats asseguradores espanyoles i subjectes a idèntica ordenació i supervisió.

6. D'estes entitats i dels seus alts càrrecs es prendrà raó en els registres administratius a què es referix l'article 74, separadament per a les que exercisquen la seua activitat a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis.

Article 79. Cessió de cartera.

1. El Ministeri d'Economia i Hisenda haurà de prestar la seua conformitat per a la cessió de cartera dels contractes d'assegurança d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu quan Espanya siga l'Estat membre del compromís o localització del risc. Així mateix, haurà de ser consultat quan la cedent siga una sucursal establida a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu. Finalment, quan la cessionària siga una entitat asseguradora espanyola, este Ministeri haurà de certificar que la cessionària disposa, tenint en compte la cessió, del marge de solvència necessari.

2. El Ministeri d'Economia i Hisenda haurà d'expressar el seu criteri en el termini de tres mesos des de la recepció de la petició de conformitat, formulació de consulta o sol·licitud de certificat remesa per l'Estat membre d'origen de l'entitat asseguradora cedent. Si, transcorregut este termini, l'esmentat Ministeri no s'ha pronunciat respecte d'això, es considerarà atorgada la conformitat, evacuada la consulta o remés el certificat.

3. Quan l'Estat membre d'origen de la cedent autoritze la cessió, el Ministeri d'Economia i Hisenda haurà de donar publicitat a la cessió si Espanya és l'Estat membre del compromís o localització del risc.

Article 80. Mesures d'intervenció.

1. Quan l'autoritat supervisora d'una entitat asseguradora domiciliada en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, que opere en esta en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, li revoque l'autorització administrativa, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions prohibirà a la dita entitat asseguradora la contractació de noves assegurances en ambdós règims. En este cas, i amb l'objecte de salvaguardar els interessos dels assegurats, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà adoptar, en col·laboració amb la referida autoritat, les mesures de control especial regulades en l'article 39 d'esta llei.

2. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis estan subjectes a la potestat sancionadora del Ministeri d'Economia i Hisenda en els termes dels articles 40 i següents d'esta llei, en el que s'aplique i amb les precisions següents:

a) La sanció de revocació de l'autorització es considerarà substituïda per la prohibició que iniciï noves operacions al territori espanyol.

b) La iniciació del procediment es comunicarà a les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen perquè, sense perjudi de les sancions que siguin procedents d'acord amb esta llei, adopten les mesures que consideren apropiades perquè, si és el cas, l'entitat posei fi a la seua actuació infractora o eviti la seua reiteració en el futur. Ultimament el procediment, el Ministeri d'Economia i Hisenda notificarà la decisió adoptada a les esmentades autoritats.

c) Es consideren càrrecs d'administració o direcció de les sucursals l'apoderat general i les altres persones que dirigisquen la dita sucursal.

3. Si sobre una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre l'autoritat supervisora d'este Estat membre ha adoptat la mesura de control especial de prohibició de disposar i sol·licita de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions que adopte idèntica mesura sobre els béns de l'entitat asseguradora situats en territori espanyol, amb indicació d'aquells que hagen de ser objecte d'esta, l'esmentada Direcció General adoptarà esta mesura.

4. Quan respecte a una entitat asseguradora domiciliada en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, incloent-hi les seues sucursals a Espanya o en altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, s'haja adoptat una mesura de sanejament o un procediment de liquidació, la dita mesura o procediment produirà efectes a Espanya tan prompte com ho faça a l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu en què s'haja adoptat la mesura o incoat el procediment.

A l'efecte del paràgraf anterior, s'entén per mesura de sanejament aquella que implique la intervenció d'òrgans administratius o autoritats judicials, estiga destinada a mantindre o restablir la situació financera de l'entitat asseguradora i afecte els drets preexistents de tercers aliens a la mateixa entitat. S'entén per procediment de liquidació el procediment col·lectiu que supose la liquidació dels actius i la distribució del producte de la liquidació entre els creditors, accionistes o socis, segons siga procedent, i que necessàriament implique algun tipus d'intervenció de l'autoritat administrativa o judicial, estiga o no fonamentat en la insolvència i tinguen caràcter voluntari o obligatori.

Una vegada siga notificada a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions l'adopció de la mesura o la incoació del procediment, esta publicarà en el «Boletín Oficial del Estado» un extracte de l'acord o resolució de la qual derive la mesura o procediment; en tot cas, en este extracte constarà l'autoritat competent de l'Estat membre que haja adoptat la mesura o procediment, la legislació que siga aplicable, així com, si és el cas, la identificació del liquidador o liquidadors designats.

Els administradors i liquidadors designats per l'autoritat competent d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu podran exercir la seua funció a Espanya; a este efecte, serà títol suficient per a acreditar la seua condició un certificat de la resolució o còpia legalitzada de l'acord pel qual s'efectue el seu nomenament o designació, traduïda al castellà.

Estes mesures i procediments es regiran per la legislació de l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu d'adopció de la mesura o procediment sense perjudi que per als supòsits que a continuació es mencionen hagen d'observar-se les següents normes i deixant de banda el que pugui preveure's en els tractats internacionals:

1r. Els efectes de les referides mesures i procediments en els contractes de treball sotmesos a la legislació espanyola seran regits per esta.

2n. Els drets de l'entitat asseguradora sobre un immoble, vaixell o aeronau que estiguen subjectes a inscripció en un registre públic espanyol seran regits per la legislació espanyola.

3r. Sense perjudi del que estableix l'apartat 3 d'este article, l'adopció de mesures de sanejament o la incoació del procediment de liquidació no afectarà els drets reals dels creditors o de tercers respecte d'actius materials o immaterials, mobles o immobles, tant actius específics com conjunts d'actius indeterminats, la composició dels quals està subjecta a modificació, pertanyents a l'entitat asseguradora que es troben situats a Espanya en el moment d'adopció de les dites mesures o incoació d'este procediment, ni al dret exclusiu a cobrar un crèdit, en particular, el dret garantit per una penyora de la qual siga objecte el crèdit o per la cessió d'este crèdit a títol de garantia, quan les dites garanties siguin regides per la llei espanyola.

4t. L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora compradora d'un bé no afectarà els drets del venedor basats en una reserva de domini quan el dit bé es trobe, en el moment de l'adopció de la mesura o de la incoació del procediment, en territori espanyol.

L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació sobre una entitat asseguradora venedora d'un bé, després que este haja sigut entregat, no constituirà causa de resolució o rescissió de la venda i no impedirà al comprador l'adquisició de la propietat del bé venut quan este es trobe, en el moment de l'adopció de les mesures o la incoació del procediment, en territori espanyol.

5t. L'adopció de mesures de sanejament o la incoació d'un procediment de liquidació no afectarà el dret d'un creditor a reclamar la compensació del seu crèdit amb el crèdit de l'entitat asseguradora quan la llei que regisca la liquidació permeti la compensació.

6t. Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en els drets i obligacions dels participants en un mercat regulat espanyol es regirà exclusivament per la llei espanyola.

7m. La nul·litat, anul·lació o inoponibilitat dels actes jurídics perjudicials per al conjunt dels creditors es regirà per la legislació de l'Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu d'origen, llevat que la persona que es va beneficiar de l'acte perjudicial per al conjunt dels creditors prove que l'esmentat acte està subjecte a la legislació espanyola i que esta legislació no permet de cap manera la seua impugnació.

8u. La validesa de la transmissió a títol oneros per part d'una entitat asseguradora efectuada amb posterioritat a l'adopció d'una mesura de sanejament o incoació d'un procediment de liquidació, d'un immoble situat a Espanya, vaixell o aeronau subjectes a inscripció en un registre públic espanyol o de valors negociables o altres títols l'existència i transferència dels quals supose una inscripció en un registre o en un compte previst per la legislació espanyola o estiguen col·locats en un sistema de depòsit central regulat per la legislació espanyola, es regiran per la legislació espanyola.

9é. Els efectes d'una mesura de sanejament o d'un procediment de liquidació en una causa pendent seguida a Espanya relativa a un bé o un dret del qual s'ha desposseït l'asseguradora seran regits exclusivament per la legislació espanyola.

5. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà requerir a les autoritats supervisores d'altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu informació sobre l'estat i desenvolupament dels procediments de liquidació que es duguen a terme respecte a les entitats sotmeses a la supervisió de les dites autoritats.

Article 81. Deure d'informació al beneficiari de l'assegurança.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis estaran subjectes en els contractes que concerten en ambdós règims al mateix deure d'informació al beneficiari de l'assegurança que imposen els articles 53 i 60 d'esta llei a les entitats asseguradores espanyoles. La informació serà subministrada en llengua espanyola oficial del domicili o residència habitual del beneficiari de l'assegurança.

2. Tractant-se de contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclouent-ne la responsabilitat del transportista, concertats en règim de lliure prestació de servicis, en la informació haurà de constar també el nom i l'adreça del representant a què es referix l'article 86.2 d'esta llei.

Article 82. Tributs i afiliació obligatòria.

1. Els contractes d'assegurança concertats en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis que cobrisquen riscos localitzats o assumisquen compromisos a Espanya estaran subjectes als recàrrecs a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances per a cobrir-ne les necessitats en l'exercici de les seues funcions de compensació de pèrdues derivades d'esdeveniments extraordinaris succeïts a Espanya, de fons de garantia en l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils i de liquidador d'entitats asseguradores, així com als altres recàrrecs i tributs legalment exigibles en les mateixes condicions que els contractes subscrits amb entitats asseguradores espanyoles.

2. Particularment, en l'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclouent-ne la responsabilitat del transportista, les entitats asseguradores que operen a Espanya en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis hauran d'integrar-se a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) i subscriure, si és el cas, els convenis i acords que siguin obligatoris per a les entitats asseguradores espanyoles.

SECCIÓ 2a. RÈGIM DE DRET D'ESTABLIMENT

Article 83. Determinació de condicions d'exercici.

1. Abans que una sucursal a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu s'establisca i comence a exercir la seua activitat en règim de dret d'establiment, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà indicar a l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen les condicions en què, per raons d'interés general, haurà de ser exercida l'activitat a Espanya.

L'esmentada Direcció General disposarà, per a això, d'un termini de dos mesos, comptat a partir del moment en què reba de l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen comunicació igual a la que fa referència l'apartat 2 de l'article 55.

La sucursal podrà establir-se i començar la seua activitat a Espanya des que se li notifique la conformitat o les condicions de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions. També podrà iniciar-la quan, transcorregut l'esmentat termini de dos mesos, no haja rebut la dita notificació.

2. Tota modificació en la sucursal d'algun dels aspectes referits en els paràgrafs b) a e) de l'article 55.1 estarà subjecta a idèntic procediment, però el termini, que serà comú, es reduirà a un mes.

3. Tota presència permanent en el territori espanyol d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu es considerarà subjecta al règim de dret d'establiment, encara que no haja pres la forma de sucursal i s'exercisca per mitjà d'una oficina administrada pel mateix personal d'aquella o bé per mitjà d'una persona independent, però amb poders per a actuar permanentment en nom de l'entitat asseguradora com ho faria una sucursal.

Article 84. Inspecció de sucursals per l'autoritat supervisora d'origen.

Les autoritats supervisores de l'Estat membre d'origen d'una entitat asseguradora que tinga establida una sucursal a Espanya podran procedir, després d'informar la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, per si mateixes o per mitjà de persones a qui hagen atorgat un mandat per a això, a la inspecció de la dita sucursal per a efectuar el control que els correspon, amb la col·laboració de la Inspecció d'Assegurances en els termes que reglamentàriament es determinen.

SECCIÓ 3a. RÈGIM DE LLIURE PRESTACIÓ DE SERVICIS

Article 85. Inici i modificació de l'activitat.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu podran iniciar o, si és el cas, modificar la seua activitat a Espanya en règim de lliure prestació de servicis des que reben la notificació que l'autoritat supervisora de l'Estat membre d'origen ha remès a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions la mateixa comunicació a què es referix l'article 56.2 d'esta llei.

2. Particularment, si l'entitat asseguradora té intenció de cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclouent-ne la responsabilitat del transportista, serà requisit per al començament de la seua activitat a Espanya que prèviament haja comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions el nom i domicili del representant a què es referix l'article 86.2, i que haja formulat davant de la dita Direcció General la declaració expressa responsable que l'entitat asseguradora s'ha integrat en Ofesauto i que aplicarà els recàrrecs legalment exigibles a favor del Consorci de Compensació d'Assegurances.

Article 86. Representant a efectes fiscals i en l'assegurança d'automòbils.

1. Les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu que pretenguin operar a Espanya en règim de lliure prestació de servicis estaran obligades a designar un representant amb residència fiscal a Espanya a l'efecte de les obligacions tributàries a què es referix esta llei per les activitats que realitzen en territori espanyol.

Este representant haurà de complir, en nom de l'entitat asseguradora que opera en règim de lliure prestació de servicis, a més de les previstes en l'article 82 d'esta llei, les següents obligacions tributàries:

a) Practicar retenció o ingrés a compte i ingressar l'import en el Tresor en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya en els termes previstos en la normativa reguladora dels Impostos sobre la Renda de les Persones Físiques, sobre Societats i sobre la Renda de no Residents.

b) Informar l'Administració tributària en relació amb les operacions que es realitzen a Espanya de conformitat

amb el que disposa la normativa reguladora dels Imposos sobre la Renda de les Persones Físiques, sobre Societats i sobre la Renda de no Residents.

2. Les entitats asseguradores a què es referix l'apartat anterior que pretenguin celebrar contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, caldrà que, a més, nomenen un representant, persona física que residisca habitualment a Espanya o persona jurídica que estiga en esta establida. Les seues facultats seran exclusivament les següents:

a) Atendre les reclamacions que presenten els tercers perjudicats. A este efecte, hauran de tindre poders suficients per a representar a l'entitat asseguradora inclús per al pagament de les indemnitzacions i per a defendre-la davant dels tribunals i autoritats administratives espanyoles.

b) Representar l'entitat asseguradora davant de les autoritats judicials i administratives espanyoles competents en tot el que concierneix al control de l'existència i validesa de les pòlisses d'assegurança de responsabilitat civil que resulte de la circulació de vehicles terrestres automòbils.

c) Exercir, si és el cas, les funcions a què es referix l'apartat 1 anterior.

3. Si l'entitat asseguradora no ha designat el representant a qui es referix l'apartat 2 anterior, assumirà les seues funcions el representant designat a Espanya per a la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, quan el perjudicat tinga la seua residència a Espanya.

4. Els representants a què es referixen els apartats 2 i 3 no constituiran per si mateixos una sucursal i, en conseqüència, no podran realitzar operacions d'assegurança directa en nom de l'entitat asseguradora representada.

CAPÍTOL II

De l'activitat a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països

Article 87. Establiment de sucursals.

1. El ministre d'Economia i Hisenda podrà concedir autorització administrativa a entitats asseguradores domiciliades en tercers països, no membres de l'Espai Econòmic Europeu, per a establir sucursals a Espanya a fi d'exercir l'activitat asseguradora, sempre que complisquen els requisits següents:

a) Que, amb antelació no inferior a cinc anys, es troben degudament autoritzades al seu país per a operar en els rams en què es proposen fer-ho a Espanya.

b) Que creen una sucursal general l'objecte de la qual estiga limitat a l'activitat asseguradora, amb domicili permanent a Espanya, on es conserve la comptabilitat i documentació pròpia de l'activitat que exercisquen.

c) Que presenten i s'atinguen a un programa d'activitats ajustat a l'article 12. Així mateix, hauran de presentar la documentació que reglamentàriament es determine.

d) Que aporten i mantinguen a la seua sucursal a Espanya un fons de quantia no inferior al capital social o fons mutual mínims exigits en l'article 13 a les entitats asseguradores espanyoles, segons els rams d'assegurances en què operen, que es denominarà fons permanent de la casa central i, així mateix, que aporten i mantinguen a Espanya un fons de garantia no inferior al mínim establert en l'article 18.

e) Que adjunten un certificat de l'autoritat supervisora del seu país acreditatiu que complixen amb la seua legislació, singularment en matèria de marge de solvència.

f) Que designen un apoderat general, amb domicili i residència a Espanya, que reunisca les condicions exigits per l'article 15, i amb els més amplis poders mercantils per a obligar l'entitat asseguradora davant de tercers i representar-la davant dels tribunals i autoritats administratives espanyols; si l'apoderat general és una persona jurídica, haurà de tindre el seu domicili social a Espanya i designar, al seu torn, per a representar-la una persona física que reunisca les condicions abans indicades. Este apoderat haurà d'obtenir prèviament l'acceptació de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, la qual podrà denegar-la o, si és el cas, revocar-la en aplicació del principi de reciprocitat o per no tindre els requisits que per als qui exercixen càrrecs d'administració d'entitats asseguradores exigix l'article 15.

g) Si l'entitat pretén cobrir els riscos del ram de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, excloent-ne la responsabilitat del transportista, haurà de comunicar el nom i l'adreça del representant designat en cada un dels Estats de l'Espai Econòmic Europeu diferent d'Espanya, encarregat de la tramitació i liquidació dels sinistres ocorreguts en un Estat diferent del de residència del perjudicat o en un país firmant del sistema de certificat internacional de l'assegurança de l'automòbil (carta verda).

2. Atorgada l'autorització administrativa, s'inscriuran la sucursal i el seu apoderat general en el registre administratiu que regula l'article 74.

3. La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions podrà exigir la comunicació sistemàtica de les bases tècniques utilitzades per al càlcul de les primes i de les provisions tècniques, sense que la dita exigència pugua constituir una condició prèvia per a l'exercici de l'activitat.

Article 88. Condicions per a l'exercici de l'activitat asseguradora.

La sucursal podrà realitzar la seua activitat asseguradora a Espanya amb sotmetiment a les disposicions del títol II d'esta llei, excepte les del seu capítol IV, que en cap cas li seran aplicables, de manera que els seus riscos sempre hauran d'estar localitzats i els seus compromisos assumits a Espanya.

No obstant el disposa el paràgraf anterior:

a) Les normes reglamentàries de desplegament d'esta llei podran exigir que els actius aptes per a la cobertura de les provisions tècniques estiguen localitzats a Espanya.

b) La cessió de cartera en què participen estes sucursals com a cedents o cessionàries s'ajustarà a les regles següents:

1a. Només serà admissible la cessió de cartera de sucursals a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països quan la cessionària siga una entitat asseguradora espanyola o domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, una sucursal establida a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o en tercers països o, finalment, una sucursal establida en la resta d'estats membres de l'Espai Econòmic Europeu d'una entitat asseguradora espanyola o domiciliada en qualsevol dels restants Estats membres. En tots estos supòsits, la cessió de cartera se subjectarà al que disposa l'article 23 i, si és el cas, requerirà, prèviament a l'atorgament de l'autorització administrativa, el certificat de l'autoritat competent de l'Estat membre del cessionari que este disposa, tenint en compte la cessió, del marge de solvència necessari; este certificat haurà d'expedir-se dins

dels tres mesos següents a la recepció de la petició formulada per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i es considerarà estesa de conformitat si, transcorregut l'esmentat termini, el certificat no és expedit. Si la cessionària és una entitat asseguradora domiciliada o una sucursal establida en un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, els beneficiaris de l'assegurança tindran dret a resoldre els contractes d'assegurança afectada per la cessió.

2a. Només serà admissible la cessió de cartera a una sucursal a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països quan la cedent siga una entitat asseguradora espanyola o una sucursal establida a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu o en tercers països. Si la cedent és una entitat asseguradora espanyola o una sucursal a Espanya d'entitats asseguradores domiciliades en tercers països, la cessió de cartera s'ajustarà al que disposa l'article 23; si la cedent és una sucursal a Espanya d'una entitat asseguradora domiciliada en qualsevol dels restants Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, el Ministeri d'Economia i Hisenda haurà de prestar la seua conformitat per a la cessió i, prèviament, certificar si la sucursal de l'entitat asseguradora domiciliada en tercers països disposa, tenint en compte la cessió, del marge de solvència necessari, tot això conforme a l'article 79.

Article 89. Normes especials d'intervenció de sucursals.

1. Serà causa de revocació de l'autorització administrativa concedida a la sucursal d'una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu, a més de les enumerades en l'article 26.1 d'esta llei, que concórrega en la dita sucursal qualsevol de les circumstàncies que en una entitat asseguradora espanyola són causa de dissolució. A més, el Govern podrà revocar l'autorització a estes sucursals en aplicació del principi de reciprocitat o quan ho aconsellen circumstàncies extraordinàries d'interès nacional.

En cas que una entitat asseguradora domiciliada en un país no membre de l'Espai Econòmic Europeu tinga sucursals establides a Espanya i en altres Estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions coordinarà les seues actuacions amb les de la resta d'autoritats supervisores implicades.

2. La necessitat de salvaguarda dels interessos dels assegurats, beneficiaris, perjudicats o d'altres entitats asseguradores que exigix el paràgraf a) de l'article 28.2 per a acordar la intervenció de la liquidació d'una entitat asseguradora es presumix, en tot cas, en la liquidació que afecte sucursals d'entitats estrangeres domiciliades en països no membres de l'Espai Econòmic Europeu les seues centrals de les quals hagen sigut dissoltes.

3. A l'efecte de l'exercici de la potestat sancionadora, es considera que exercixen càrrecs d'administració o direcció de la sucursal l'apoderat general i les altres persones que dirigisquen la dita sucursal.

Article 90. Règim especial de les entitats asseguradores suïsses.

No seran exigibles en l'àmbit de les assegurances diferents de l'assegurança de vida a les sucursals establides a Espanya d'entitats asseguradores de nacionalitat suïssa:

a) Els requisits establits en els paràgrafs a) i d) de l'apartat 1 de l'article 87 i l'acceptació prèvia per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions de

l'apoderat general, per a accedir a l'activitat asseguradora.

b) El marge de solvència mínim, per a l'exercici de l'activitat asseguradora.

Disposició adicional primera. Assegurança de caució a favor d'Administracions públiques.

El contracte d'assegurança de caució concertat amb entitat asseguradora autoritzada per a operar en el ram de caució serà admissible com a forma de garantia davant de les administracions públiques en tots els supòsits que la legislació vigent exigisca o permeta a les entitats de crèdit o als establiments financers de crèdit constituir garanties davant de les dites administracions. Són requisits perquè el contracte d'assegurança de caució pugui servir com a forma de garantia davant de les Administracions públiques els següents:

a) Tindrà la condició de beneficiari de l'assegurança qui haja de prestar la garantia davant de l'Administració pública i la d'assegurat la dita Administració.

b) La falta de pagament de la prima, siga única, primera o següents, no donarà dret a l'assegurador a resoldre el contracte, ni este quedarà extingit, ni la cobertura de l'assegurador suspesa ni este alliberat de la seua obligació en el cas que es produïska el sinistre consistent en el concurs de les circumstàncies en virtut de les quals haja de fer efectiva la garantia.

c) L'assegurador no podrà oposar a l'assegurat les excepcions que puguen correspondre-li contra el beneficiari de l'assegurança.

d) La pòlissa en què es formalitze el contracte d'assegurança de caució s'ajustarà al model aprovat per orde del ministre d'Economia i Hisenda.

Disposició adicional segona. Moneda exigible en compromisos i riscos.

1. La moneda en què seran exigibles els riscos assumits per l'assegurador es determinarà d'acord amb les normes següents:

a) Quan les garanties d'un contracte s'expressen en una moneda determinada, les prestacions de l'assegurador es consideraran exigibles en la dita moneda.

b) Quan les garanties d'un contracte no s'expressen en una moneda determinada, les prestacions de l'assegurador es consideraran exigibles en la moneda del país en què es localitze el risc. No obstant això, l'assegurador podrà triar la moneda en què s'expressen la prima, quan hi haja circumstàncies que així ho justifiquen.

c) L'assegurador podrà considerar que la moneda en què les seues prestacions són exigibles siga la que haurà d'utilitzar segons la seua pròpia experiència o, si no n'hi ha, la moneda del país en què estiga establida:

1r. Per als contractes que garantisquen els riscos classificats en els rams de vehicles ferroviaris, vehicles aeris, vehicles marítims, lacustres i fluvials, mercaderies transportades, responsabilitat civil en vehicles aeris, responsabilitat civil en vehicles marítims, lacustres i fluvials i responsabilitat civil dels productes.

2n. Per als contractes que garantisquen els riscos classificats en els altres rams quan, segons el tipus de risc, s'hagen d'executar les garanties en una altra moneda diferent de la que resultaria de l'aplicació de les normes precedents.

d) Quan s'haja declarat un sinistre i les prestacions siguen pagadores en una moneda diferent de la que resulte de l'aplicació de les normes anteriors, els riscos assumits per l'assegurador es consideraran exigibles en

la dita moneda, en particular aquella en la qual la indemnització que haja de pagar l'assegurador haja sigut fixada bé per mitjà d'una decisió judicial o bé per mitjà d'un acord entre l'assegurador i l'assegurat.

e) Quan la valoració ferma dels danys s'haja realitzat en moneda diferent de la resultant d'aplicar les normes anteriors, l'assegurador podrà considerar que les seues prestacions són exigibles en la dita moneda.

2. En les assegurances de vida s'aplicarà la norma prevista en l'apartat 1.a) per a determinar la moneda en què es consideraran exigibles els compromisos de l'assegurador.

Disposició addicional tercera. Col·laboradors en l'activitat asseguradora.

1. Són pèrits d'assegurances els qui dictaminen sobre les causes del sinistre, la valoració dels danys i les altres circumstàncies que influïxen en la determinació de la indemnització derivada d'un contracte d'assegurança i formulen la proposta d'import líquid de la indemnització; són comissaris d'avaries els qui desenvolupen les funcions referides en els articles 853, 854 i 869 del Codi de Comerç, i són liquidadors d'avaries els qui procedixen a la distribució de l'avaria en els termes dels articles 857 i següents del mateix Codi de Comerç. El seu règim jurídic, que podrà determinar-se reglamentàriament, s'ajustarà a les regles següents:

a) Els pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries hauran d'estar en possessió de titulació en la matèria a què pertanga el punt sobre el qual han de donar el seu dictamen, si es tracta de professions regulades, i de coneixement suficient de la tècnica de la perícia asseguradora i de la legislació sobre contracte d'assegurança a fi de l'exercici de les seues funcions amb l'abast que podrà establir-se reglamentàriament.

b) Per a assegurar el nivell de preparació adequat a què fa referència el paràgraf anterior, les organitzacions més representatives de les entitats asseguradores i dels pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries adoptaran conjuntament les mesures necessàries. Amb este fi, conjuntament, els esmentats òrgans de representació establiran les línies generals i els requisits bàsics que hauran de complir els programes de formació dels referits professionals i els mitjans que hauran d'emprar per a la seua execució.

c) La Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions fomentarà l'adequada preparació tècnica i qualificació professional dels pèrits d'assegurances, comissaris d'avaries i liquidadors d'avaries. A este objecte, la documentació en què es concrete el que estableix el paràgraf anterior estarà a disposició de l'esmentada Direcció General, que podrà requerir que s'efectuen les modificacions que siguin necessàries en el contingut dels programes i en els mitjans necessaris per a la seua organització i execució per a adequar-los al deure de formació a què es referix el paràgraf b) anterior.

2. Els auditors tindran l'obligació de comunicar, amb la major brevetat possible, a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, qualsevol fet o decisió sobre una entitat asseguradora del que hagen tingut coneixement en l'exercici de la seua funció d'auditoria practicada a esta o a una altra entitat amb què la dita entitat asseguradora tinga un vincle estret, quan el mencionat fet o decisió pugua constituir una violació de la normativa d'ordenació i supervisió de les entitats asseguradores, o perjudicar la continuïtat de l'exercici de la seua activitat o, en últim terme, implicar l'abstenció de l'opinió de l'auditor, o una opinió desfavorable o amb reserves, o impedir l'emissió de l'informe d'auditoria.

3. Les societats de taxació hauran de valorar amb prudència els béns immobles de les entitats asseguradores a l'efecte de les garanties financeres exigibles a estes i redactar amb veracitat els certificats i informes que emeten a este efecte. L'incompliment d'estes obligacions determinarà l'aplicació a les societats de taxació del règim sancionador previst en la disposició addicional deu de la Llei 3/1994, de 14 d'abril, per la qual s'adapta la legislació espanyola en matèria d'entitats de crèdit a la Segona Directiva de Coordinació Bancària.

4. A l'efecte del que disposa esta llei, són actuaris els qui posseïsquen la corresponent titulació legal i tinguen la qualificació per a dictaminar sobre els aspectes actuariais continguts en la llei. Quan els siga requerit, hauran de manifestar-se, sota la seua responsabilitat, sobre la solvència dinàmica futura de l'activitat asseguradora o sistema de previsió desenvolupats per una determinada entitat asseguradora.

Disposició addicional quarta. Concerts d'entitats asseguradores amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social.

Sense perjudi del que estableixen els articles 77 i 199 del text refós de la Llei General de la Seguretat Social, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/1994, de 20 de juny, i en l'article 1.2 d'esta llei, les normes d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades seran aplicables a les garanties financeres, bases tècniques i tarifes de primes que corresponguen a les obligacions que assumisquen les entitats asseguradores en virtut dels concerts que, si és el cas i amb un informe previ de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o òrgan competent de les comunitats autònomes, estableixquen amb organismes de l'Administració de la Seguretat Social, o amb entitats de dret públic que tinguen encomanada, de conformitat amb la seua legislació específica, la gestió d'alguns dels règims especials de la Seguretat Social.

Els models de pòlisses d'assegurances establides en virtut dels concerts a què es referix el paràgraf anterior hauran d'estar a disposició de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions o òrgans competents de les comunitats autònomes en la forma que reglamentàriament es determine.

Disposició addicional quinta. Validesa de l'autorització administrativa en tot l'Espai Econòmic Europeu.

L'autorització administrativa concedida a les entitats asseguradores espanyoles a l'empara de l'article 6.1 de la Llei 33/1984, de 2 d'agost, sobre ordenació de l'assegurança privada, quan s'estenga a tot el territori espanyol, és vàlida en tot l'Espai Econòmic Europeu en els termes de l'article 5.5 d'esta llei, des del 10 de novembre de 1995. Tot això sense perjudi que les referides entitats asseguradores s'ajusten a les disposicions del capítol IV del títol II quan pretenguen operar en règim de dret d'establiment o en règim de lliure prestació de servicis, sense necessitat de reiterar la notificació o informació inicials respecte de les activitats ja començades en la dita data en ambdós règims.

Disposició addicional sexta. Modificacions exigides per l'adaptació a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades.

1. A excepció del ram de vida, les entitats que tinguen cobert el fons de garantia, adequadament calculades, comptabilitzades i invertides les provisions tècniques, disposen del marge de solvència legalment exigible i no hagen incorregut en cap de les situacions suscepti-

bles d'adopció de mesures de control especial, podran mantindre amb caràcter indefinit el capital social exigible el 31 de desembre de 1993, que haurà d'estar íntegrament desembossat, o el fons mutual exigible el 31 de desembre de 1993 a les mútues a prima fixa, que haurà d'estar duplicat i escripturat, sempre que ho hagen posat en coneixement de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions abans del dia 30 de juny de 1997 i esta no haja manifestat expressament la seua disconformitat en un termini de sis mesos des de la referida comunicació. En cas d'entitats que atorguen prestacions d'assistència sanitària, hauran de comptar, així mateix, amb un informe de les autoritats sanitàries sobre l'adequació de les dites prestacions a la legislació sanitària corresponent.

2. Les entitats que hagen optat per la via indicada en l'apartat anterior i deixen de complir algun dels requisits exigits per esta hauran de sotmetre a autorització de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions un pla de viabilitat des del moment que deixen de complir estos requisits. Si la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions autoritza el pla de viabilitat, fixarà les condicions i el termini, que no podrà ser superior a dos anys, que les dites entitats han d'aconseguir, en tot cas, el capital mínim que exigix l'article 13 d'esta llei.

3. Les entitats asseguradores que no hagen aconseguit el capital social o fons mutual mínims exigits en l'article 13 d'esta llei podran mantindre l'activitat en els rams en què estiguen autoritzats, però sense ampliar-la a altres rams distints.

4. Les entitats asseguradores a què es referix esta disposició addicional que incomplisquen el termini establert en l'apartat 2 en relació amb el pla de viabilitat incorreran en causa de dissolució.

Disposició addicional sèptima. Entitats asseguradores autoritzades per a operar en assegurança de vida i en assegurança diferent de la de vida.

Les entitats asseguradores que el dia 4 d'agost de 1984 es trobaven autoritzades per a realitzar operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i operacions de l'assegurança de vida podran continuar simultaniejant les dites operacions. No obstant l'anterior, hauran de portar comptabilitat separada per a aquelles i estes, i tindre, com a mínim, un capital social, fons mutual, fons permanent de la casa central, marge de solvència i fons de garantia igual a la suma dels requerits per al ram de vida i per al ram diferent del de vida de què operen que s'exigisquen majors quanties. L'incompliment del que es preceptua ací determinarà la dissolució administrativa de l'entitat asseguradora, llevat que en el procediment administratiu de dissolució esta opte per realitzar exclusivament operacions d'assegurança de vida o operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida.

El que disposa el paràgraf anterior serà aplicable a les fusions i escissions que s'hagen realitzat per a adaptar-se a la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, en les quals hagen participat entitats asseguradores autoritzades per a operar simultàniament en el ram de vida i en rams diferents del de vida i altres que només ho estiguen en un d'estos àmbits, sempre que una de les societats fusionades o la beneficiària de l'escissió siga una entitat asseguradora que el dia 4 d'agost de 1984 es trobava autoritzada per a realitzar operacions d'assegurança directa diferent de l'assegurança de vida i operacions d'assegurança de vida.

Disposició addicional octava. Entitats asseguradores autoritzades per a operar en una part dels riscos del ram de malaltia.

Les autoritzacions concedides amb anterioritat al 10 de novembre de 1995 en els rams de malaltia o assistència sanitària que preveia l'Orde de 7 de setembre de 1987 tindran la consideració d'autorització que comprén només una part dels riscos inclosos en un ram a l'efecte de l'article 5.3 i 5.7, paràgraf segon, d'esta llei, i les disposicions reglamentàries que es dicten per a regular el ram de malaltia únicament seran aplicables a la cobertura dels riscos d'assistència sanitària inclosos en el ram de malaltia quan així es dispose expressament.

Disposició addicional novena. Adaptació de les mutualitats de previsió social.

1. Les mutualitats de previsió social que el 31 de desembre de 1983 garantiren legalment prestacions a les persones en quantia superior als límits fixats en l'article 65 d'esta llei podran continuar garantint les prestacions que tingueren establides en aquella data, però no podran adoptar acords d'augment o revaloració de les prestacions mentres continuen sent superiors als límits mencionats en el referit precepte.

2. Les mutualitats de previsió social que amb anterioritat al 10 de novembre de 1995 atorgaven prestacions diferents de l'activitat asseguradora podran continuar realitzant estes activitats, en els termes de l'article 64.2, sempre que hagen sol·licitat autorització de la Direcció General d'Assegurances abans del 10 de novembre de 1996 i l'hagen obtingut.

3. Les mutualitats de previsió social l'objecte exclusiu de les quals siga atorgar prestacions o subsidis de docència o educació podran mantindre els fons mutuels exigibles amb anterioritat al 10 de novembre de 1995, sense estar subjectes a l'obligació d'aconseguir el fons mutual exigint en l'article 67.2.a).

4. Les federacions o la Confederació Nacional de Mutualitats de Previsió Social no podran concertar des del 10 de novembre de 1995 noves operacions de coassegurança, ni modificar o prorrogar les ja concertades. Idèntica prohibició serà aplicable a les operacions de reassegurança concertada per la Confederació Nacional.

5. Les federacions de mutualitats de previsió social que el 10 de novembre de 1995 realitzaven activitat reasseguradora no estaran subjectes a la prohibició continguda en l'apartat 4 de l'article 64 i podran continuar-la, amb sotmetiment a la regulació de les entitats exclusivament reasseguradores continguda en els articles 57 i 58, en la forma, condicions i amb les adaptacions que reglamentàriament s'establisquen.

Disposició addicional deu. Cobertura de crèdits preferents.

En cas d'existir crèdits que, d'acord amb el que preveu esta llei, puguen tindre preferència sobre els dels assegurats, beneficiaris i tercers perjudicats a què es referix l'article 73 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i que estiguen comptabilitzats o hagen d'estar-ho per ser líquids, vençuts i exigibles, les entitats asseguradores hauran de tindre, en tot moment, invertit el seu import en actius qualificats reglamentàriament com a aptes per a la cobertura de provisions tècniques.

Disposició transitòria primera. Règim transitori de les modificacions introduïdes en matèria de mesures de sanejament i liquidació d'entitats asseguradores per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de Modificació i

Adaptació a la Normativa Comunitària de la Legislació d'Assegurances Privades.

Les modificacions introduïdes en la Llei 30/1995, de 8 de novembre, d'Ordenació i Supervisió de les Assegurances Privades, en matèria de mesures de sanejament i liquidació d'entitats asseguradores, per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de Modificació i Adaptació a la Normativa Comunitària de la Legislació d'Assegurances Privades, seran aplicables a les mesures i als procediments adoptats o incoats amb posterioritat al 6 de novembre de 2003.

Les mesures de sanejament i els procediments de liquidació d'entitats asseguradores, adoptats o incoats, respectivament, amb anterioritat a la dita data es regiran per les disposicions que els siguin aplicables en el moment de la seua adopció o incoació.

Disposició transitòria segona. Adaptació de les entitats asseguradores a les noves exigències de fons de garantia introduïdes per la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de Modificació i Adaptació a la Normativa Comunitària de la Legislació d'Assegurances Privades.

El 31 de desembre de 2006, les entitats asseguradores hauran d'haver-se adaptat a les noves exigències de fons de garantia previstes en l'article 18 d'esta llei. L'adaptació s'efectuarà linealment o per mitjà d'un altre criteri sistemàtic acordat per l'entitat amb caràcter irreversible, comunicat a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions en el termini d'un any des de l'1 de gener de 2004.

Les entitats que prevegen que no podran aconseguir les noves exigències de solvència en la data indicada hauran de presentar, abans de la dita data, per a la seua aprovació per la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions, d'acord amb el que disposa l'article 39 d'esta llei, un pla en què es determinen les mesures que adoptaran, amb indicació de les condicions i el termini, que no podrà ser superior a dos anys, per a aconseguir, en tot cas, les noves exigències de solvència.

Les mutualitats de previsió social que no operen per rams d'assegurances disposaran d'un termini màxim de 10 anys des de l'1 de gener de 2004 per a aconseguir l'import de garanties financeres derivades del que estableix l'apartat 2 de l'article 67. A este efecte, s'haurà de presentar un pla d'adaptació en el termini d'un any des de l'1 de gener de 2004 per a establir les mesures que adoptaran, que determinaran els imports que es constituïsquen en cada exercici i les fonts de finançament per a cobrir les diferències que resulten de les noves exigències, de forma lineal o per mitjà d'un altre criteri sistemàtic acordat per l'entitat.

Disposició transitòria tercera. Adequació temporal de les referències a l'article 10 de Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària.

La referència que l'article 36 d'esta llei efectua a l'article 10 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, General Pressupostària, s'entendrà realitzada, fins al 31 de desembre de 2004, a l'article que corresponga del text refós de la Llei General Pressupostària, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final primera. Bases de l'ordenació d'assegurances i competències exclusives de l'Estat.

1. A l'efecte del que disposen els articles 149.1.11a i 13a de la Constitució, les disposicions contingudes en esta llei i en les seues disposicions reglamentàries de desplegament que siguin complement indispensable d'esta per a garantir els objectius d'ordenació i completar la

regulació bàsica per esta definida tenen la consideració de bases de l'ordenació de les assegurances, excepte els següents articles o apartats:

a) Els paràgrafs a) i d) de l'article 23.1 i l'apartat 2 d'este article; l'article 24; els apartats 5 i 7 de l'article 25; l'apartat 4 de l'article 27; el paràgraf a) de l'apartat 2, els paràgrafs b) i e) de l'apartat 3 i l'apartat 4 de l'article 28; els apartats 1 i 3 de l'article 29; els articles 31 a 37; l'article 58; l'article 61; els apartats 2 i 3 de l'article 62; el paràgraf j) de l'apartat 3 de l'article 64; l'article 72.4, 5, 6 i 7; l'article 73, i l'article 74, que no tindran el caràcter de bàsics.

b) Les disposicions que l'apartat 2 declara de competència exclusiva de l'Estat.

2. Són competència exclusiva de l'Estat:

a) D'acord amb l'article 149.1.6a de la Constitució, les matèries regulades en l'article 30.

b) D'acord amb l'article 149.1.8a de la Constitució, les matèries regulades en l'article 29.2 i en l'article 80.4 i 5.

Disposició final segona. Potestat reglamentària.

Correspon al Govern, a proposta del ministre d'Economia i Hisenda, i amb audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desplegar esta llei en les matèries que s'atribueixen expressament a la potestat reglamentària, així com, en general, en totes aquelles susceptibles de desplegament reglamentari en què siga necessari per a la seua correcta execució, per mitjà de l'aprovació del seu reglament i les modificacions ulteriors d'este que siguin necessàries.

Correspon al ministre d'Economia i Hisenda, amb audiència prèvia de la Junta Consultiva d'Assegurances i Fons de Pensions, desenvolupar esta llei en les matèries que específicament atribueix a la potestat reglamentària d'este ministre i, així mateix, desenvolupar el seu reglament en allò que siga necessari i així es preveja en este.

El desplegament reglamentari dels preceptes relatius a les mutualitats de previsió social serà efectuat pel Govern per mitjà d'un reglament específic per a les dites mutualitats.

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

18910 REIAL DECRET LEGISLATIU 7/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances. («BOE» 267, de 5-11-2004.)

La disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de Modificació i Adaptació a la Normativa Comunitària de la Legislació d'Assegurances Privades, va autoritzar el Govern perquè, en el termini d'un any des de la seua entrada en vigor, elaborara i aprovara un text refós de l'Estatut Legal del Consorci de Compensació d'Assegurances contingut en l'article quart de la Llei 21/1990, de 19 de desembre, per a adaptar el dret espanyol a la Directiva 88/357/CEE del Consell, de 22 de juny de 1988, sobre coordinació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives relatives a l'assegurança directa, diferent de l'assegurança de vida, per la qual s'establixen les disposicions destinades a facilitar l'exercici efectiu de la lliure prestació de servicis i per la qual es modifica la Directiva 73/239/CEE, que inclou les modificacions introduïdes per lleis posteriors. La delegació hi inclou la facultat de regularitzar, aclarir i harmonitzar els textos legals que han de ser refosos.

Al compliment del mandat contingut en la disposició final primera de la Llei 34/2003, de 4 de novembre, obeeix